

ΤΟ ΖΑΓΟΡΙ ΜΑΣ

ΜΗΝΙΑΙΑ ΕΚΔΟΣΗ
ΙΣΤΟΡΙΚΗΣ & ΛΑΟΓΡΑΦΙΚΗΣ ΕΤΑΙΡΕΙΑΣ ΖΑΓΟΡΙΟΥ

Σίνα 4, 454 44 ΙΩΑΝΝΙΝΑ, Τηλ.: 26510 -74000 ΦΑΞ: 26510 -79286

Διαβάζεται από 2.000 Ζαγορίσιους στην Ελλάδα και σ' όλον τον κόσμο

ΕΤΟΣ ΤΡΙΑΚΟΣΤΟ ΤΡΙΤΟ
ΑΡΙΘ. ΦΥΛ. 380
ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΣ
2010

ΚΩΔΙΚΟΣ 2571

ΑΠΟΚΡΙΕΣ ΤΟΥ 2010

Οι εφετινές Αποκριές μάς ήρθαν κάπως πρώιμα ένεκα της γιορτής του Πάσχα, που είναι στις 4 Απριλίου, όχι τόσο συνηθισμένο φαινόμενο για το κινητό εορτολόγιο της Εκκλησίας μας. Αυτό ακριβώς είχε σα συνέπεια ν' αλλάξουν και οι καιρικές συνθήκες, που δεν ήταν ευνοϊκές για την πραγματοποίηση των διάφορων αποκριάτικων εκδηλώσεων.

Φαίνεται, πως για τον εφετινό Φλεβάρη επαληθεύτηκε το δεύτερο μέρος της λαϊκής παροιμίας που λέει: «...ο Φλεβάρης κι αν θυμώσει μέσ' τα χιόνια θα μας χώσει». Γιατί πραγματικά αυτή τη χρονιά ο Φλεβάρης μάς έπνιξε με τις συνεχείς βροχές και τα χιόνια και ιδιαίτερα τα χωριά μας στο Ζαγόρι, που η εικόνα τους μας θύμησε παλιές εποχές, που για να στησουμε τις φωτιές τη δεύτερη Κυριακή των Αποκριών, την Τυρινή, αναγκαζόμαστε να καθαρίσουμε το χώρο από τα χιόνια με τα φτυάρια.

Αποτέλεσμα των καιρικών αυτών φαινομένων, που περιγράψαμε, σε πολλά χωριά δεν άναψαν φωτιές -τις τζαμάλες- και στερήθηκαν έτσι και οι πολυπληθείς επισκέπτες, που επέλεξαν το Ζαγόρι να περάσουν τις Αποκριές, να μη μπορέσουν να χαρούν το ωραίο αυτό έθιμο του τόπου μας. Ας είναι όμως καλά οι Υπηρεσίες των Δήμων της περιοχής σε συνεργασία με τη Νομαρχιακή Αυτοδιοίκηση, που από την πρώτη στιγμή, που έπεσαν τα χιόνια, έσπευσαν και με τα ειδικά μηχανήματα ανέλαβαν τον αποχιονισμό του οδικού δικτύου, διευκολύνοντας την άνετη επικοινωνία. Ευτυχώς την Καθαρή Δευτέρα τα πράγματα ήταν κάπως καλύτερα, βελτιώθηκε ο καιρός στις περισσότερες

περιοχές και δόθηκε έτσι η ευκαιρία, πολλοί να εκδράμουν στο ύπαιθρο για ν' απολαύσουν τη λαγόνα και να χαρούν το πέταγμα του καρταετού. Γιατί οι Αποκριές είναι κυρίως οι γιορτές που έχουν ξεχωριστή χάρη όταν γίνονται στο ύπαιθρο. Παράλληλα όμως με τις δυσμενείς καιρικές συνθήκες,

που επεκράτησαν κατά την εφετινή περίοδο της Αποκριάς, ήρθε και η οικονομική δυσπραγία, που περιόρισε κατά κάποιον τρόπο τις καρναβαλικές εκδηλώσεις.

Οι Αποκριές είναι ένα ευχάριστο διάλειμμα μέσα στη ροή του χρόνου, που μας κάνει, έστω και για λίγο, να ξεχνάμε τα βάσανα της ζωής και μπορούμε ανεμπόδιστα να εκφράζουμε την ανάγκη για ψυχαγωγία απελευθερωμένοι από τις απαγορεύσεις και το συντηρητισμό λέγοντας και κάνοντας λόγους και καμώματα, που θα ντρεπόμαστε και να τα διανοηθούμε τις άλλες μέρες. «Οι Αποκριές είναι περίοδος ευθυμίας και διασκεδάσεων» όπως εξάλλου παραδέχεται ένας από τους κορυφαίους Έλληνες λαογράφους, ο καθηγητής Γ. Μέγας. Ακόμα και οι γριές τρελαίνονται τις Αποκριές όπως λέει και ο λαός μας, «**τώρα τις Αποκριές τρελαίνονται κι οι γριές**». Και συμπληρώνει ένας άλλος λόγιος: «**Η Αποκριά είναι**

η γιορτή, που η αρχή της χρονολογείται από τη γέννηση της τρέλας στον ανθρώπινο εγκέφαλο».

Ας είμαστε καλά ώστε τις επόμενες Αποκριές να τις γιορτάσουμε με τις πιο καλότερες συνθήκες. Και τώρα αυστηρή νηστεία ως το Πάσχα.

ΣΑΒΒΑΣ ΘΕΟΔΩΡΟΥ

Ο χρόνος κυλάει. Ο Γενάρης μας «πασάρισε» στο Φλεβάρη. Κι έχει ο Θεός! Παρά την ποιητική επίκληση του Γάλλου Αλφόνσου Λαμαρτίνου:

*«Δίπλωσε Χρόνε, δίπλωσε,
τ' ακούραστα φτερά σου.
Ωρες γλυκειές μη φεύγετε,
σταθείτε μια στιγμή...».*

Έλα, τώρα, που ζητάμε να σταματήσει ο Χρόνος. Γίνεται αυτό το πράγμα; Όχι! Ο Χρόνος είναι εποχούμενος στο όχημα της Ζωής. Αν δεν πατήσει η Ζωή, που είναι η οδηγός του οχήματος, Φρένο, Χρόνος και Ζωή, αντάμα, δεν σταματούν. Νομοτελειακά πράγματα.

Κι εγώ, μόλις που προλαβαίνω να χαιρετίσω και να αποχαιρετίσω το Χειμώνα, στη δεύτερη σελίδα του «Ζαγορίου μας». Εκείνη η παλιά παροιμία που λέει: «Ο Φλεβάρης κι αν φλεδίσει, καλοκαίρι θα μυρίσει», στρίγγλιζε συνεχώς τη σκέψη μου, που με τη σειρά της μου υπενθύμιζε πάντα την υπόσχεσή μου προς το «Χειμώνα», πως μετά την ποιητική Άνοιξη και το Φθινόπωρο, ήταν η σειρά του να τον παρουσιάσω, στη δεύτερη σελίδα, συντροφικά με την ποίηση. Για να είμαι, όπως έγραφα, δίκαιος με τις τέσσερες εποχικές κόρες του ετήσιου χρόνου.

«Μπρος - πίσω του Χριστού, η καρδιά του χειμωνιού», λέει μια παλιά παροιμία. Σαν παλιά η παροιμία αναφέρεται, φυσικά, σε παλιά χρόνια. Τότε, που ο χειμώνας (με τα χιόνια του) άρχιζε σχεδόν από τον Οκτώβριο για να τελειώσει όλο το Μάρτη. Τότε, θα το ξαναγράψω πάλι, που στις 8 Νοέμβρη, των Ταξιαρχών, παιδιά, ακόμα, του Δημοτικού, ανοίγαμε δρόμους στο χιόνι, έτσι για παιγνίδι μας, για να εκκλησιαστεί ο κόσμος του χωριού στο ξωκλήσι των Ταξιαρχών, στο έμπα της Αρίστης. Ενώ φέτος και τα προηγούμενα χρόνια, πολλές φορές, δεν πατούσαμε χιόνι κι ας είμαστε ορεινοί. Αντικρίζαμε το χιόνι, όπως τώρα, στις βουνοκορφές του Παπαγκινού (Τύμφη). Τι να κάνουμε; Έχει κι ο καιρός (η καιρική κατάσταση) τα γυρίσματά του.

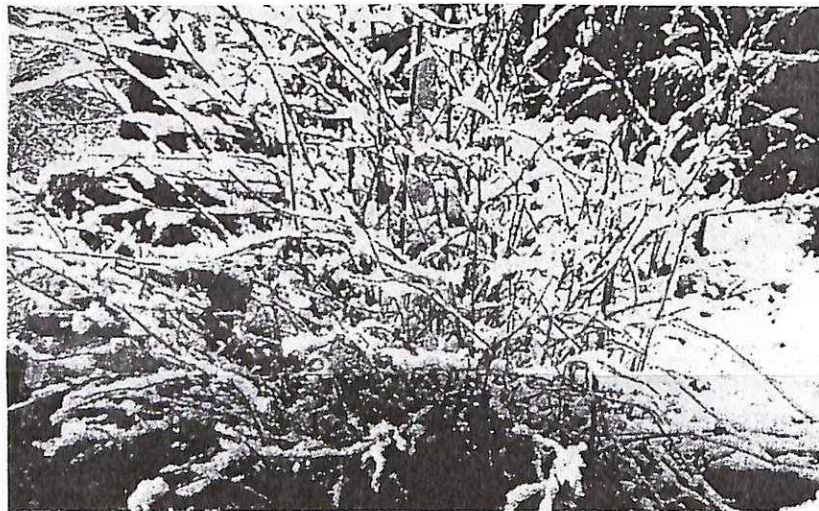
Ας έρθουμε, όμως, στο θέμα μας. Ποια είναι τα κύρια γνωρίσματα του Χειμώνα όπως και των άλλων εποχών του Χρόνου; Του Χειμώνα (όταν δεν συμπεριφέρεται Ανοιξιάτικα) κύριο χαρακτηριστικό του είναι το κρύο. Ο αντίποδας της ζέστης του καλοκαιριού. Βέβαια, το κρύο δεν έρχεται μόνο του. Έχει, δεξιά-εξέτα, συμπαράστατες, που το συνοδεύουν σε κάθε του σουλάτσο. Οι βοριάδες («που τ' αρνάκια παγώνουν») έρχονται μόνιμα βουεροί, παγεροί, «σφυρηχτοί», ανεμοστροβολικοί. Στριμχωνονται τα θερμόμετρα του Κέλσιου γι' α να απαγκιάσουν κάτω του μηδενός. Σε «χειμερία νάρκη» μέρος της Φύσης και πολλά «έμβια

Χρνεογράφημα

Χειμώνας - Ποίηση

Σταύρου Συκιώτη

όντα», ώσπου να τα αναζωογονήσει η ζωοδότρα πνοή της Άνοιξης. Κοντά στους βοριάδες έχουμε τις καταιγίδες, τις νεροποντές με τ' αστραπόβροντά τους και τις μόνιμες ομίχλες που μας ψυχοπλάκωνουν κλπ κλπ. Τελικά, το επιστέγασμα όλων αυτών είναι τ' ασπροσέντονα του Χιονιού. **Κι αυτό, κυρίως, είναι το βασικό γνώρισμα του Χειμώνα, το ΧΙΟΝΙ.** Όταν αναφερόμαστε στη λέξη χειμώνας, η σκέψη μας πηγαίνει αμέσως στο χιόνι, όλα χιονισμένα. Η κυριαρχία του «άσπρου χρώματος». Αναθυμώμαι, συνειρμικά, από τα παιδικά μου

«Ένα ασπρόχιονο μπουκέτο» (Φωτ. Στ. Συκ.)

χρόνια, ένα κείμενο του Γρ. Ξενοπούλου (ελπίζω να μη κάνω λάθος) που αναφερόταν στο «άσπρο χρώμα», όπου είχε τιμητική θέση το «άσπρο χιόνι», αναφερόταν σε πολλά άλλα άσπρα «αντικείμενα», για να καταλήξει στο «άσπρο σάβανο μας».

Μ' αυτή, λοιπόν, τη μονοχρωμία του χειμώνα, ποιον «οίστρο» να επικαλεστεί η Ποίηση για να πλώσει την έμπνευσή της; Φτωχός ο χειμώνας σε χρώματα και χαμόγελα, φτωχή, αντίστοιχα, και η Ποίηση που θέλει φαντασία, ηλιοφώς και χρώματα.

Χαρακτηριστικά, ο Γεώργιος Φτέρης, σε μια επικυλλίδα του, (Βήμα 26/1/64) με τίτλο «Το χιόνι σαν παραμύθι» γράφει:

«... Σαν ένα άσπρο παραμύθι τ' ουρανού... Άλλαξε την ατμόσφαιρα... Από φυσικό γεγονός γίνεται παραμύθι στο τέλος... και κάτω από τη διαδρομή του, καταλαβαίνετε ότι ναρκώνονται, ότι τυλίγονται, ότι χάνουν τα διακριτικά τους γνωρίσματα, τα πάντα. Το ομοιόδές εξαφανίζεται το ποικίλο... Μια άλλη απέραντη, γενική σιγή. Αυτή η σιγή ήταν το χιόνι, και το χιόνι

είναι τόσο δεμένο με τη σιγή, που να εκφράζει, να καταντά ένα δικό της υποκατάστατο».

Παραμύθι, λοιπόν, το «άπρο χιόνι». Βιγλάτορας, κυρίως, των βουνοκορφών της χώρας μας ο χειμώνας, με τα δρώμενά του. Φυσικό είναι, ορεσίβιοι να είναι οι εκφραστές της ρίμας στα φαινόμενα και τα συναισθήματα του εποχικού χειμώνα. Ξεκινάμε με τον Τζουμμερκιώτη Κώστα Κρυστάλλη, που μας λέει:

*«Χειμώνιασε. Χιόνια πολλά
στα κορφοβούνια πέφτουν,
ρέουν τα φύλλα των κλαριών*

*Ξεσκιώνουν τα λογγάρια,
θολώνουν οι νεροσυρμές
οι θρύσες κρουσταλιάζουν,
κι οι τσελιγγάδες κουβαλούν
στους κάμπους τα κοπάδια...».*
Συνεχίζουμε με τον Τέλλο Άγρα (Βουρμπανιάνης) που ξεπαραχώνει το χιόνι για να πει τι γίνεται κάτω απ' αυτό:

*«Σκέψου – τι πράγματα γλυκά
κοιμούνται κάτωθε απ' το χιόνι.
Κοιμάται ο σπόρος, μυστικά,
καθώς το φυτό του φυτρώνει.
Κοιμούνται αμέτρητα σπαρτά
κι όλα ονειρεύονται τ' αστάχια.
Τ' άγρια μπουμπούκια, σφαλιστά
ύπνος τα παίρνει, μες τα θράχια...
Έχει όλη η πλάση κοιμηθεί
κάτω απ' το κάτασπρο σεντόνι,
ωστόσο να της πει στ' αυτή
μια συλλαβή το χελιδόνι.
Και τότε! Ρόδα, γιασεμιά,
γλυκά κεράσια, χρυσά στάχια,
κι η αγαπημένη η κυκλαμιά
«Ευχαριστώ» θα πει στα θράχια».*

Και μια εικόνα, οικογενειακή, από το Λάκη Παπαδήμα:
*«Ο χειμώνας ήρθε πάλι
κι όλοι γύρω στο μαγκάλι
έχουν μαζευτεί.
Ρίχτε κάστανά στη θράκα,*

*παραμύθια η γιαγιάκα
θάρθει να μας πει».*

Ευεργέτης, λοιπόν, ο χειμώνας κι ας δυσανασχετούμε εμείς: «Ουδέν κακόν αμιγές καλού». Λακωνικά μ' ένα τετράστιχο μας το λέει η Ελένη Καριτά:

*«Ο χειμώνας αν δεν πιάσει
και χιονιάς αν δεν πλακώσει,
ούτε στάρι ούτε λάδι
ούτε ανθούς η γη θα δώσει».*

Μας τα λέγαν κι οι παλιότεροι, παροιμιακά: «Χιόνι του Δεκεμβριού, χρυσάφι του καλοκαιριού», «Το τραγούδι με τον τρύγο, το Δεκέμβρη παραμύθι». (Το παραμύθι του χιονιού, που γράφουμε παραπάνω).

Μερικές, ακόμα, ποιητικές σειρές. Διαλεχτής Ζευγώλη-Γλέζου: *«Μας έφτασε ο θαρύς χειμώνας
χωρίς τραγούδια και πουλιά,
στα σύννεφα τρυπώνει ο ήλιος
και το φεγγάρι στην ομίχλη,
τα φύλλα τα χλωμά ένα ένα
ρίχνει στη γη η κληματαριά.
Μουχρώσαν τα θουνά και οι κάμποι
τα στενορύμια και οι αυλές
αμίλητα στοιχιά τα δέντρα,
στέκουνε ολόρθα στους ανέμους
στοιχειώσανε τα μονοπάτια
κι ερήμαξαν οι ακρογιαλιές...».*

Όπως και οι άλλες εποχές του Χρόνου και ο χειμώνας έχει τις ψυχολογικές του επενέργειες. Η μονοτονία της Φύσης, ο μουντός ορίζοντας και το συνεχές φιλοβρόχι μας προκαλούν τη «χειμωνιάτικη μελαγχολία» και σε έντονες περιπτώσεις παρουσιάζουν «Εποχιακή συναισθηματική διαταραχή». Το φάρμακο της μας το δίνει ποιητικά ο Βασίλης Μάργαρης, στην «Άγρια χειμωνιά».

*«Η άγρια χειμωνιά δε θα με καθηλώσει
με πείσμα θα την κλείσω έξω από το σπίτι
την πόρτα μανταλώνοντας, θα την κρατήσω,
πέρα από το φρούριό μου, μάταια
θα θρυχάται...».*

Ο χειμώνας, όσο θα συνεχίζεται αενάως το κυκλογύρισμα του πλανήτη μας γύρω από τον ήλιο, πάντα θα μας έρχεται και πάντα οι ποιητές θα έχουν ερεθίσματα για να καλλιεργούν τη ρίμα τους. Θα κλείσω σε μια σημείωση από το βιβλίο του Γ. Στούκα, που λέει: *«Ο χειμώνας είναι ένας ύπνος γεμάτος όνειρα όλων των άλλων εποχών και προετοιμασία, οργάνωση και μεθοδικότητα, για τον επόμενο κύκλο των 4 εποχών και ούτω καθεξής...»* Το «κορμί» του χειμώνα το ... ροκανίσασα. Με λίγη υπομονή θα καταφέρουμε και τα «άκρα» του. Η Άνοιξη όπου νάναι θα μας κλείσει το ... ματάκι της. Και με το κοντινό Πάσχα θάρθουνε και τα χελιδόνια. Το ροδάνι του Χρόνου και της Ζωής μας δεν κάνει Στάση ούτε... ανθρωπεία. Νομοτελειακή κι αδιάκοπη η κίνησή του.

Η ΚΟΠΗ ΤΗΣ ΠΙΤΑΣ ΜΑΣ

Την Κυριακή 17 Ιανουαρίου μέρα του πολιούχου των Ιωαννίνων Γεωργίου του Μεγαλομάρτυρος, έκοψε και φέτος στα «Λιθαρίτσια» την πίτα της η ΙΛΕΖ και «Το Ζαγόρι μας».

Ενισχυτική της προσπάθειάς μας (μπαίνοντας στα 33

χρόνια του περιοδικού μας) μεγαλύτερη από κάθε άλλη χρονιά η προσέλευση των Ζαγορίσιων και φίλων του Ζαγοριού.

Δυστυχώς, φέτος λόγω τεχνικού ατυχήματος του μόνιμου φωτογράφου μας (της ... φωτογραφικής μηχανής δηλαδή), δεν υπάρχει σχετικό φωτορεπορτάζ, όπως κάθε χρόνο. Ευτυχώς διασώθηκε τουλάχιστον η εμβληματική σε τέτοιες περιπτώσεις φωτογραφία από τη στιγμή της κοπής από το Νομάρχη Ιωαννίνων κ. Αλ. Καχριμάνη (τον οποίο ευχαριστούμε για τη συμμετοχή του, όπως σ' όλες τις εκδηλώσεις μας) και τον πρόεδρο της ΙΛΕΖ.

Και του χρόνου νάμαστε όλοι εκεί...

*Το «Ζαγόρι μας» για την επανεκλογή
στο Ύπατο Πολιτειακό αξίωμα
της χώρας του δικού μας
Κάρολου Παπούλια,
χαίρει και εύχεται υγεία, δύναμη
και μακροπρόθεσμη για το καλό
της πατρίδας μας.*

Σ. Ε.

Παιδικές αναμνήσεις απ' τα Φώτα στο χωριό

Οι αναμνήσεις φυσιολογικά μας πάνε πίσω αρκετές δεκαετίες. Ας πούμε, λοιπόν, για το χωριό της δεκαετίας του '50 ή του '60.

Μια κοινωνία με δράσεις, με προβλήματα, με ευχάριστες στιγμές και προπαντός με πολυπληθείς οικογένειες. Παιδιά πολλά, σχολεία ανοιχτά, γονείς που δουλεύουν και παππούδες και γιαγιάδες να μεγαλώνουν εγγόνια.

Στη Βίτσα της εποχής εκείνης η γιαγιά τα Φώτα έφτιαχνε κρεασόπιτα. Συνεχιστές των ηθών και των εθίμων ο παππούς κι η γιαγιά. Αποδέκτες τα εγγόνια.

Παραστάσεις ανεξίτηλα χαραγμένες στη μνήμη. Πολιτιστι-

κή κληρονομιά με συνέχεια και συνέπεια. Η οικογένεια του χωριού έχει αμπέλια και χωράφια και ζωντανά. Λίγο κρασί, λίγο αλεύρι, το γάλα, το τυρί, το κρέας και η ζωή κυλάει.

Απ' το καλοκαίρι στο χειμώνα κι απ' τις εργάσιμες μέρες στις γιορτινές. Άλλο διαίτητο τις καθημερινές κι άλλο τις γιορτές.

Η οικογένεια θα χορτάσει και με πρόχειρο και υποδεέστερο φαγητό και θα γευθεί και κάτι καλύτερο. Πότε κουρκούτι και τραχανάς κι έρχεται και το ψητό αρνί, το κοκορέτσι κι ακολούθει κι η κρεασόπιτα.

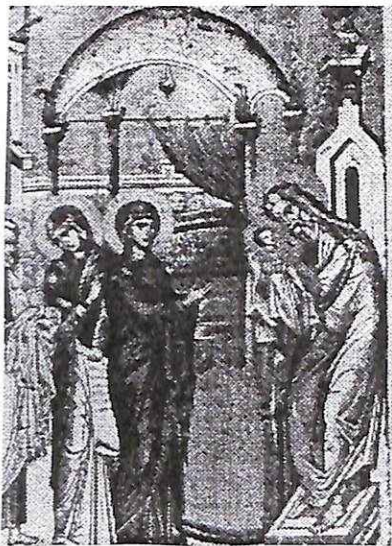
Η κρεασόπιτα των Φώτων ήθελε φύλλα ψημένα, λαδάκι και ζ'γούρι. Όλα τα σπίτια είχαν

γιδοπρόβατα και γελαδίτσες και γαϊδουράκια και κάποιο κουμάντο. Θυμάμαι τη γιαγιά ν' απλώνει στο ταψί τα ψημένα φύλλα κι από πάνω τα κοψίδια απ' το ζ'γούρι. Κρεασόπιτα ξεσκεπάστη και ψημένη στο γάστρο. Θυμάμαι όμως τη γιαγιά να βάζει μέσα στην πίτα ένα κλωναράκι κλήμα, να βάζει ένα σάλμα (κοτσάνι χόρτο) και τέλος κι ένα μικρό νόμισμα. Αν η γιαγιά μας εξηγούσε τι συμβολίζει το καθένα ή αν εμείς τα παιδιά ρωτούσαμε για να μάθουμε δεν θυμάμαι. Θυμάμαι όμως καλά τους συμβολισμούς. Το κλήμα αντιπροσώπευε τ' αμπέλια μας και το ζητούμενο ήταν να πάει καλά η χρονιά για να έχουμε σταφύλια και κρασί.

Το κρασί στα χωριά μας τότε ήταν στοιχείο της διατροφικής αλυσίδας (κρεασοπαρά). Το σάλμα ήταν για τα χωράφια μας κι ευχόμαστε να πάει καλά η καρποφορία για να έχει η οικογένεια το ψωμάκι της χρονιάς. Τέλος το νόμισμα μέσα στην κρεασόπιτα ήταν ευχή κι επιθυμία να πάνε κατ' ευχήν τα οικονομικά της οικογένειας.

Δεν θυμάμαι να σας πω αν οι ευχές εκπληρώνονταν, όμως θυμάμαι την όρεξη που είχαμε για να φάμε ζεμαστή την κρεασόπιτα, να λιγδώσει τ' άντερό μας και να ξελιγδώσει με το παιχνίδι. Σας εύχομαι καλή όρεξη. Με συγχωρείτε σας εύχομαι καλές αποκριές.

Ευθύμιος Βασδέκης

Του ΣΑΒΒΑ ΘΕΟΔΩΡΟΥ

Στο μήνα Φεβρουάριο η μεγαλύτερη θρησκευτική εορτή είναι της Υπαπαντής. Ανήκει στο κύκλο των Δεσποτικών εορτών γιατί αναφέρεται σε περιστατικό της ζωής του Χριστού όπως και τα Χριστούγεννα, η Βάπτιση, το Πάσχα, η Ανάληψη, η Μεταμόρφωση και άλλες.

Η Υπαπαντή γιορτάζεται στις 2 Φεβρουαρίου σε ανάμνηση του γεγονότος της συμπλήρωσης σαράντα ημερών από τη γέννηση του Χριστού, όταν η Παναγία, συνοδευόμενη από τον Ιωσήφ, έφερε στο ναό το θείο βρέφος για να ευλογηθεί από την εκκλησία.

Στο ναό εφημέρευε τότε ένας

ΧΕΙΜΩΝΙΑΤΙΚΟ ΒΡΑΔΥ

Χειμώνας! Έξω χιονίζει! Σταχτιά σύννεφα σκεπάζουν τον ουράνιο θόλο. Σε λίγο η νύχτα θα απλώσει τα μαύρα σκοτάδια της.

Μαύρα σύννεφα αγκαλιάζουν τώρα σφιχτά τον ουρανό. Η φύση όλη έχει νεκρωθεί. Ο βοριάς φυσάει και η πνοή του περνώντας μέσα από τα ξερόκλαδα των δένδρων, αφήνει ένα μακρόσυρτο σφύριγμα που σου φέρνει ανατριχίλα! Κλεισμένοι οι άνθρωποι στα σπίτια τους, ξεκουράζονται μετά τον μόχθο της ημέρας.

Ούτε ένα άστρο στον ουρανό. Όλα έξω από το σπίτι είναι άγρια. Μόνο τα φωτισμένα παράθυρα των σπιτιών δίνουν παρηγοριά στους αργοπορημένους διαβάτες που περπατούν στους ερημικούς δρόμους...

Κοντά στο τζάκι κουλουριασμένο και το γατάκι παρακολουθεί -νομίζει- με μισόκλειστα μάτια.

Το κρύο δυναμώνει. Στο δωμάτιο βασιλεύει τώρα ησυχία. Τίποτα πλέον δεν ακούγεται. Όλα κοιμήθηκαν. Μόνο το σφύριγμα του αέρα και το τρίξιμο των γυμνών κλαδιών των δένδρων διακόπτει τη νυχτερινή ησυχία και η βροχή όσο πάει και δυναμώνει.

Καθισμένη στο γραφείο μου προσπαθώ να αφοσιωθώ στο διάβασμα. Παντού απλώνεται μελαγχολικό το πέπλο του χειμώνα.

Ριχνοντας μια ματιά παρατηρώ όλες εκείνες τις κωμικοτραγικές σκηνές που εκτυλίσσονται στο δρόμο όταν βρέχει.

Κάποιοι διαβάτες τρέχει ζητώντας να βρει κάπου κανένα καταφύγιο, βυθίζεται μέχρι τους αστραγάλους στα νερά του ρυακιού που τρέχει με δυναμη χειμάρρου και παρασύρει στο δρόμο του ότι συναντά.

Σε λίγο η βροχή άρχισε να λιγοστεύει, για να σταματήσει σε λίγο ολοτελώς.

Το ποτισμένο χώμα μυρίζει τόσο ευχάριστα, που γεννά μέσα μου ένα ευχαριστό συναίσθημα.

Αυριο ξημερώνει μια άλλη μέρα...

Ευθυμίου Ρούλα

Από την εκκλησιαστική μας παράδοση Η ΓΙΟΡΤΗ ΤΗΣ ΥΠΑΠΑΝΤΗΣ

άγιος ιερέας ο πρεσβύτες Συμεών, ευλαβής και δίκαιος για τον οποίο αφηγείται ο Ευαγγελιστής Λουκάς «Και ιδού ην άνθρωπος εν Ιεροσολύμοις ω όνομα Συμεών...» προς τον οποίο είχε αποκαλυφθεί από το Άγιον Πνεύμα, πως δεν θα αποθά-νεθ προτού γνωρίσει τον Ιησού.

«Μη ιδείν θάνατον πριν ή ιδή Χριστόν του Κυρίου». Και γι' αυτό όταν ο Συμεών δέχτηκε «εις τας αγκάλας του το παιδίον», ευλόγησε τον Θεόν και ανεφώνησε:

«Νυν απολύεις τον δούλον σου, Δέσποτα, κατά το ρήμα σου εν ειρήνη, ότι είδον οι οφθαλμοί μου το σωτήριόν σου...». Που σημαίνει: Τώρα που είδα τον λυτρωτή του κόσμου ας πεθάνω ευτυχής.

Ο Ιωσήφ και η μητέρα του Χριστού έμειναν έκθαμβοι από τους λόγους του Συμεών. Η φράση εκείνη «Νυν απολύεις τον δούλον σου Δέσποτα» έκτοτε χρησιμοποιείται και από απλούς ανθρώπους και λέγεται στις περιπτώσεις, όταν μια σοβαρή υπόθεσή μας καταλήγει στο επιθυμητό αίσιο τέλος και μας λυτρώνει από το άγχος της προσμονής.

Μετά την ευλογία του Συμεών «και ως ετελεύτησαν άπαντα κατά τον νόμον Κυρίου» η αγία οικογέν-

εια επέστρεψε εις την Γαλιλαίαν και εις την πόλιν αυτής Ναζαρέτ.

Κατά τα έθιμα της εποχής εκείνης οι γονείς του παιδιού, όταν ανέβαιναν στο ναό έφεραν ως δώρο ένα ζεύγος τρυγόνων ή νεοσσούς περιστεριών. Η συνήθεια αυτή του «Σαραντίσματος» είναι πανάρχαια, που κρατάει ως τις μέρες μας. Οι λεχώνες μητέρες κατά το διάστημα της λοχείας τους δεν επιτρέπονταν να βγαίνουν έξω από το σπίτι τους και μόλις σαράντιζαν (αφού περνούσαν 40 μέρες) πήγαιναν με το νεογνό βρέφος τους στην εκκλησία για να πάρουν τις ευχές από τους ιερείς.

Η εορτή της Υπαπαντής εκτός από τη θρησκευτική της σημασία αποτελεί το ορόσημο στο εορτολόγιο της εκκλησίας μας, γιατί όπως παραδέχεται ο λαός μας, η Υπαπαντή βάζει τέρμα στις πάμπολλες γιορτές του χειμώνα. Το Δεκέμβριο και Ιανουάριο απαντώνται οι περισσότερες γιορτές απ' όσες σε όλη τη διάρκεια του άλλο χρόνου.

Στους μήνες αυτούς εορτάζουμε τη μνήμη σε περισσότερους από 20 αγίους, οσίους και μάρτυρες εκτός των μεγάλων εορτών Χριστούγεννα, Θεοφάνεια, Πρωτοχρονιά. Γι' αυτό και μια λαϊκή παροιμία λέει: «Η παπαντή μαζεύει τις γιορτές με το αντί» (το αντί είναι ένα από τα εξαρτήματα του παραδοσιακού αργαλειού, ένας εξύλινος κύλινδρος, όπου τυλίγεται το υφάδι).

Μετά την Υπαπαντή αραιώνουν πολύ οι «βαριές» γιορτές και είναι μετρημένες (=λίγες) στους άλλους μήνες του έτους. Την παραμονή της Υπαπαντής εορτάζεται ο Άγιος Τρύφωνας, που θεωρείται από τους αμπελουργούς, ο προστάτης των αμπελιών.

Την επομένη της Υπαπαντής, 3 Φεβρουαρίου, η εκκλησία μας τιμά

τη μνήμη του Αγίου Συμεών προστάτη των έγκυων γυναικών.

Σε ορισμένα μέρη της πατρίδας μας παραδέχονται πως η τελευταία γιορτή του χειμωιάτικου κύκλου είναι η γιορτή του Αγίου Ιερομόντου Χαραλάμπους στις 10 Φεβρουαρίου. Ο Άγιος Χαραλάμπος θεωρείται προστάτης από τις λοιμώδεις ασθένειες.

Εδώ θα πένει να σημειωθεί πως κάθε τέσσερα χρόνια όταν ο Φεβρουάριος έχει 29 μέρες εορτάζεται η μνήμη του Οσίου Κασσιανού.

Γενικά ο λαός μας ευλαβείται και τιμά όλους τους αγίους της Εκκλησίας μας και τις επίσημες γιορτές της χριστιανισσύνης και αποδίδει για τον κάθε άγιο ξεχωριστά, ανάλογα με το βίο του και την προσωπικότητά του των πιστών στις καθημερινές τους εκδηλώσεις και εργασίες.

Η Υπαπαντή, είναι μεγάλη γιορτή και κατά την ημέρα αυτή, όπως παραδέχεται ο λαός μας, απαγορεύεται κάθε είδους εργασία, γιατί ανάλογα με τις όποιες καιρικές συνθήκες που θα επικρατήσουν την ημέρα της Υπαπαντής, ο ίδιος καιρός θα συνεχιστεί για 40 μέρες που θα επηρεάσει σε μεγάλο βαθμό την ετήσια παραγωγή σε γεωργικά προϊόντα.

Οι γεωργοί πιστεύουν πως «ο Φλεβάρης με τα χιόνια και το χιόνερο ανοίγει σιγά-σιγά τις φλέβες της γης» και είναι η καταλληλότερη εποχή να ξεκινήσουν τις προετοιμασίες για την επικείμενη καλλιέργεια των γεωργικών τους κτημάτων. Είναι ο καιρός να ανάψουν, να ξελακιάσουν, να κλαδέψουν τ' αμπέλια τους και τα περιβόλια. Η «Παπαντή» βάζει τέρμα στο χειμωιάτικο καθισιό. Ο κόσμος των δέντρων -με πρώτη την αμυγδαλιά βρίσκεται στα πρώτα «ξυπνήματα», που οδηγεί αλάνθαστα στον οργασμό της φουσκοδεκντριάς και του καινούργιου φουντώματος της χλόης, που θα κάνει τους κάμπους και τα βουνά να πρασινίσουν. Ας ευχηθούμε ευδία των καιρών.

Ευθυμιογράφημα

Ο Καλλικράτης, όπως γράφουν οι εγκυκλοπαίδειες, ήταν αρχιτέκτονας στην Αθήνα του 5ου π.Χ. αιώνα. Λένε ότι ο Ικτίνος σχεδίασε καλλιτεχνικά τον Παρθενώνα και εργαλαβικά εκτέλεσε το έργο ο Καλλικράτης. Αποκλειστικά δικό του έργο,

δηλαδή σχέδιο και εκτέλεση, είναι ο Ναός της Αθηνάς Νίκης. Γράφουν ακόμα οι εγκυκλοπαίδειες ότι ένας Καλλικράτης, Λακεδαιμόνιος, ήταν τορευτής και δούλευε με ελεφαντόδοντο και μάρμαρο. Οι ελέφαντες είχαν μείνει στην Πελοπόννησο απ' τον Αννίβα, το δε μάρμαρο ήταν απ' την περιοχή της Μάνης, γιατί δεν είχαν ανοίξει ακόμα τα σύνορα με την Αλβανία. Τέλος αναφέρουν κι έναν Καλλικράτη, Αττικό δημαγωγό από την Παιανία, που υποσχέθηκε στους Αθηναίους ότι την χορηγία των δύο οβελών θα την κάνει τρεις. Δεν πέτυχε και τον δολοφόνησαν. Ω, άντρες Αθηναίοι!!!

Τον περασμένο αιώνα, κατά τη διάρκεια της θεμελίωσης του μουσείου της Ακρόπολης, βρέθηκαν επιγραφικά κείμενα σε μαρμάρινες στήλες, απ' τα οποία προκύπτει ότι ο Καλλικράτης, ο εργολάβος του Παρθενώνα, εξορίστηκε από τον Περικλή και εγκαταστάθηκε στο Ζαγόρι. Ο Περικλής δεν βρήκε όλο το ποσό των δραχμών για να εξοφλήσει τον Καλλικράτη κι

Στίχοι μιας Ζαγορίσιας
εκτός των τειχών (Βόλος)

Για το Ζαγόρι

Ζαγόρι μου περήφανο
Ζαγόρι παινεμένο.
Ζαγόρι πρωτοξάκουστο.
Χιλιотραγουδιμένο.

Ζαγόρι, γη μου ιστορική.
Χώματα δοξασμένα.
Ζαγόρι που ποτίστηκε
μ' αίματα τιμημένα.

Ζαγόρι μου ηρωικό.
Ζαγόρι πονεμένο.
Ζαγόρι μου αρχοντικό.
Ζαγόρι ευλογημένο.

Βασιλική Α. Τράχη
(Ιδιαίτερή μου Πατρίδα
τα Άνω Πεδιά)

Ο Καλλικράτης, ο Καποδίστριας και το Ζαγόρι

έτσι με δολοπλοκίες τον εξόρισε στα Ζαγοροχώρια.

Ο Καλλικράτης έφτασε στο Ζαγόρι έχοντας στο σακούλι τον ένα σφυρί κι ένα μυστήρι. Τον ρώτησαν αν ξέρει να χτίζει γεφύρια, αν φτιάχνει καλντερίμια, αν σκαλίζει πέτρα για εκκλησιές, για αρχοντικά, για σχολεία, για βρύσες και, ω του θαύματος, ήξερε να κάνει όλες τις δουλειές. Έτσι θεμελιώνεται μια νέα θεωρία ότι όλα τα μνημεία στο Ζαγόρι είναι έργα του Καλλικράτη. Το επιχείρημα ότι, αφού σώζεται ως σήμερα ο Παρθενώνας, γιατί να μη σώζονται και τα έργα των χεριών του Καλλικράτη στο Ζαγόρι, θέλει μια περαιτέρω ανάλυση και έρευνα. Έτσι, από ιστορικές πηγές προκύπτει ότι τον 20ο αιώνα μ.Χ. ήρθε στο Ζαγόρι ο πολιτικός μηχανικός Ιωάννης Καποδίστριας, σταλμένος απ' τον Αλή πασά. Φιλοξενήθηκε ολόκληρο καλοκαίρι στο Καπέσοβο, στο αρχοντικό σπίτι του Αλέξη Νούτσου. Στις τρίμηνες διακοπές του επιθεώρησε όλα τα μνημεία που είχαν φτιάσει τα χεράκια του Καλλικράτη. Είχε μαζί του εργολάβους και βορειηπειρώτες μαστόρους κι έναν εκπρόσωπο από κάθε Δήμο του Ζαγορίου. Οι εκπρόσωποι των Δήμων κρατούσαν σημειώσεις σε λάπτοπ για να τις παραδώσουν στους Δημάρχους. Από την κοινότητα Βωβούσας δεν ήρθε εκπρόσωπος γιατί έγινε κατολισθηση στη Λάιστα και κόπηκε ο δρόμος. Από την κοινότητα Παπίγκου ήρθε εκπρόσωπος και δήλωσε ότι όλα έχουν καλώς, πλην της πεινας στο Ρογκοβό η οποία χρειάζεται αποδυτήρια. Ακόμα ο εκπρόσωπος του Δήμου Ανατολικού Ζαγορίου δήλωσε ότι πρέπει να τεθεί σε προτεραιότητα η συντήρηση του γεφυριού της Τσιπίανης. Ο του Δήμου Τύμφης απαίτησε προτεραιότητα για το μοναστήρι του Ρογκοβού Τσεπελόβου -Ιωάννης ο Πρόδρομος- και υποσχέθηκε στον Ιωάννη Καποδίστρια αναμνηστική πλάκα. Τέλος, ο του Δήμου Κεντρικού Ζαγορίου απαίτησε προτεραιότητα και χρηματοδότηση του έργου της οδικής σύνδεσης με την Ιόνια Οδό. Να μη

σας τα πολυλογώ, ο Ιωάννης Καποδίστριας έδωσε οδηγίες για την συντήρηση και τις επισκευές όλων των μνημείων του Καλλικράτη και με δαπάνες του άνοιξε ιστοσελίδα στο διαδίκτυο καταγράφοντας όλα τα μνημεία. Υποσχέθηκε επίσης να εξασφαλίσει χορηγίες απ' τις εταιρίες που βγάζουν το νερό «Ζαγόρι» και το νερό «Βίκος». Τελικά επαληθεύεται αυτό που λένε ότι το Ζαγόρι έζησε κι αναπτύχθηκε και δοξάστηκε χάρις στις χορηγίες της ξενιτιάς. Γι' αυτό και σήμερα ζητάμε ξένες επενδύσεις ναρθούν στην Ελλάδα, αφού το Ζαγόρι αποτελεί πρότυπο. Οι μελέτες που κατάρτισε ο Καποδίστριας δόθηκαν στα Δημαρχεία κι άρχισαν να τρέχουν διάφορα προγράμματα. Το πρόγραμμα «ΘΗ-ΣΕΑΣ» θύμιζε τον «Μινώταυρο» και το πρόγραμμα «ΕΣΠΑ» θύμιζε την Ασπασία του Περικλή. Το πρόγραμμα «LIFE» και το άλλο το «LEADER» ήταν ξένος δάκτυλος, για να μη ξεχνάμε δηλαδή ότι ο Καποδίστριας απ' την Μόσχα πήγε στη Βιέννη κι ύστερα ήρθε στο Ναύπλιο. Τώρα γιατί δολοφονήθηκε «17 Νοέμβρη», αυτό δεν έχει συνάφεια με τα έργα απ' τα χεράκια του Καλλικράτη.

Ξεχάστηκα με τις φλυαρίες και πρέπει να γυρίσω στον Καποδίστρια. Ξανάρθε, λοιπόν, στο Ζαγόρι στα 1998, έλεγε τα μνημεία και βρήκε τα χάλια τους. Δεν βρήκε ανθρώπους γιατί κατέβηκαν στα αστικά κέντρα. Πείνασε, χάλεψε ψωμί από κάτι μαυρομαντηλούσες και τούδωκαν μπισκότα Παπαδοπούλου, γιατί δεν καλλιεργούνται πια στο Ζαγόρι σιτηρά. Χάλεψε και ψια τυρί και τούδωκαν τυποποιημένο κίτρινο τυρί Ολλανδίας. Του πρόσφεραν και κομπόστα κονσέρβα απ' τη Βερόια. Δεν είδε γαϊδουράκια, δεν είδε μανάρια. Είδε τα χωράκια γιομάτα γλογκιές και τ' αμπέλια φυτόρωμένα κέδρα. Στη βρύση στο μεσοχώρι ξεδίψασε και φχαριστήθηκε καπούρημα. Έβγαλε το κινητό του, κάλεσε ταξί και γύρισε στο ξενοδοχείο του «Μουσαφίρ Οντάς» για να γράψει αυτοβιογραφία. Γράφοντας, για να ξεπαστώσει από τις

θύμησης, κατάρτισε κι ένα 12ετές πρόγραμμα ανάπτυξης για το Ζαγόρι με σκοπό να το στείλει στους Δημάρχους. Τόνισε ιδιαίτερα την κατανάλωση της πατάτας. Έτσι κάλυψε το διάστημα 1998 ως 2010. Του είχαν πει ότι το 2010 θάρθει ο Καποδίστριας 2, αλλά ο άνθρωπος δεν πίστευε στην μετεμψύχωση. Λάθος του, βέβαια, γιατί το 2010 ήρθε ο Καλλικράτης κι έτσι ξεχάστηκε ο Καποδίστριας.

Ο Καλλικράτης έρχεται να επιθεωρήσει το Ζαγόρι στο σύνολό του και να διορθώσει τις ατασθαλίες του Καποδίστρια. Αν βρει ανθρώπινο δυναμικό θα προσπαθήσει να αναλύσει την έννοια της ανάπτυξης και τις δράσεις που πρέπει να δουλεύουν. Δεν ξέρω αν ασχοληθεί με την πανίδα και την χλωρίδα. Κατά εξακριβωμένες πληροφορίες θα επισκεφτεί με ελικόπτερο σινούκ την χαράδρα του Βίκου και την κοιλάδα του Αώου.

Οι ίδιες πληροφορίες λένε ότι θα διανυκτερεύσει στη Μονή Βοτσάς, δίνοντας έτσι πανηγυρικό χαρακτήρα στην προστασία των θρησκευτικών μνημείων του Ζαγορίου, ύστερα από τις επανειλημμένες ιεροσυλίες.

Τέλος, όπως με πληροφόρησαν, δεν θα δώσει συνέντευξη τύπου, αλλά θα ανοίξει σάιτ και εκεί καθένας μας μπορεί ν' απευθυνθεί και να λύσει τις απορίες του. Εγώ έχω απορία για τα σύνορα του Δήμου Ζαγορίου και για την έδρα. Απομένει να καλωσορίσουμε τον Καλλικράτη στο Ζαγόρι και να του ευχηθούμε να πετύχει στο έργο του. Ξέχασα να σας πω ότι ο Καλλικράτης έρχεται απ' την Αθήνα και κρατάει ένα δισάκι. Δεξιά έχει πολλά θα θα και ζερβά έχει κάμποσα μπλοκ λευκών επιταγών. Συνοδεύεται από δεκάδα τεχνοκρατών, μεταξύ των οποίων και ελεγκτές του Αλμουίνια και του Ολι Ρεν.

Αγαπητά μου παιδιά, το παραμύθι του Καποδίστρια και του Καλλικράτη τελειώνει εδώ και ζήσαν αυτοί καλά κι εμείς χειρότερα. Αν το παραμύθι έχει θα έχει συνέχεια, τότε θα χρειαστούμε τον Τριβιζά για να το ξαναγράψει. Δεν συνιστώ Αίσωπο, αφού αυτός ασχολείται με αθάνα ζωάκια.

Απόστολος Ντιναλέξης

«Καποδίστριας Νο 2»

Γράφει
ο Γιώργος Δερμένης*

1. Κυρία περιφερειάρχη, Κύριοι των Α' και Β' βαθμού της Νομαρχιακής και Τοπικής Αυτοδιοίκησης, εύχομαι στη νέα χρονιά να επικρατήσει η ειρήνη και η Κοινωνική Δικαιοσύνη. Για τον καθένα σας χωριστά, την ευτυχία και διάθεση για προσφορά στο κοινωνικό σύνολο.

Όπως όλοι γνωρίζουμε κυφορείται «Ο ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΣ» Νο 2 και για τους δύο, που προανέφερα, βαθμούς αυτοδιοίκησης. Σκοπός του η ακόμα μεγαλύτερη σύμπτυξη των υπαρχόντων δήμων και νομαρχιών σε νέους δήμους και νέες νομαρχίες.

Φυσικό επακόλουθο και τα δημοτικά διαμερίσματα του Δήμου Αν. Ζαγορίου (φαντάζομαι όλα) να επανδρώσουν το νέο Δήμο Ζαγορίου. Να συμπορευτούμε δηλαδή όλοι μαζί στα νέα δεδομένα της Τ.Α.

Η ιστορία άλλωστε, έτσι τα «ξεκίνησε», μετά το 1431 που «κατακτήθηκαν» απ' τους Τούρκους. Εφτιαξαν όμως Κοινοτική Ομοσπονδία ως «Κοινό των Ζαγορίων». Τούτο δεν ήταν τυχαίο, είχε να κάνει με την ομοιογένεια και την ομοψυχία των κατοίκων του, δύο γενικά χαρακτηριστικά.

4. Η ουσιαστική τους αυτονομία (των τότε 46 χωριών) και η ουσιαστική αυτοδιοίκηση για περισσότερο από 200 χρόνια ήταν κατάκτηση δικαιωμάτων.

Τα γεγονότα αυτά μπόλιασαν τους Ζαγορίσιους, ώστε να διατηρήσουν ένα δικό τους πολιτισμό, μια δική τους κουλτούρα. Τα πολιτισμικά χαρακτηριστικά να είναι ευδιάκριτα. Των προγόνων μας η αιχλή και η προσφορά προς την πατρίδα να οριοθετείται, να έχει

συγκεκριμένα ονόματα, ΖΑΓΟΡΙ-ΖΑΓΟΡΙΣΙΟΣ. Όλα αυτά να καταγράφονται στο ιστορικό της θησαυροφυλάκιο.

Π.χ. εμείς είχαμε στα Γιάννινα τον Ζαγόρ Βεκυλί (Γενικό Προεστώτα). Η ανάδειξή του από τη διεργασία (των δημογερόντων) στις τοπικές κοινωνίες, ήταν προϊόν δημοκρατικής και αξιοκρατικής επιλογής.

Αυτή η ιστορία δε ξεγράφεται, δεν αλλοιώνεται, δε διαιρείται. Για μας είναι μια παρακαταθήκη αλλά και για τις μελλοντικές γενιές. Χωρίς να παραβλέψουμε τα πρακτικά προβλήματα, πιστεύουμε ότι αν οποιοδήποτε κομμάτι του Ζαγορίσιου Οργανισμού αποσπαστεί και ενταχθεί οργανικά, σε κάποιον άλλο δήμο, εμείς λέμε δορυφορικά, θα είναι ο φτωχός του συγγενής.

Δε θέλουμε να πιστεύουμε σε τυχόν υπόγειες διαδρομές προσώπων που επιθυμούν να μας σύρουν στο δικό τους άρμα προκειμένου να ικανοποιήσουν προσωπικές φιλοδοξίες, με ρηχά επιχειρήματα του τύπου ότι το Ζαγόρι καλύπτει μεγάλη έκταση. Απαντάμε το αρκετά καλό (με προοπτική βελτίωσης) οδικό του δίκτυο, η υψηλού βαθμού επικοινωνία και ο σωστός καταμερισμός ευθυνών και πρωτοβουλιών ελαχιστοποιούν τις όποιες δυσκολίες.

Πιστεύουμε σε ένα ενιαίο Δήμο Ζαγορίου, όχι από στείρα τοπικιστική αντίληψη. Το πιστεύουμε αυτό ακράδαντα λόγω νοστορπίας των Ζαγορίσιων ότι η ισόρροπη ανάπτυξη περνάει από εμάς. Έχουμε σταθερή και ακλόνητη βεβαιότητα, ότι τυχόν ηγεμονεύσεις, για επιλεκτικές πρακτικές, από ορισμένα χωριά θα είναι ελάχιστες.

Και προπαντός θα τις παλεύουμε από καλλίτερες θέσεις.

Κάθε άλλη σκέψη αντίθετη με τα προλεχθέντα είναι ανοσιούργημα. Και θα βαραίνει ανθρώπους που αισθάνονται δέος με ή χωρίς εισαγωγικά για τη Ζαγορίσια ιστορία.

Θέλουμε να πιστεύουμε, ότι οι δράσεις σας, θα είναι προς την κατεύθυνση για την δημιουργία νέου δήμου, με το όνομα Δήμος Ζαγορίου.

Θέλουμε να πιστεύουμε, ότι το διαινές μυαλό σας δε θα το νοθεύσει καμία προσωπική και πολιτική σκοπιμότητα.

* Ο Γιώργος Δερμένης είναι πρόεδρος της Αδελφότητας Γρεβενιτίου

Αυτός ο Καλλικράτης από πού είναι;

Γράφει
ο Θόδωρος Γαλανόπουλος

Ο υπουργός της εργασίας για τον ΟΑΕΔ: «Δεν υπάρχει ούτε σάλιο»!

Μωρέ μπράβο!

Εμάς που μας έμεινε λιγάκι σάλιο προς τα πού να φτύσουμε; Αφήστε το καλλίτερα γιατί είναι τόσοι πολλοί αυτοί που πρέπει να φτύσεις... για να μην βασκαθούνε που μπορεί να πάθεις αφυδάτωση.

Και μέσα σε αυτήν την οικονομική κατάσταση της χώρας μας που μοιάζει με την Αιτή μετά τα 7,2 ρίχτερ που έφαγε, η κυβέρνηση ετοιμάζεται για διοικητική μεταρρύθμιση.

Σαν να λέμε ότι η κυβέρνηση της Αιτής μετά τη βιβλική καταστροφή που υπέστη, ετοιμάζεται για διοργάνωση αγώνων γκολφ, για καλλιστεία σκύλων, για ποιητικές βραδιές με τσάι και συμπάθεια!

Δουλειά δεν είχε ο διάβολος και μεταρρυθμιζε τους δήμους και περιφέρειες του...

Μια μεταρρύθμιση που δεν θέλουν να το λένε και πολύ κοστίζει δισεκατομμύρια ευρώ!

Δεν έχω ιδέα τι ακριβώς θα γίνει, και νομίζω ούτε και αυτοί που το σκέφθηκαν δεν ξέρουν τι θα κάνουν, τι πρέπει να κάνουν, και τι τελικά θα κάνουν.

Αλλά εκείνο που γνωρίζω σίγουρα είναι το λογικό ερώτημα ενός αφελούς Έλληνα: Μα αυτό μας έλειπε τώρα;

Τραβάτε βρείτε πρώτα πόσους δημόσιους υπάλληλους έχει η χώρα και πού υπηρετεί ο καθένας, όταν δεν έχουν καθηγητές κάποια σχολεία, τι κάνουν αποσπασμένοι ορισμένοι σε κόμματα και βουλευτές;

Όταν η εγκληματικότητα είναι τεράστια αστυνομικοί κουβαλάνε σασκούλες με ψώνια κάτι δημοσιογράφων και επιχειρηματιών;

Και κάτι μουσεία έχουν απείρους φρεσκοδιορισμένους υπαλλήλους, περισσότερους ίσως και από τους επισκέπτες;

Βρε για κοιτάξατε εκεί στην ΕΡΤ κάτι πάμπλουτους παρουσιαστές που μας πουλάνε κουλτούρα, τέχνη και ποιότητα με τα λεφτά μας από τη ΔΕΗ, άντε βρείτε κανέναν γιατρό και νοσηλεύτη που λεί-

πουν από τα νοσοκομεία και από το ΙΚΑ, που για να γράψεις ένα κουτί χάπια πρέπει να κλείσεις ραντεβού δέκα και δεκαπέντε μέρες πριν.

Και όταν βάλετε κάποια τάξη και διαχείριση και οικονομία στο δημόσιο, τότε κάνουν και τη μεταρρύθμιση που σας έχει κολλήσει, και που ίσως δεν μπορούμε να καταλάβουμε εμείς τη χρησιμότητά της!

Να μειώσουμε τους δήμους, αλλά να προσλάβουμε και άλλους ακόμα υπαλλήλους, ο πολίτης που θα θέλει ένα χαρτί, πού θα πηγαίνει;

Στην μεγάλη πρωτεύουσα του δήμου, στην προηγούμενη, στην κοινότητα, ή θα ανοίγει το ιντερνέτ ή θεια μου η Μαρίω να κατεβάσει την ιστοσελίδα για να πάρει το πιστοποιητικό; Βρε άντε αφήστε τα μεγαλεπήβολα σχέδια.

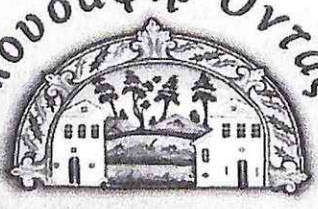
Άμα σωθεί ο ασθενής από την εντατική που τον έχουμε του κάνουμε και λίφτινγκ και του φτιάξουμε τις ρυτίδες, τις κοιλιές και τα ψωμάκια...

Τώρα κοιτάξατε πώς θα εξασφαλίσετε το ψωμάκι μας, γιατί ελάχιστη σημασία έχει γιατί ο πολίτης αν ο Καποδίστριας θα λέγεται Καλλικράτης ή Γκουζγκούνης και αν ο δήμαρχος θα φύγει από τη μια κωμόπολη και θα πάει στην άλλη!

Άντε γιατί οι εκατό πρώτες μέρες πέρασαν, μην αρχίσουμε να λέμε πάλι τα εκατό πρώτα χρόνια είναι δύσκολα...

Μετά θα στρώσουμε...

Μουσαφίρ οντάς

Παραδοσιακός Ξενώνας

Αφοί Ράπτη

Καπέσοβο Ζαγορίου
Ιωάννινα, Τ.Κ.: 44007
Τηλ.: 26530 71727 - 71708
κιν.: 6974 443640
www.mousafirontas.gr

ΤΗΣ ΑΝΝΑΣ ΓΡΙΜΑΝΗ

Η ελληνικότητα είναι αίσθημα ή συνειδηση;

Γιατί όχι ταυτότητες, μνήμες, όνειρα, παραστάσεις, εδέρματα, μυρωδιές, χιούμορ, ακόμη και βλαστήμιες;

«Αισχρολογία: η βαθύτερη ρίζα που μας συνδέει με την πατρίδα μας» – για να ξαναθυμηθούμε τον Κούντερε. Εν-συνειδητα ή ασυν-αίσθητα όσοι ζούμε στο εξωτερικό ονειρευόμαστε, μετράμε και βρίζουμε συνήθως στη μητρική μας γλώσσα και όχι σε ξένες, όσο καλά και να τις μιλάμε. Για μένα η ελληνικότητα συνιστά ένα ρευστό κράμα που τα συστατικά του καθορίζονται από τον διαρκώς μεταβαλλόμενο χρονοχώρο μας. Ατελεύτητο «γίγνεσθαι» δηλαδή και όχι μυστασιακό, αναλλοίωτο ή βαθύ «είναι».

Τι πιο μικρό ελληνικό αγάπησα.

Αυτή που γεφυρώνει το σκαλίσμα του Ροϊδη: «Εκαστος τόπος έχει την πληγήν του: η Αγγλία την ομίχλην, η Βλαχία την ακρίδα, η Αίγυπτος τας οφθαλμίας και η Ελλάς τους Έλληνες». Και το εγκώμιο του Λόρενς Ντάρελ «Other countries offer you discoveries in manners or lore or landscape; Greece offers you something harder - the discovery of yourself». (σ.σ. «Άλλες χώρες σε βοηθούν να ανακαλύψεις συμπεριφορές, βαθιά γνώση ή τοπία. Η Ελλάδα σου προσφέρει κάτι πιο δύσκολο – την ανακάλυψη του εαυτού σου»).

Αυτό που με χαλάει.
Η απροθυμία των Ελλήνων για

Δημήτρης Τζιόβας «Με ενοχλεί η απροθυμία των Ελλήνων για αλλαγές»

αλλαγές και το ότι δεν προσφέρονται ευκαιρίες στους νέους ανθρώπους.

Προσόν ή μειονέκτημα να είσαι Έλληνας σήμερα;

Αφόρητο βάρος, που δυστυχώς «δεν εξαντλεί (μόνο) τους αγκώνες», το να μάχεσαι να δικαιολογήσεις στο εξωτερικό την αναξιοκρατία, την αναξιοπιστία και την ανυποληψία της χώρας.

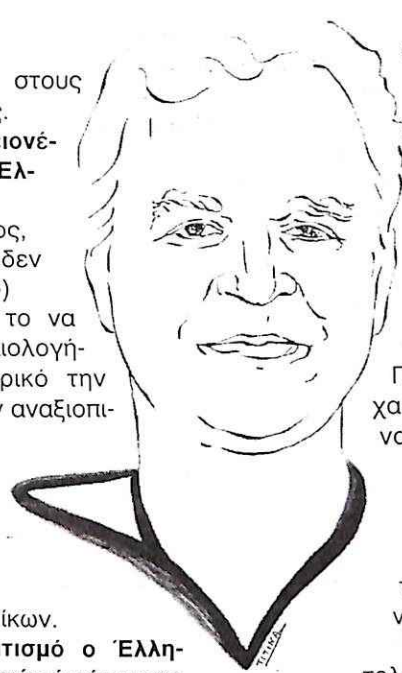
Φευ! Σε αυτά τα τρία ΑΑΑ δεν ισχύει η υποβάθμιση των ξένων οίκων.

Παράγει πολιτισμό ο Έλληνας της νέας εποχής ή μένει προσκολλημένος σε μια ρητορική ελληνικότητα;

Θα απαντούσα παραφράζοντας το «Φιλέλλην» του Καβάφη: Καί τώρα μη με αρχίζουν ευφρολογίες τα «Πού οι Έλληνες;» και «Πού ο ελληνικός πολιτισμός;»

Τόσοι και τόσοι βαρβαρότεροι μας άλλοι. Και τέλος μην ξεχνάς που ενίοτε μας έρχοντ' από την Εσπερία σοφιστάι, και στιχοπλόκοι, κι άλλοι ματαιοδουλοῦν. Ωστε απολίτιστοι δεν είμεθα, θαρρώ.

Με ποια ταυτότητα οι Έλληνες περιέρχονται στον σύγχρονο κόσμο;

Σαν τους Ποσειδωνιάτες από το ομώνυμο κρυμμένο ποίημα του Καβάφη. Σας το θυμίζω και διαβάστε το όπως θέλετε, είτε παραδοσιακά είτε μεταμοντέρνα:

Την γλώσσα την ελληνική οι Ποσειδωνιάται εξέχασαν τούς αιώνας ανακατευμένοι με Τυρρηνοῦς, και με Λατίνους, κι άλλους ξένους.

Το μόνο που τους έμενε προγονικό ήταν μια ελληνική γιορτή, με τελετές ωραίες, με

λύρες και με αυλούς, με αγώνες και σφάνους.

Κ' είχαν συνήθειο προς το τέλος της γιορτής τα παλιά τους έθιμα να δηγούνται, και τα ελληνικά ονόματα να ξαναλένε, που μόλις πια τα καταλάμβαναν ολίγοι. Και πάντα μεταλλοχολικά τελειών' η γιορτή τους.

Γιατί θυμούνται που κι αυτοί ήσαν Έλληνες - Ιταλιώται έναν καιρό κι αυτοί;

Και τώρα πώς εξέπεσαν, πώς έγιναν,

Να ζουν και να ομιλούν βαρβαρικά
Βγαλμένοι –ω συμφορά!– απ'

Πρόταση για τη δημιουργία ενιαίου Δήμου Ζαγορίου.

Με την εφαρμογή του Καποδίστρια II ή με τον Καλλικράτη, τώρα, θέλω και πιστεύω οι Ζαγορίσιοι να συγκλίνουν, με λογική και σύνεση, και ν' αποτελέσουν, όλα τα χωριά του Ζαγορίου, μέσα και το Πάπιγκο και η Βωβούσα, έναν Δήμο, το Δήμο Ζαγορίου. Έτσι δε θα λέγεται, πια, Δήμος Κεντρικού Ζαγορίου (μ' ένα μέρος των χωριών του Κεντρικού Ζαγορίου και όλο το Δυτικό Ζαγόρι, μέσα, που έπαψε να υπάρχει). Τι να πούμε για το Δήμο Τύμφης με χωριά του κεντρικού Ζαγορίου, ένας Δήμος, στην ονομασία, έξω απ' το Ζαγόρι.

Για ποιους λόγους, ν' αποτελέσουν όλα τα χωριά του Ζαγορίου έναν Δήμο, τους εξέθεσαν Ζαγορίσιοι, κυρίως, και μη, στον τοπικό τύπο, στο περιοδικό «Το ΖΑΓΟΡΙ μας», σ' άλλα έντυπα και τέλος σε ραδιοφωνικούς και τηλεοπτικούς σταθμούς της πόλης των Ιωαννίνων.

Άκουσα και τους Δημάρχους και των τριών, σήμερα, Δήμων του Ζαγορίου και μερικούς άλλων Δήμων του Νομού μας. Μόνο ένας Δήμαρχος, ενός Δήμου του Ζαγορίου, έχει διαφορετική γνώμη επικαλούμενος, κυρίως, δύο λόγους:

1) Τη μεγάλη έκταση του Ζαγορίου, που δε νομίζω ότι είναι επαρκής λόγος αυτός στη μη συνένωση σ' έναν Δήμο και

2) Τη μεγάλη χιλιμετρική απόσταση κάποιων χωριών από τη νέα έδρα του Δήμου που θα προκύψει και που, ενδεχομένως, να δυσκολέψει τους μόνιμους κατοίκους αυτών των χωριών στην εξυπηρέτησή τους.

Δε θα χρειαστεί, πιστεύω, ο κάτοικος της Βωβούσας, του Μακρίνου ή κάποιου άλλου χωριού να πάει, πρώτα, στα Γιάννινα και απ' εκεί στην έδρα του Δήμου για να εξυπηρετηθεί, γιατί ο Δήμος Ζαγορίου θα συνδέσει με λεωφορειακή γραμμή

(δρομολόγια) όλα τα χωριά με την έδρα του Δήμου. Εξάλλου το οδικό δίκτυο του Ζαγορίου έχει βελτιωθεί, κατά πολύ, και υπάρχει καλύτερη επικοινωνία-συγκοινωνία μεταξύ του ανατολικού και κεντρικού Ζαγορίου. Συνεπικουρικά, στη διάθεση των Δημωτών θα είναι η τεχνολογία αλλά και οι έδρες των σημερινών Δήμων που θα έχουν ενεργό ρόλο στα νέα Δήμο.

Εκείνο που θα δυσκολέψει, λίγο, θα είναι η έδρα του Δήμου. Οι Ζαγορίσιοι θα δώσουν την καλύτερη, δυνατή, λύση. Πάντως, εγώ, βρίσκω καλή την προτεινόμενη, απ' το γιατρό Κώστα Τσιμόπουλο, ως έδρα του Δήμου τους ΚΗΠΟΥΣ (ΜΠΑΓΙΑ), δε λέει του χωριού του, στο Τ. 377 Νοέμβριος 2009 του περιοδικού «Το ΖΑΓΟΡΙ μας».

Υπάρχει και ένας λόγος για τους δημότες του ανατολικού Ζαγορίου, που άκουσα από Ζαγορίσιους (σε

τον Ελληνισμό.

Το ελληνικό μου «γιατί» κι ένα «πρέπει» που πέταξα.

Το «Διατί η μηλιά δεν έγεινε μηλέα» με το να δείχνει τι «καθίστά την ελληνικήν μόρφωσιν ασύμφειον μόχθονκαι καταδικάζει το έθνος εις τον διά της πνευματικής αστίας χείριστον θάνατον» και πετώ το «πρέπει» όταν γίνεται «καθωσπρέπει».

Ο Έλληνας ποιητής μου.

Ο Καβάφης για τη διαρκή ποιητική και πολιτισμική του επικαιρότητα, ο Καρυωτάκης για την εξακολουθητική του ανατρεπτικότητα και ο Σεφέρης για το πικρό αίσθημα της αποξένωσης από τα ελλαδικά τεκταινόμενα. Τρεις ποιητές που είδαν την ελλαδική πραγματικότητα από κριτική απόσταση και με λοξή ματιά.

Η αδιαπραγμάτευτη ελληνική αλήθεια μου.

Δυστυχισμένο μου λαέ, καλέ και γηατημένο, Πάντοτ' ευκολοπίστευτε και πάντα προδομένο. (Δ, Σολωμός)

Η Οδός των Ελλήνων στον παγκόσμιο χάρτη - ορίστε την.

Μια οδός που θα ορίζεται με γνώμονα την Οδό Φιλελλήνων της Αθήνας, την Greek Street του Λονδίνου και τη διαπορική Οδό Νική Ράντου, αλλά δεν θα χαράσσεται με καρμπόν.

* Ο κ. Δημήτρης Τζιόβας είναι καθηγητής Νεοελληνικών Σπουδών στο Πανεπιστήμιο του Birmingham της Αγγλίας. Είναι γιος του δικού μας Φρίξου Τζιόβα, και έτσι ταιριάζει η γνωστή παροιμία ότι «το μήλο πέφτει κάτω από τη μηλιά».

(Αναδημοσίευση από το ένθετο «Κ» της Καθημερινής)

καφενεία χωριών του Ζαγορίου), ότι, υποψήφιοι αιρετοί, προσερχόμενοι από το Δήμο Ανατολικού Ζαγορίου, θα έχουν λιγότερες πιθανότητες να εκλεγούν στα όργανα του νέου Δήμου Ζαγορίου. Δεν ευσταθεί, καθόλου, ο λόγος αυτός, θα έλεγα ότι έχουν τις ίδιες πιθανότητες (για να μη πω και περισσότερες και χρειαστεί αιτιολόγησή).

Θα χαρά, πολύ, οι Ζαγορίσιοι να πράξουν το αυτονόητο, να κάνουν έναν Δήμο, το Δήμο Ζαγορίου και με έδρα τους Κήπους. Αλλά, αν παρ' ελπίδα, κάποιο κομμάτι του Ζαγορίου ή κάποια χωριά μείνουν εκτός του Δήμου Ζαγορίου αυτά θα χάσουν, γνωστό το: (μεταφορικά) «όποιο πρόβατο μένει έξω απ' το μαντρί το τρώει ο λύκος». Ίδιαιεν.

Ευχαριστώ για τη φιλοξενία
Βαγγέλης Μπέλλος
μη Ζαγορίσιος
από Ελευθεροχώρι Δωδώνης

PIZAPEIO
ΧΕΙΡΟΤΕΧΝΙΚΟ
ΚΕΝΤΡΟ

παραδοσιακά υφαντά

και κεντήματα

Μονοδένδρι Ζαγορίου

Τηλ. 26530 71382, 71119

Fax: 26530 71382

Στο Ζαγόρι καρτεράμε τους ... ιερόσυλους!

ΕΛΕΝΗ ΟΙΚΟΝΟΜΙΔΟΥ-ΔΟΥΒΛΗ

Πέρασε ένας χρόνος από τα φώτα του 2009 που χωρίς κι εμβρόντητος ο καλός παπα-Παύλος βρήκε το πρωί που πήγε να λειτουργήσει ορθάνοιχτη την βιαριά πόρτα του Αη-Δημήτρη (1859) στο μεσοχώρι των Άνω Πεδινών. Σε πολύ μικρό διάστημα αντίκρουσε το ίδιο θέαμα στον Αη-Θανάση (1774) των Κάτω Πεδινών που επίσης λειτουργεί.

Και αγανακτήσαμε και θυμώσαμε και κλάψαμε! Δυο μήνες αργότερα πηγαίνοντας «ν' ανάψουν τα καντήλια», παλιά κι ωραία συνήθεια των γυναικών των χωριών μας στον Ελαφότοπο (Τσερβάρη) βρέθηκαν μπροστά σ' αληθινή λεηλασία.

Στον παμπάλαιο ναό της Παναγίας (δεύτερη κτίση 1605), παλιό μοναστήρι του χωριού – γυμνός ο νάρθηκας από πολύτιμες εικόνες βγαλμένα τα βημόθυρα της ωραίας Πύλης.

Το κακό όμως δεν σταμάτησε εκεί, αφού σε λίγες μέρες, τον Απρίλη, πάλι τυχαιά, βρέθηκε γυμνός κι ο μικρός παλιός ναός του Αγίου Γεωργίου (1805) στο ίδιο χωριό. Ασήκωτη η θλίψη των χωριανών όσο κι η οργή.

Και θυμώσαμε και αγανακτήσαμε και κλάψαμε πάλι όλοι οι Ζαγορίσιοι.

Κύλησε ο καιρός κι έφθασαν τα Χριστούγεννα.

Ανήμερα στο Κουκούλι πηγαίνοντας να γιορτάσουν τη Θεία γέννηση στον περιλαμπρο ναό της Κοιμήσεως της Θεοτόκου στο μεσοχώρι του χωριού (η δεύτερη κτίση του ανάγεται στο 1630) άλλοι χωριανοί και τουρίστες αντίκρυσαν γυμνό το τέμπλο από εικόνες βαρύτιμες, βημόθυρα, κι ό,τι άλλο πολύτιμο είχε ο ιστορικός αυτός χώρος.

Και θυμώσαμε και αγανακτήσαμε και κλάψαμε γι' άλλη μια φορά οι Ζαγορίσιοι, την τέταρτη σ' ένα χρόνο. «Χριστούγεννα των δακρύων» τα αποκάλεσε συγκλονισμένος από την καταστροφή ο Κουκουλιώτης συνάδελφος κ. **Ευρ. Μακρής** κι ο συνάδελφος κ. **Κ. Μπαρμπούτης** πρόσθεσε τις δικές του ανησυχίες και σκέψεις στον Τύπο.

Προς τιμήν τους οι Κουκουλιώτες αντέδρασαν δυναμικότερα. Συγκεντρώθηκαν, προβληματίστηκαν, ζήτησαν λύση. Άμεσα και υπεύθυνα αντέδρασε ο δραστήριος Δήμαρχος Τύμφης κ. Σουκοβέλος. Συγκάλεσε στο Τσεπέλοβο σύσκεψη με όλους τους αρμόδιους, Εφορία Βυζαντινών μνημείων, Μητρόπολη, Αστυνομία, εκκλησιαστικές επιτροπές για την αντιμετώπιση της κατάστασης. Έγινε συζήτηση. Πάρθηκαν αποφάσεις. Αποφάσεις όμως που αργούν. Αργούν βασανιστικά κι επικίνδυνα.

Σαν να καλούν τους ιερόσυλους να ξαναχτυπήσουν... Γιατί δεν αρκούν οι σχεδιασμοί, δεν έχουμε ανάγκη από μακρόπνοες λύσεις, ούτε από μεγαλόστομες αποφάσεις, πολύ δε περισσότερο από ευχολόγια. Ταχύτητα κι αποτελεσματικότητα χρειαζόμαστε. Αυτός φαντάζομαι θα ήταν κι ο σκοπός του δημάρχου.

«Ο δρόμος του διαβόλου είναι στρωμένος με αγαθές προθέσεις που όμως μένουν προθέσεις», τόσο μακριά απ' τα έργα τα επείγοντα και τα άμεσα.

Από ανθρώπους έχουμε ανάγκη. Κι όταν λέω ανθρώπους εννοώ τους εντεταλμένους της Πολιτείας και της Εκκλησίας, τις αρμόδιες υπηρεσίες, εξαιρετικά δυσκίνητες «όταν πρέπει».

Όταν τον Απρίλη κάτω από τη συγκίνηση της βεβήλωσης της δικής μου εκκλησιάς έγραφα ρωτώντας «Ποιος θα προστατέψει την πολιτιστική μας κληρονομιά;» ένας καλός φίλος που πονάει το Ζαγόρι μου είπε: **«Εμείς θα τα φυλάξουμε»**

τα μνημεία μας». Και θα συμφωνούσα μαζί του αν βρισκόμαστε σε κατοχή ή δουλεία. Σήμερα με τόσους καλοαμειβόμενους υπαλλήλους, με τόσα ευρωπαϊκά και άλλα προγράμματα, με οργανωμένους και εξοπλισμένους δήμους, με ταμεία και παγκάρια, γιατί και πώς να νοιαστούν οι μετρημένοι στα δάχτυλα κι ανήμποροι κάτοικοι των χωριών μας; Αφήνω που σε αρκετά δεν υπάρχει ψυχή και δεν περνά απ' αυτά ούτε διαβάτης, ούτε καν κυνηγός. Οι εκκλησιαστικοί επιτροπικοί πάλι καλοπροαίρετοι, χωρίς ιδιαίτερες γνώσεις, χωρίς ιδιαίτερες γνώσεις οι περισσότεροι και κάτοικοι των Ιωαννίνων που ανοίγουν την εκκλησιά την Κυριακή που έχει σειρά ο παπάς στο χωριό τους, τι περισσότερο μπορούν να προσφέρουν;

- Πότε θα καταλάβουμε επιτέλους πως ο ... αρχάγγελος με τη ρομφαία δεν θα έρθει τιμωρός, ούτε ο φύλακας άγγελος θα σκεπάσει με τις φτερούγες του την

εκκλησιά και θα την κάνει απόρθητη;

- Τι τέλος πάντων άλλαξε από το πρώτο ως το τελευταίο χτύπημα των ιερόσυλων το 2009 στο Ζαγόρι;

- Ποια μέτρα πάρθηκαν ένα χρόνο τώρα;

- Ποιοι και πόσοι συναγερμοί τοποθετήθηκαν; Θάπρεπε να τους είχαμε τοποθετήσει την επόμενη κιόλας μέρα. Σήμερα στο ξενίθ της τεχνολογίας με τόσα μέσα ηλεκτρονικά, κάμερες, συστήματα διάφορα, δεν θάπρεπε να τοποθετηθούν αυτά στα μνημεία μας;

- Στοιχίζουν τόσο πολύ, είναι ακριβά και τι είναι ακριβότερο για ένα λαό απ' τα μνημεία του και τον πολιτισμό του;

- Ποιοι φωτισμοί ενισχύθηκαν, που πορτοπαράθυρα ασφαλιστήκαν; Ποιος και κάθε πότε ανοίγει τις εκκλησιές τις αλειτούργητες ολοχρονίς αλλά και τις κεντρικές; Είναι στα χωριά τα κλειδιά ή στην πόλη;

- Ποιος ανάβει υπεύθυνα τα καντήλια, ποιος νοιάζεται περνώντας έξω από την πόρτα;

- Ποια αστυνομία ενισχύθηκε και ποιες περιπολίες πύκνωσαν; Γιατί αργεί η καταγραφή κι αποτύπωση; Ούτε καν βιντεοσκοπήση! Ασφαλώς η φύλαξη δεν μπορεί να γίνεται από τα παράθυρα των γραφείων των αρμοδίων υπηρεσιών.

Και τι ωφελεί αν ανήκουμε στην Ευρώπη που ξέρει και να φυλάει και να συντηρεί και να προβάλλει και να αξιοποιεί με τον καλύτερο τρόπο και με κέρδος τα μνημεία της; «Ψιλά γράμματα» για τους δικούς μας σχεδιασμούς!

Και τι τάχα περιμένουμε πολιτεία, εκκλησία, πλήρωμα; Την ... εξ ύψους βοήθεια και τιμωρία, τη Θεία δίκη, ή τους κεραυνούς τ' ουρανού που θα πρέπει να πέσουν μήπως και γίνουμε επιτέλους αποτελεσματικοί κι αφήσουμε τους σχεδιασμούς και προχωρήσουμε σε έργα!

Κοντεύουν σαράντα μέρες απ' την τελευταία ιερουσία του Κουκουλίου. Σχεδόν ξεχάστηκε! Η καθημερινότητα σκληρή κι αδυσώπητη, τα καταπίνει όλα.

Ασφαλώς και δεν έχω καμιά διάθεση να κατηγορήσω κανένα! Και τι ωφελεί άλλωστε;

Ξεχειλίζει η πίκρα, τρυπώνει ο φόβος στην καρδιά!

Διέξοδο ψάχνω να βρω, διέξοδο και λύση στην απραξία που μας δένει.

Λύση γρήγορη, άμεση, πριν ξαναθυμώσουμε πριν ξανααγανακτήσουμε, πριν ξαναθρηνησουμε μπροστά στο γυμνωμένο τέμπλο κάποιος άλλης εγκαταλειμμένης κι απροστάτευτης εκκλησίας.

Κι οι Ερινύες, οι Ερινύες που με κυνηγούν, γιατί «**τι θα παραδώσουμε εμείς που τόσα πολλά θυμαστώ κι αξετίμητα παραλάβαμε;»**

«Ο δρόμος που περνούσε από τα Σχολεία»

Ένα βιβλίο της Αγγελικής Ζολώτα

Ευτυχής συγκαιρία μας έφερε πρόσφατα ένα υπέροχο βιβλίο με τον τίτλο «**Ο δρόμος που περνούσε από τα Σχολεία**», πόνημα της εκλεκτής συναδέλφου **Αγγελικής Ζολώτα –καθηγήτριας φιλολόγου**– που μας γύρισε πολλά χρόνια πίσω ζωντανεύοντας μνήμες παλιές από την επαγγελματική μας ζωή, όταν πρωτοεκινούσαμε σαν εκπαιδευτικοί να προσφέρουμε τις υπηρεσίες μας σε κάποιο απομακρυσμένο Σχολείο της Περιφέρειας, με μόνα εφόδια, το ζήλο του πρωτοδιόριστου και τη νεανική μας αλκή για δημιουργική εργασία.

Η συγγραφέας με μια σπάνια γλαφυρότητα και πλούτο συναισθημάτων στην έκφραση, αποτυπώνει στις 520 πραγματικά συναρπαστικές σελίδες του βιβλίου της, μας παρουσιάζει ολοζώντανα τα γεγονότα και τις καταστάσεις εκείνες, που αντιμετώπισε στα πρώτα βήματα της υπηρεσίας της ως καθηγήτρια. Πρωτοδιορίστηκε στο Γυμνάσιο Τσεπελόβου, όπου υπηρέτησε για ένα χρόνο. Ένα μεγάλο κεφάλαιο του βιβλίου της αναφέ-

ρεται ακριβώς στα γεγονότα εκείνης της περιόδου. Και ήταν τα χρόνια εκείνα δύσκολα για τα εκπαιδευτικά μας δεδομένα, γιατί στις περισσότερες των περιπτώσεων δεν υπήρχαν οι απαραίτητες προϋποθέσεις, που θα έκαναν την εργασία μας πιο άνετη αλλά κυρίως και το βασικότερο πιο αποδοτική.

Όμως οι εκπαιδευτικοί θεωρούσαν το επάγγελμά τους λειτουργήμα και διέθεταν όλες τους τις δυνάμεις σωματικές και ψυχικές για την εκπλήρωση της υψηλής τους αποστολής.

Η αγάπη για το παιδί για μια σωστή και άρτι α μόρφωσή του, ήταν το άπαν γι' αυτούς και έτσι πορευόμενοι κατέληγαν πάντα σε άριστα αποτελέσματα. Και δέχονταν με άφατη ικανοποίηση μετά την απόμακρυνσή τους από τα Σχολεία όπου υπηρέτησαν, τα ευμενή σχόλια των γονέων και την έκφραση της άπειρης εκτίμησης από τα άτομα της τοπικής κοινωνίας.

Το ίδιο ένοιωθαν απεριγράπτη χαρά και για τις επιδόσεις των μαθητών τους στις μεταλυκειακές σπουδές σε ανώτατα Εκπαιδευτικά Ιδρύματα αλλά και για τις επιτυχίες τους σε άλλους τομείς της ανθρωπίνης δραστηριότητας στο στίβο της ζωής.

Πραγματικά το βιβλίο της Αγγελικής Ζολώτα είναι μια πολύτιμη προσφορά στην νεοελληνική λογοτεχνία γραμμένο σε γλώσσα ρέουσα, αφάνταστα γοητευτική, βαθιά διδακτική και όποιος το διαβάσει δεν μπορεί παρά να συγχαρεί τη συγγραφέα για την επιτυχία της αυτή και να συστήσει ανεπιφύλακτα να το διαβάσουν όλοι οι εκπαιδευτικοί, γιατί σίγουρα μέσα από τις σελίδες του, πολλοί, παρακολουθώντας το οδοιπορικό αυτό στα Σχολεία, θ' αναπολήσουν τα περασμένα και θα ζήσουν νοερά ευχάριστες στιγμές. Σ' ευχαριστούμε αγαπητή συνάδελφε, που μας έκανες κι' εμάς κοινωνούς αυτής της ωραίας πνευματικής εργασίας.

ΣΑΒΒΑΣ ΘΕΟΔΩΡΟΥ

Επιστολή – Διαμαρτυρία

Προς το Περιοδικό «Το ΖΑΓΟΡΙ μας»

ΤΟ ΚΟΨΙΜΟ ΤΩΝ ΚΥΠΑΡΙΣΣΙΩΝ ΣΤΗ ΒΙΤΣΑ

Σύμφωνα με τη μυθική παράδοση ο Κυπάρισσος ήταν ένας όμορφος νέος από την Κέα, γιος του Τηλεφου και εγγονός του Ηρακλή. Αγαπημένο του σύντροφο είχε ένα εξημερωμένο ιερό ελάφι. Αλλά ίσκιο, ο Κυπάρισσος το σκότωσε από απροσεξία με ένα ακόντιο. Ο νέος γεμάτος απελπισία, θέλησε να πεθάνει. Ζήτησε από τον ουρανό τη χάρη να κυλούν τα δάκρυα του αιώνια. Οι θεοί τον μετέτρεψαν σε κυπαρίσσι, το δέντρο της θλίψης. Από τότε το κυπαρίσσι θεωρείται σαν πένθιμο δέντρο και φυτεύεται μέχρι σήμερα στα νεκροταφεία.

Έτσι και στη Βίτσα φύτευαν διαχρονικά οι πρόγονοί μας κυπαρίσσια στο Νεκροταφείο όταν χάνανε ένα αγαπημένο τους πρόσωπο.

Τώρα, γιατί τα γράφω αυτά; Γιατί κάποιος ανεγκέφαλος είχε τη «φαινή» ιδέα να κόψει οκτώ αιωνόδια υγιή κυπαρίσσια στο Νεκροταφείο του χωριού. Η αποτρόπαια αυτή πράξη τάρaxe και αγανάκτησε τους κατοίκους του χωριού διότι αισθάνθηκαν ότι βεβηλώθηκε η μνήμη των νεκρών και ότι προσβάλλονται τα ήθη και τα έθιμά τους. Είναι φυσικό να ζητούν την διερεύνηση του θέματος. «Ποιος;», «Γιατί;» και «με ποια αρμοδιότητα έκοψε τα κυπαρίσσια;»

Από αρχαιολόγους χρόνων οι πρόγονοί μας τιμούσαν και σέβονταν τους νεκρούς και τους χώρους ταφής τους. Εμείς τι κάνουμε άραγε; Για ποια τιμή και σεβασμό, ήθη και έθιμα μιλάμε;

Λόγω του ότι το Νεκροταφείο ανήκει στην αρμοδιότητα του Δημαρχείου, παρακαλούμε τον κ. Δήμαρχο να μας ενημερώσει:

1. Ήταν εν γνώση του η κοπή των δέντρων;
2. Ποιος, γιατί και με ποια αρμοδιότητα έκοψε τα κυπαρίσσια;
3. Τηρήθηκε η προβλεπόμενη εκ του νόμου διαδικασία;
4. Ποιες θα είναι οι δικές του ενέργειες επί του θέματος, για αποκατάσταση του κοινού περί δικαίου αισθήματος;

Άγγελος Κήτας

Δημοτικός Σύμβουλος Δήμου Κεντρικού Ζαγορίου

ΠΡΟΣΚΛΗΣΗ ΕΚΔΗΛΩΣΗΣ ΕΝΔΙΑΦΕΡΟΝΤΟΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΠΩΛΗΣΗ ΟΙΚΟΠΕΔΟΥ ΤΗΣ ΕΤΑΙΡΕΙΑΣ ΗΠΕΙΡΩΤΙΚΩΝ ΜΕΛΕΤΩΝ ΣΤΟΝ ΕΛΑΦΟΤΟΠΟ ΖΑΓΟΡΙΟΥ

Η ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΗΠΕΙΡΩΤΙΚΩΝ ΜΕΛΕΤΩΝ (Ε.Η.Μ.) αποφάσισε τη δημοσιοποίηση αυτής της πρόσκλησης εκδήλωσης ενδιαφέροντος, με στόχο την πώληση οικοπέδου που βρίσκεται στο Δ. Ελαφοτόπου του Δήμου Κεντρικού Ζαγορίου Ν. Ιωαννίνων.

Στο πλαίσιο αυτό απευθύνεται σε φυσικά ή νομικά πρόσωπα, προκειμένου να υποβάλλουν την εκδήλωση ενδιαφέροντός τους με την κατάθεση αίτησης στα γραφεία της Ε.Η.Μ. (οδός Παρασκευοπούλου 4, Τ.Κ. 45444- Ιωάννινα, τηλ. 26510-25233). Ιωάννινα 25-1-2010

Ο Πρόεδρος
ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Π. ΒΛΑΧΟΣ

Διευκρίνιση

Στο προηγούμενο τεύχος Ιανουαρίου δημοσιεύσαμε ένα κείμενο «Εξ' τα αυτοκίνητα από τα χωριά μας» του **Μιχάλη Ντιναλέξη**. Διευκρινίζουμε ότι ο Μιχαλάκης είναι ένα παιδί 14 ετών, μαθητής Σχολείου Βρυξελλών.

Τον συγχαίρουμε για τις ευαισθησίες του.

Το «Ζ» μας

Χριστόφορος Ποάλας

ΒΑΣΙΛΗ Θ. ΤΖΙΟΒΑ

Από «το ΖΑΓΟΡΙ μας» για το ΖΑΓΟΡΙ
και το ΧΩΡΙΟ μου
(Σκέψεις - Επιστημονικές - Παρεμβάσεις)

ΓΙΑΝΝΙΝΑ 2010

βίωσης, ανάπτυξης και σωτηρίας του Ζαγοριού». Οι απόψεις του συγγραφέα για πολλές μορφές ανάπτυξης, όπως είναι η κτηνοτροφία, ο αγροτουρισμός κλπ. είναι σημαντικές.

Οι προοπτικές για το αύριο, το «ρήμαγμα» στα χωριά, ο τουρισμός στο Ζαγόρι, ο Καποδίστριας (**συνενώσεις που... διαμελίζουν...**), η ευθύνη που βαρύνει όλους τους Ζαγορίσιους, στην πύλη του 21ου αιώνα, όπου αναρωτιέται ο συγγραφέας: «Ποιος και τι θα είναι ο καινούριος αιώνας για τη μικρή γενέτειρά μας» και με την ευχή: «Να φτιαχτεί σωστά το Αύριο», η χαρά για τον τύμβο της Γκραμπάλας, όπου «Το χρέος εκπληρώθηκε», η αγωνία του «να κρατήσουμε όρθια τα ιστορικά μνημεία μας» και πολλά άλλα αξιόλογα στοιχεία περιέχονται στο βιβλίο.

Εχουμε τη γνώμη ότι οι ειδικοί θα πρέπει να σκύψουν και να μελετήσουν αυτά τα στοιχεία. Από την ενδελεχή μελέτη τους θα βγάλουν ορθά συμπεράσματα για τη «σωτηρία» της περιοχής.

Σε άρθρα του δημοσιευμένα πρωτοσέλιδα στο περιοδικό (επώνυμο ή ανώνυμο), πάντα με την έγκριση της Συντακτικής Επιτροπής, διαβάζουμε για το περιβάλλον, για το οποίο «**σέναος και αδυσώπητος ο πόλεμος ανάμεσα στον σύγχρονο άνθρωπο της αγοράς και το περιβάλλον, με θύματα –τελικά– και τους δύο**» για άναρχη δόμηση στο Ζαγόρι, για την οποία «**άνοιξαν οι «κερκόπορτες» πια και φοβούμεστε πως δύσκολα θα αποτρέψουμε την άλωση του χώρου**», και ότι «**στο Ζαγόρι χτίζουμε και ... «γκρεμίζουμε», προβληματισμός για τον Αγροτουρισμό, «τα όμορφα δάση μας... που όμορφα καίγονται**», για να κλείσει το Πρώτο Μέρος του βιβλίου με το χαρακτηριστικό: «**Βουστάσια ή rooms to let; Ιδού το δίλημμα...**».

Ακολουθεί το Δεύτερο Μέρος (σελ. 109-190) «**κάποιες στιγμές από τη ζωή και την ιστορία του χωριού μου**», αφιερωμένο «στ' αδέρφια μου στους φίλους που «φύγανε» γρήγορα και σ' όλους όσους **μαζί αγαπήσαμε, τραγουδήσαμε, ονειρευτήκαμε και προσπαθήσαμε να ξαναζωντανέψουμε το χωριό μας**».

Στις σελίδες του Δεύτερου Μέρους, όπως ο ίδιος γράφει προ-

λογικά, περιέχονται «**κάποιες στιγμές, πρόσωπα και περιστατικά από τη ζωή και την ιστορία του χωριού μου. Στιγμές, εικόνες και περιστατικά ανάκατα με τις δικές μου διωμένες μνήμες, φορτωμένες νοσταλγία των παιδικών και εφηβικών χρόνων εκεί**».

Κείμενα που είχαν καταχωρηθεί

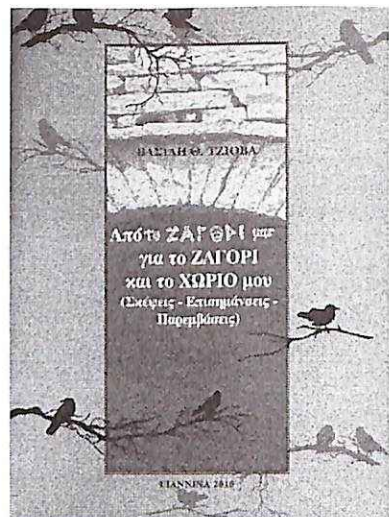
Νίκος Θ. Υφαντής

στις σελίδες του περιοδικού μεταφέρονται στο βιβλίο «όχι μόνο από ανάγκη προσωπικής έκφρασης», αλλά και από την ανάγκη συμπλήρωσης –κάθε φορά– της μηνιαίας ύλης του». Διαβάζουμε κείμενα ιστοριοκλαογραφικά, στοιχεία από την ιστορία του χωριού του, την πρότασή του για συνεταιρισμό στο χωριό, ο Ελληνοϊταλικός πόλεμος του 1940, Χριστούγεννα του 1947 στο χωριό, άλλα θρησκευτικά κείμενα (γιορτές και πανηγύρια), η ίδρυση του Συλλόγου στο χωριό και αρκετά άλλα για ανθρώπους και καταστάσεις. Ακροτελευτία δύο θαμάσια κείμενα: «Μεγάλη Παρασκευή στο χωριό» και «Το μοιρολόι του μετανάστη» (Δεκέμβριος 2005), μέσα από το οποίο αναπηδάει όλη η πίκρα της ξενιτιάς και η ασίγαστη λαχτάρα της Πατρίδας. Θα γράψει σχετικά: «Τα πρώτα Χριστούγεννα μακριά από το σπίτι και την οικογενειακή θαλπωρή των Χριστουγεννιάτικων ημερών κι ο φόβος να σφίγγει κόμπος το λαιμό του τι τάχα να σου επιφυλάσσει το αύριο. Κι ο φόβος θέριεψε τη νοσταλγία για το τι άφησες πίσω και πότε και πώς θα το ξαναβρείς».

Με πέντε προσωπικά του ποιήματα συμπληρώνεται το περιεχόμενο του βιβλίου: **Ποίημα αφιερωμένο στη μάνα, μοιρολόι στ' αδέρφια μου, φθινοπωρινή ωδή στο χωριό μου και αποχαιρετισμός στον Γιώργο Παρλαπά**.

Ο Βασίλης Τζιόβας σπουδάζει κτηνιατρική στο Πανεπιστήμιο της Πίζας στην Ιταλία. Από το 1961 υπηρέτησε ως κτηνίατρος σε διάφορες κρατικές θέσεις. Το 1988 προήχθη σε Διευθυντή της Κτηνιατρικής, θέση από την οποία συνταξιοδοτήθηκε το 1991.

Πρόεδρος του Πολιτιστικού Συνδέσμου Ζαγορίου (1976-1978). Από το έτος 1980 έως 1990 Πρόεδρος του Κέντρου Ερευνών Ζαγορίου (Κ.Ε.Ζ.), Δημοτικός Σύμ-

βουλος στο Δήμο Κεντρικού Ζαγορίου (1998-2002) και από το 1989 μέχρι σήμερα αντιπρόεδρος, Γ. Γραμματέας της ΙΛΕΖ και υπεύθυνος της ύλης του περιοδικού «Το Ζαγόρι μας».

Ολόκληρη εικοσαετία με πίστη και αγωνιστική διάθεση προσφέρει ανιδιοτελώς τις υπηρεσίες του στην ΙΛΕΖ και στο περιοδικό.

Νοσταλγός μιας ζωής που έσβησε και σχεδόν χάθηκε. Ζει και αγωνίζεται για το Ζαγόρι και για την προκοπή του. Οι δυσκολίες δεν τον αποθαρρύνουν, αντίθετα, τον ενδυναμώνουν. Προβάλλει τα προβλήματα, επιζητεί λύσεις και κρούει «τον κώδωνα του κινδύνου» προσπαθώντας να ξυπνήσει κοιμισμένες συνειδήσεις.

Οι «βιωμένες μνήμες», οι αναμνήσεις και αναμνήσεις από το χωριό του και την περιοχή, νοσταλγικές και αλησμόνητες για τον ίδιο, πληρούν τον εσωτερικό του κόσμο και του αυξάνουν τις δυνάμεις του να προσφέρει στη γενέτειρα και το Ζαγόρι. Το χωριό του, ο τόπος του, τον οπλίζουν με ιδέες, με μαρτυρίες ντόπιων και ξενιτεμένων, και του παρέχουν το υλικό για συγγραφικές προσπάθειες, οι οποίες είναι σημαντικές, αξιομνημόνευτες και αξιοπρόσεκτες.

Το χωριό, το Ζαγόρι, το παρελθόν, το σήμερα και το αύριο τον απασχολούν, τον έχουν κυριεύσει ολοκληρωτικά. Νοσταλγός της πολιτιστικής κληρονομιάς, του πολιτισμικού πλούτου της περιοχής, αλλά και αγωνιστής για τη σωστή, την αρμόζουσα και ορθολογική ανάπτυξη του Ζαγορίου, για να σταματήσουν το «ρήμαγμα» και η απογύμνωση των χωριών, για να χτίζουμε χωρίς να «γκρεμίζουμε» ώστε να κλείσουν οι «κερκόπορτες» στην άναρχη δόμηση.

Στον φίλο, τον Βασίλη Τζιόβα, εύχομαι από καρδιάς να συνεχίσει με το ίδιο πάθος και την ίδια αγωνιστικότητα τις προσπάθειές του για ένα καλύτερο μέλλον για το Ζαγόρι και την ευρύτερη ηπειρωτική περιοχή. Ό,τι μπορούμε να περισώσουμε από τις κατεβασιές των καιρών, κέρδος θα είναι για τον τόπο.

Βασίλη Θ. Τζιόβα

«Από “Το ΖΑΓΟΡΙ μας” για το Ζαγόρι
και το χωριό μου»

Γιάννινα 2010

Ένας αγωνιστής απ' την εφηβεία ως σήμερα κι όπου φτάσει. Κάτω Σουδενά, Γιάννινα, Ιταλία (Πίζα) κι ύστερα Γιαννιώτικη ύπαιθρος λόγω επαγγελματός και τέλος Γιάννινα λόγω σύνταξης. Μια πλέρια διαδρομή με εμπειρίες, με γνώσεις, με απόψεις, με το θάρρος της γνώμης. Ανάμιξη στα κοινωνικά, στα πολιτιστικά, στην αυτοδιοίκηση. Αυτός είναι ο Βασίλης Τζιόβας, ορθός και ίσιος και όχι στραβός σαν τον πύργο της Πίζας. Όσα γράφει στο καινούργιο βιβλίο του τα γνωρίζω, τα επικροτώ και τα συμμερίζομαι. Τον βρήκα στο «Ζαγόρι μας», στο «Κέντρο Ερευνών Ζαγορίου» και στον «Πολιτιστικό Σύνδεσμο Ζαγορισιών Ιωαννίνων», Εθελοντές στο περιοδικό μαζί με άλλους εκλεκτούς Ζαγορίσιους. Ζούμε μαζί αγωνίες και προβλήματα για το Ζαγόρι. Προτείνουμε, ψαχνόμαστε, προσκαλούμε και ζητάμε απόψεις και διάλογο. Το φτάσαμε στα 33 χρόνια του και δεν παραιτούμαστε. Ο Βασίλης μάζεψε σε τούτο το βιβλίο ότι είπε και ότι έγραψε κατά καιρούς για διάφορα θέματα του τόπου μας. Η πρώτη ενότητα αφορά το Ζαγόρι στο σύνολό του, η δεύτερη ασχολείται με το αγαπημένο του χωριό και τελειώνει το βιβλίο με ποίηση.

Το πρώτο μέρος του βιβλίου περιέχει προτάσεις και απόψεις σχετικές με τον τρόπο ανάπτυξης της περιοχής Ζαγορίου. Προτείνει ήπιες μορφές γεωργίας, δεντροκομίας και κτηνοτροφίας και συλλογικές δράσεις με την ίδρυση συνεταιρισμών. Όχι κόρποις κι ασυντόνιστες προσπάθειες, αλλά ανάπτυξη με την ύπαρξη ανθρώπινο παραγωγικού δυναμικού και με συλλογικές μορφές οργάνωσης.

ΕΘΝΙΚΟ ΚΑΙ ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΚΟ
ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΑΘΗΝΩΝ
ΙΑΤΡΙΚΗ ΣΧΟΛΗ
ΠΑΘΟΛΟΓΙΚΗ ΦΥΣΙΟΛΟΓΙΑ
Διευθυντής:

Καθηγητής **Χ. Μ. Μουτσόπουλος**

Κύριο
Βασίλη Θ. Τζιόβα
Αργυρινών 16
45445 Ιωάννινα

Τρίτη, 9 Φεβρουαρίου 2010

Αγαπητέ κ. Τζιόβα,

Έλαβα το πόνημά σας «**Από το Ζαγόρι μας για το Ζαγόρι και το Χωριό μου**». Σας ευχαριστώ θερμά.

Από το βιβλίο φαίνεται η αγάπη σας για τον τόπο και η αγωνία σας για την πρόδο του. Είναι μια καταγραφή που θα αποβεί πολύτιμη για τις νεότερες γενιές.

Σας συγχαίρω για την προσφορά σας και σας εύχομαι υγεία και χαρά.

Φιλικότατα,

Χ. Μ. Μουτσόπουλος

Επιστημαίνει την τουριστική ανάπτυξη σε προσφορά φαγητού και ύπνου, αλλά αυτό είναι λειψή ανάπτυξη. Αντί να κατακτήσουμε τους τουρίστες, οδηγούμαστε σε καπέλωμα απ' αυτούς. Ο αγροτουρισμός δεν λειτούργησε, τα ενοικιαζόμενα δωμάτια έδωξαν τα βουστάσια, τα παραγωγικά χέρια έφυγαν για τα αστικά κέντρα και γίναμε χουσεμειάρηδες στα χωριά μας, για να παρέχουμε υπηρεσίες

Απόστολος Ντιναλέξης

φαγητού και ύπνου. Τα χωριά μας, λέει ο Τζιόβας, είναι βουνίσιας κοινότητες και μ' αυτή την ιδιομορφία έπρεπε να αντιμετωπιστούν απ' το κράτος. Το κράτος έμεινε στην Αθήνα και δεν ήρθε στα μεσοχώρια μας. Συναφές με την ανάπτυξη είναι και το θέμα της αυτοδιοίκησης και επικεντρώνει τους προβληματισμούς του στις εκάστοτες κυβερνητικές πολιτικές, τόσο για τις συνενώσεις, όσο και για τον Καποδίστρια. Αντί συνένωσης προέβλεπε διαμελισμός και στασιμότητα. Κοιτάμε το δέντρο και χάνουμε το δάσος, επιστημαίνει ο Τζιόβας.

Ξαναδημοσιεύει επίσης άρθρα σχετικά με το περιβάλλον, την δόμηση εκτός οικισμών, την προστασία της πανίδας και της χλωρίδας. Δεν μένει αδιάφορος στα λαογραφικά και πολιτιστικά θέματα. Γράφει για τις γιορτές, για τις καλοκαιρινές διακοπές, για τις εκδηλώσεις των πολιτιστικών συλλόγων.

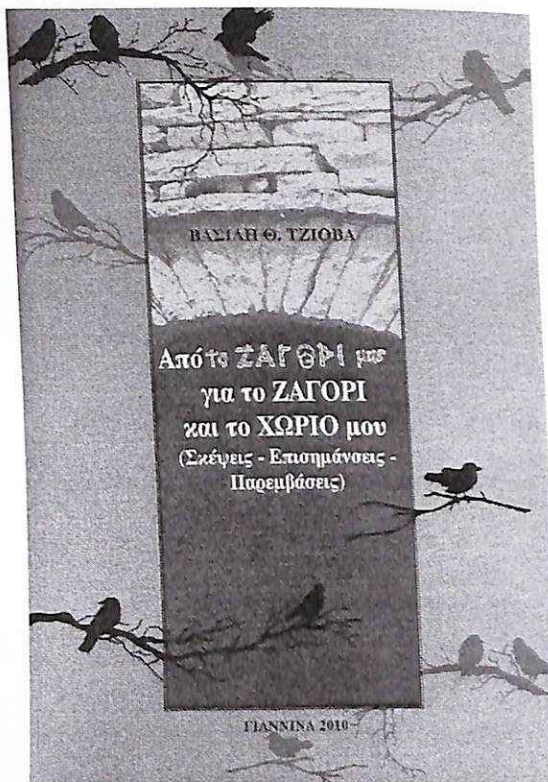
Είχε υποστηρίξει σθεναρά την σύσταση δευτεροβάθμιας ομοσπονδίας πολιτιστικών συλλόγων του Ζαγορίου, πλην όμως η μεμφορία μας την απέτρεψε. Διακατέχεται ο Βασίλης από υπερβολική απαισιοδοξία και το ομολογεί και το τεκμηριώνει. Η έλλειψη ανθρώπινου δυναμικού, η πάλη για επιβίωση και η αδιαφορία των ολίγων οδηγεί το Ζαγόρι στον κατήφορο. Το Ζαγόρι ολισθαίνει σε μια χιονοδρομική πίστα που έχει μακρύς περισσότερο από 150 χρόνια: «Σκούζουμε σαν ο Φανίτσιος» κι αποτελεσμα μὴδέν. Και μετά τον Φανίτσιο έσκουζε και ο Κώστας Λαζαρίδης και μετά σκούζει «Το Ζαγόρι μας», αλλά μία φωνή και μία έρημος απλώνεται. Και κλείνει το πρώτο μέρος του βιβλίου με εξέχουσες προσωπικότητες του Ζαγορίου που εξέλιπταν. Οι αγωνιστές Κώστας Λαζαρίδης, Κίμων Κυριαζής, Λεάνδρος Βρανούσης, Γιάννης Νικολαΐδης και Άγγελος Κίτσος, άφησαν το έργο τους και το παράδειγμά τους καθενάς απ' την πλευρά του. Και σιμά σ' αυτούς και πολλοί άλλοι μέσα απ' τις σελίδες του περιοδικού.

Το δεύτερο μέρος του βιβλίου περιέχει «**Καλή ημέρα και σε σας, Νέοι του Ζαγοριού μας, αίμα μας και χλωροί βλαστοί, τ' όμορφου περβολιού μας. Σ' εσάς οι ευχές μας οι πολλές και τούτες οι κουβέντες, να γίνετε του Ζαγοριού, προστάτες και αφέντες. Και να το διαφεντεύετε, να μην κακοτυχίσει, σε ξένα χέρια μη βρεθεί, τι τότε πια θα σβήσει**».

Ευχαριστήριο

Ευχαριστώ θερμά το φίλο **Σωκράτη Οικονόμου** από το Γεροπλάτανο για τα καλά του λόγια.

B.T.

δημοσιεύματα για το αγαπημένο χωριό του τα Κάτω Σουδενά. Ασχολείται με ευχάριστες και δυσάρεστες στιγμές. Με τον πόλεμο του '40 και την κατοχή. Με την μικρή κοινωνία του χωριού του και την νεολαία, με τον πληθυσμό του και τους επαγγελματίες, με την ξενιτιά και τον θάνατο. Το χωριό της ακμής και της κατάντιας. Το χωριό του που ακολουθεί την τύχη όλου του Ζαγορίου. Κι αν γράφει ωδή για τα Κάτω Σουδενά, τότε αποτυπώνει όλο το Ζαγόρι:

«**Αδεια σπίτια, βουβά σαν παρατημένες, αδειανές κυψέλες. Παράθυρα σφαλιστά, σκοτεινά σβυσμένα, αδειανά μάτια. Οξώπορτες, ξύλινα φέρετρα ακουμπισμένα όρθια στον τοίχο. Διπλοκλειστές**».

Το πόνημα του Βασίλη κλείνει με ποίηση. Δεν νομίζω ότι επιδιώκει βραβείο, όμως δεν μπορούμε να αρνηθούμε την έκφραση αισθημάτων και συναισθημάτων για την μάνα, για τα μικρότερα αδέρφια του και για τους γκαρδιακούς φίλους που χάθηκαν. Αν εκφράζεται με πεζό ή ποιητικό λόγο δεν έχει σημασία, προέχει η αλήθεια κι αυτή πρέπει να υπηρετούμε.

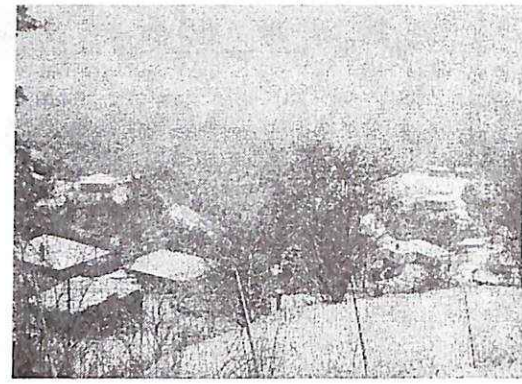
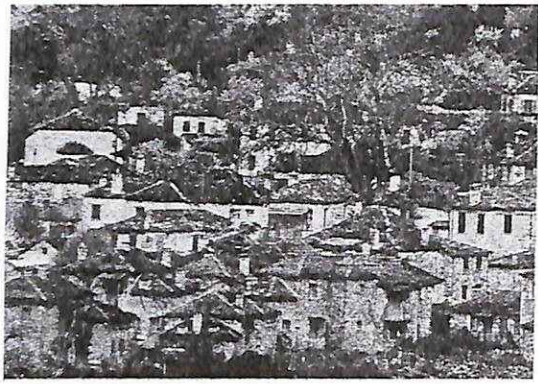
Το βιβλίο διανέμεται δωρεάν και περιτελεί η σύσταση για την απόκτησή του. Εγώ το πήρα και τόχω δίπλα στον Μπαμπινιώτη. Για κάθε πρόβλημα και για όποιες απορίες θα ανατρέχω στις σελίδες του. Σύσταση στους νέους μας να το αποκτήσουν, γιατί μη μου πείτε ότι τους έξεχσε ο Βασίλης. Στα κάλαντα του 1991-92 γράφει:

«**Καλή ημέρα και σε σας, Νέοι του Ζαγοριού μας, αίμα μας και χλωροί βλαστοί, τ' όμορφου περβολιού μας.**

Σ' εσάς οι ευχές μας οι πολλές και τούτες οι κουβέντες,

να γίνετε του Ζαγοριού, προστάτες και αφέντες.

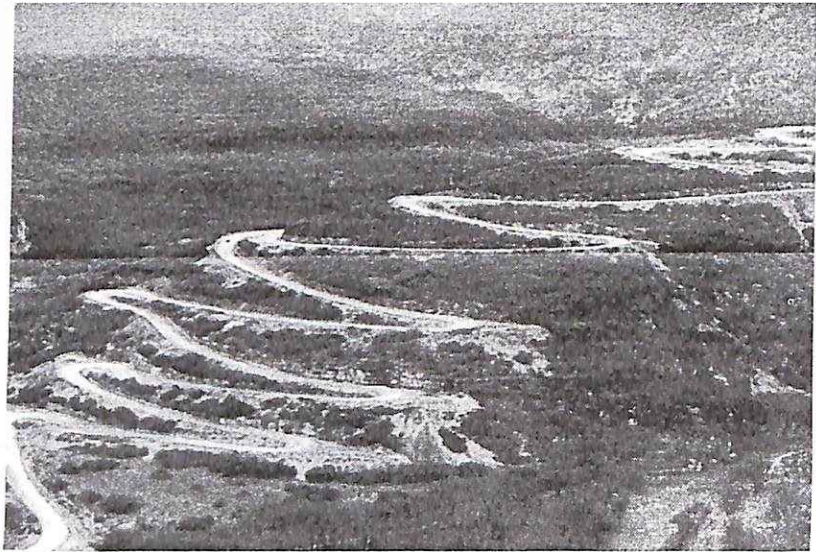
Και να το διαφεντεύετε, να μην κακοτυχίσει, σε ξένα χέρια μη βρεθεί, τι τότε πια θα σβήσει».

ΖΑΓΟΡΟΧΩΡΙΑ

Παράδοση και άγρια ομορφιά απείρου κάλλους

Γράφει ο Γ. ΤΖΟΓΟΠΟΥΛΟΣ
Tzogo@mycosmos.gr

ποίνα από την πλευρά των Γερμανών με αποτέλεσμα την πυρπόληση πολλών από τα χωριά του Ζαγορίου, με καταγεγραμμένες απώλειες 1.679 οικημάτων και 171 θυμάτων.

Όχι στο τσιμέντο

Η ιδιαίτερη αρχιτεκτονική, η παραδοσιακή μουσική, το φυσικό κάλος, η άγρια ομορφιά των ορεινών όγκων και η πλούσια πανίδα και χλωρίδα των Ζαγοροχωρίων αποτελούν τα χαρακτηριστικά αυτά που τα κάνουν να ξεχωρίζουν. Παρ' όλα αυτά, σήμα κινδύνου για τη μελλοντική τους εικόνα εκπέμπουν τα στοιχεία για την οικοδομική δραστηριότητα που παρατηρείται στην περιοχή τα τελευταία χρόνια.

Συγκεκριμένα, η δραστηριότητα αυτή έχει αυξηθεί στους τρεις δήμους του Ζαγορίου κατά 30%. Στο Δήμο Κεντρικού Ζαγορίου, για παράδειγμα, υπάρχουν 65 ξενοδοχεία, από τα οποία τα 28 χτίστηκαν τα τελευταία χρόνια.

Παρά το γεγονός, λοιπόν, ότι η δόμηση στα Ζαγοροχώρια γίνεται σύμφωνα με αυστηρούς αρχιτεκτονικούς κανονισμούς, δεν είναι λίγοι οι επιστήμονες αυτοί που εκφράζουν τον έντονο προβληματισμό τους για το μέλλον.

ΠΕΧΩΔΕ, Σταύρος Καλογιάννης.

«Ο περαιτέρω έλεγχος και εξειδίκευση της προστασίας σε περιοχές όπως της περιφερειακής ζώνης του πάρκου στο Ζαγόρι, θα πρέπει να απασχολήσει όλους τους εμπλεκόμενους φορείς. Για παράδειγμα στον κάμπο Ασπραγγέλων, στον κάμπο Σουδενών, ή και αλλού, όπου διάφορες δράσεις και επιλογές όπως η δημιουργία και ενδυνάμωση νέων οικιστικών πυρήνων πρέπει να επανεξεταστούν για την ορθότητά τους, διότι και επιβαρυντικές για το περιβάλλον είναι και αποδομούν τις σχέσεις και συνθήκες που παραδοσιακά λειτούργησαν στη συγκρότηση του χαρακτήρα της περιοχής Ζαγορίου. Ο χαρακτήρας αυτός ήταν αποτέλεσμα μιας μακροχρόνιας διεργασίας που πρόσβαλλε στο χώρο μια διοικητική δομή, παραγωγικές σχέσεις, κοινωνική ζωή, σχέση με τη φύση, το δομημένο περιβάλλον».

Η περίπτωση των Ασπραγγέλων είναι μια ένδειξη μόνο γι' αυτά που συμβαίνουν τα τελευταία χρόνια στα Ζαγοροχώρια. Η κατασκευή της Εγνατίας Οδού και η υπόσχεση της Ιόνιας Οδού έβαλαν στο χάρτη μία από τις πιο όμορφες περιοχές της Ελλάδας και εκτόξευσαν στα ύψη τη ζήτηση για Γη και τις τιμές.

Σχολιάζοντας την κατάσταση που έχει δημιουργηθεί, ο καθηγητής και πρόεδρος του Συμβουλίου Ανώτατης Πανεπιστημιακής Εκπαίδευσης, Χρήστος Μασσαλάς, έχει τονίσει χαρακτηριστικά: «**Αν θέλουμε να διατηρήσουμε την αξία του Ζαγορίου πρέπει να αφήσουμε ανέπαφη την οικιστική δομή του. Η φύση του, τα μνημεία του, η διατροφική του κουλτούρα πρέπει να προστατευθούν. Το Ζαγόρι δεν πρέπει να γίνει Πήλιο, είχε πει ο καθηγητής σε συνέντευξή του στην «Καθημερινή».**

(Από την «Απογευματινή» της 21/12/09)

ΑΠΟΨΕΙΣ

Κατ' αρχήν, θα ήθελα να ευχαριστήσω τόσο τη συντακτική ομάδα του περιοδικού –που μου δίνει τη δυνατότητα να εκφράσω τις προσωπικές μου σκέψεις–, όσο και τους αναγνώστες που θα αφιερώσουν το χρόνο τους για να τις διαβάσουν.

Θα αναφερθώ στο θέμα της απαγόρευσης ή μη του κυνηγιού. Η επιλογή του θέματος δεν έγινε τυχαία. Απεναντίας, το κυνήγι επιλέχθηκε γιατί είναι μια δραστηριότητα που την ασκώ μια δεκαετία περίπου –και άρα μπορώ να έχω ίδια άποψη–, αλλά και γιατί οι πολιτικές και περιβαλλοντικές σπουδές, θεωρώ ότι μου δίνουν την δυνατότητα να αναδείξω κάποιες πτυχές που είναι δυσδιάκριτες.

Πιο συγκεκριμένα, κάθε χρόνο το θέμα της απαγόρευσης ή όχι του κυνηγιού εμφανίζεται στην επικαιρότητα, άλλοτε στα τηλεοπτικά κανάλια και άλλοτε στις εφημερίδες. Είναι αλήθεια, ότι το τελευταίο χρονικό διάστημα, οι υποστηρικτές της καθολικής απαγόρευσης του κυνηγιού πληθαίνουν, αν δεν είναι ήδη η πλειονότητα. Το βασικότερο επιχείρημα, είναι αυτό της μείωσης των πληθυσμών των θηραμάτων.

Όντας κυνηγός, θα προσπαθήσω να επισημάνω κάποιες πτυχές αυτής της δραστηριότητας, που θεωρώ ότι πρέπει να αναδειχθούν προκειμένου να σχηματίσουν άποψη, εκείνοι που δεν έχουν καμία σχέση με το θέμα, αλλά υποστηρίζουν το περιβάλλον.

Οι κυνηγοί για παράδειγμα, είναι οι πιο συχνοί «τουρίστες» των απομακρυσμένων περιοχών της ελληνικής περιφέρειας αλλά και της Ηπείρου συγκεκριμένα. Ιδιαίτερα τους χειμερινούς μήνες, με συχνότητα σχεδόν καθημερινή, το ότι επισκέπτονται το οποίο καφεενάκι για το καφεδάκι ή αργότερα για το τσίπουρο, αποτελεί αναμφισβήτητη μια οικονομική συναλλαγή η οποία δεν πρέπει να παραβλέπεται. Οικονομική συμβολή στην ύπαιθρο προσφέρουν οι κυνηγοί και σε ξενώνες που κάποιος, επίσης φυσιολόγος, έχουν κατασκευάσει στα Ζαγοροχώρια, στο Μέτσοβο ή στα Τζουμέρκα κ.τ.λ., και προσφέρουν απλόχερα την φιλοξενία τους. Τα καύσιμα για τον ανεφοδιασμό των οχημάτων τους, συντηρούν πολλούς πρατηριούχους ιδίως σε περιοχές πιο απομακρυσμένες. Ετήσια συνδρομή, καταβάλλεται από χιλιάδες κυνηγούς, για την τετράμηνη άσκηση του κυνηγιού που υπερβαίνει τα 150 ευρώ για το δικαίωμα να μπορείς να «κυνηγάς» σε όλη την ελληνική επικράτεια.

Η απαγόρευση ή μη του κυνηγιού

Τα παραδείγματα της οικονομικής συνεισφοράς των κυνηγών τόσο σε εθνικό, όσο και σε τοπικό επίπεδο είναι πολλά. Ανέρχονται σε κάποια εκατομμύρια ευρώ, ιδίως αν συνυπολογίσει κανείς και την αγορά των αυτοκινήτων εκτός δρόμου που προορίζονται για τέτοιου είδους χρήση.

Πέραν όμως της οικονομικής

Η γρίπη των πτηνών, των χοίρων, το νερό των ποταμών που μολύνεται από την κάθε είδους ανθρώπινη δραστηριότητα, τα αμέτρητα σκουπίδια που παράγουμε καθημερινά –κατά βάση στα αστικά κέντρα–, η παράνομη υλοτόμηση, η λαθροθηρία, η υποβόσκηση ή η υπερβόσκηση της υπαίθρου, και πλήθος άλλων παραγόντων έχει

σκοπιάς, δεν πρέπει να παραβλέπεται και η κοινωνική διάσταση του κυνηγιού. Διαιωνίζονται ανθρώπινες σχέσεις από γενιά σε γενιά, αλλά ίσως το πιο σημαντικό είναι, ότι δημιουργούνται νέες.

Καινούρια κοινωνική σχέση, μπορεί να θεωρηθεί η γνωριμία και με τον ιδιοκτήτη του ξενώνα αλλά και με τους υπερήλικους κατοίκους κάποιων ορεινών συνήθως περιοχών. Αυτή η καθημέρα ή με γειάτο στόμα, το χαμόγελο ή το βλέμμα είναι αγνά ανθρώπινα συναισθήματα που δυστυχώς ή ευτυχώς, δημιουργούνται στον τόπο του κυνηγιού, στην ύπαιθρο. Κοινωνική προσφορά των κυνηγών, είναι η βοήθεια που προσφέρουν κάθε φορά που καλούνται ακόμη και από τους ίδιους τους κρατικούς μηχανισμούς. Σε επιχειρήσεις έρευνας και διάσωσης –των άλλων φυσιολάτρων– των ορειβατών, αλλά και σε περιπτώσεις πυρκαγιών.

Τέλος, κοινωνική διάσταση είναι και η συμβολή των κυνηγών στην αντιμετώπιση της –προηγούμενης– γρίπης, των πτηνών, όταν κυνηγοί τότε, κλήθηκαν να θηρεύουν δειγματοληπτικά πληθυσμούς πτηνών για εργαστηριακές έρευνες για την προστασία της δημόσιας υγείας, καθότι δεν υπήρχε καθ' ύλην αρμόδιος κρατικός φορέας για το σκοπό αυτό.

ασυνειδητους κυνηγούς και περιηγητές να διαταράσσουν τα ενδιαιτήματα.

Ουσιαστική επιστημονική μελέτη χρειάζεται να γίνει κάποια στιγμή και στην αναλογία των επιβλαβών (κυρίως της αλεπούς) και των θηραμάτων ενός βιοτόπου. Η κυνηγετική οικογένεια γνωρίζει καλά, ότι ένας από τους βασικότερους λόγους της μείωσης του λαγού σε πολλές περιοχές είναι η αριθμητική υπεροχή της αλεπούς. Επιστημονικές μελέτες έχουν αποδείξει ότι υπό φυσιολογικές συνθήκες ένα ζευγάρι λαγών μπορεί σε ετήσια βάση να αυξηθεί κατά επτά με εννιά άτομα. Σύμφωνα με τις ίδιες μελέτες, η αλεπού καρπώνεται τέσσερα με έξι άτομα. Δεν μπορεί λοιπόν κανείς πλέον αν πραγματικά ενδιαφέρεται για την οικολογική ισορροπία, να απορρίπτει προσπάθειες διαχείρισης των πληθυσμών της αλεπούς.

Πρέπει όλοι να αναλογιστούμε ότι το περιβάλλον αλλάζει καθημερινά. Άλλες κοινωνικές ομάδες ευθύνονται περισσότερο και άλλες λιγότερο. Η ευθύνη όμως, σαφώς επιμερίζεται και σε ατομικό επίπεδο.

Εκείνο που πρέπει να αναλογιστούν οι κυνηγοί είναι ότι οι εποχές ανεξέλεγκτης θήρας έχουν παρέλθει ανεπιστρεπτή. Θα πρέπει σταδιακά, να υιοθετήσουν στην δραστηριότητά τους την έννοια της διαχείρισης των βιοτόπων γενικότερα αλλά και των θηραμάτων ειδικότερα. Είναι κάτι εξάλλου που εφαρμόζεται με επιτυχία εδώ και πολλά χρόνια στις υπόλοιπες ευρωπαϊκές χώρες επιτυγχάνοντας και την αειφορία των θηραμάτων, αλλά και στους κυνηγούς να καρπώνονται ικανοποιητικούς αριθμούς ατόμων.

Η ολική απαγόρευση του κυνηγιού, θεωρώ ότι ενέχει τον κίνδυνο του οικονομικού μαρασμού αλλά και της κοινωνικής «ερήμωσης» της ελληνικής περιφέρειας. Φυσικά δεν περιλαμβάνονται οι δημοφιλείς χειμερινοί τουριστικοί προορισμοί αλλά τα εκατοντάδες μικρά απομονωμένα χωριά που κατοικούνται από θεματοφύλακες της ελληνικής παράδοσης.

Η αειφόρος ή «πράσινη» ανάπτυξη δεν πρέπει να νοείται ένα μοντέλο που θέλει την ύπαιθρο με ξενώνες και ξενοδοχεία για την επίσκεψη τουριστών από τα αστικά κέντρα σε συγκεκριμένες περιοχές του χρόνου αλλά να πετυχεί την δυνατόν συχνότερη επισκεψιμότητα.

Μιχάλης Καζαντζής
Πολιτικός Επιστήμονας
Περιβαλλοντολόγος

Προς: Τον Υπουργό Προστασίας του Πολίτη, κ. Μιχάλη Χρυσοχοΐδη

Τον Υπουργό Πολιτισμού και Τουρισμού, κ. Παύλο Γερουλάνο
Τον Αρχηγό της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης κ. Αντώνη Σαμαρά
Τον Αρχηγό της Αστυνομίας, Αντ/γο κ. Ελευθέριο Οικονόμου
Κοινοποίηση: Βουλευτή Επικρατείας κ. Ευγενία Τσουμάνη -Σπέντζα

Βουλευτές Ιωαννίνων: Μιχάλη Παντούλα, Ευάγγελο Αργύρη, Αθα-

ΛΑΟΓΡΑΦΙΑ

Ιανουάριος - Γενάρης

νάσιο Οικονόμου, Κωνσταντίνου Τασούλα, Σταύρου Καλογιάννη

Οι κάτοικοι του Κουκουλιού Ζαγορίου του Δήμου Τύμφης συντετριμμένοι συγκεντρώθηκαν την 3η Ιανουαρίου 2010, ημέρα Κυριακή και ώρα 12.00 στην κεντρική πλατεία του χωριού μας, ύστερα από πρόσκληση του Δημάρχου του Δήμου

Η ΑΔΕΛΦΟΤΗΤΑ ΚΟΥΚΟΥΛΙΩΤΩΝ «Ευγένιος Πλακίδας» για την ιερουσία στο Κουκούλι

Τύμφης κ. Γ. Σκουκιάδου για να συζητήσουν για το ανοσιούρημα που έγινε στο χωριό μας τις παραμονές των Χριστουγέννων, την λεηλασία δηλαδή του κεντρικού Ναού της Κοίμησης της Θεοτόκου και την κλοπή όλων των εικόνων του τέμπλου, (πάνω από 50), των βημοθύρων και των τριών θυρών του Αγίου Βήματος, των εξαπτερυγών και άλλων εκκλησιαστικών αντικειμένων και σκευών.

Η βεβήλωση και λεηλασία του φημισμένου για τις αγιογραφίες του και την αρχιτεκτονική του ναού της Κοίμησης της Θεοτόκου στο Κουκούλι, με ιστορία οκτώ αιώνων, συγκλόνισε όχι μόνο τους απανταχού Κουκουλιώτες αλλά και όλους τους θεοσεβείς Έλληνες.

Αρχικά το Δ.Σ. της Αδελφότητας ανακοίνωσε τις αποφάσεις του:

1. Να προστατευθεί η εκκλησία μας με ενισχυμένα τεχνικά μέσα, ώστε να καταστεί αδύνατη η παραβίαση θυρών και παραθύρων.

2. Να αποκατασταθεί η ζημία

που έγινε με την κατασκευή αντιγράφων των εικόνων που έκλειψαν οι «δολοφόνοι» αρχαιοκάπηλοι με όμοιες από αγιογραφικές άποψης, κατόπιν συνεργασίας με την αρχαιολογική υπηρεσία.

Προς τον σκοπό αυτό τόσο ο Δήμαρχος του Δήμου Τύμφης όσο και ο Νομάρχης Ιωαννίνων που παρέστη στην συγκέντρωση, υποσχέθηκαν ότι θα αναλάβουν το κόστος της κατασκευής των αντιγράφων των εικόνων.

Μετά από ευρεία συζήτηση επί των γεγονότων επιμερίστηκαν οι ευθύνες για τα ελλείμματα προστασίας των Ιερών κειμηλίων και από τους παρευρισκόμενους συγχωριανούς εξουσιοδοτήθηκε το Δ.Σ. της Αδελφότητας:

1. Να στείλει το παρόν στις ηγεσίες των αρμοδίων Υπουργείων, στον Αρχηγό της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης και στους βουλευτές του νομού μας με την παράκληση να συζητηθεί στην Βουλή το θέμα της προστασίας των μνημείων

της πατρίδας μας - και ειδικότερα της Ηπείρου- όπου τα τελευταία χρόνια έχουν «κατακρεουργηθεί» από τις συμμορίες των αρχαιοκαπήλων - ιερόσουλων και να διαβαστεί στην Βουλή το παρόν ενώπιον της Εθνικής αντιπροσωπίας, και

2. Να δημοσιευτεί το παρόν στον τοπικό τύπο.

Το οργανωμένο σχέδιο των ιερόσουλων, που «χτυπούν» νύχτα τις εκκλησίες στα ορεινά χωριά των λιγοστών ηλικιωμένων κατοίκων, πρέπει να απασχολήσει σοβαρά τους αρμοδίους, ώστε με συντονισμένες ενέργειες να συλληφθούν οι «συμμορίες» των αρχαιοκαπήλων.

Στο συγκεκριμένο δε περιστατικό της λεηλασίας της εκκλησίας του Κουκουλιού, όλοι οι κάτοικοι μπορούν να δώσουν στις Αρχές όσα στοιχεία διαθέτουν ώστε να ανακαλυφθούν οι παραλήπτες του εμπορίου της αρχαιοκαπηλίας και να βρεθεί ο κλεμμένος θησαυρός μας.

Οι κάτοικοι του Κουκουλιού πιστεύουν στο «δαμόνιο» των διωκτικών αρχών της πατρίδας μας, που με την βοήθεια του Θεού, θα οδηγηθούν στην σύλληψη των εγκληματιών που «μαγάρισαν» και

ΑΠΟ ΤΟ ΔΗΜΟ ΚΕΝΤΡΙΚΟΥ ΖΑΓΟΡΙΟΥ

9ΗΜΕΡΗ ΕΚΔΡΟΜΗ ΣΕ ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΙΚΕΣ ΠΡΩΤΕΥΟΥΣΕΣ ΒΕΝΕΤΙΑ - ΒΙΕΝΝΗ - ΒΟΥΔΑΠΕΣΤΗ - ΠΡΑΓΑ - ΣΑΛΤΣΜΠΟΥΡΓΚ - ΙΝΣΜΠΡΟΥΚ

Η ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ - ΤΟΥΡΙΣΜΟΥ - ΑΘΛΗΤΙΣΜΟΥ του Δήμου Κεντρικού ΖΑΓΟΡΙΟΥ, μετά από την επιτυχημένη περσινή εκδρομή στην Κεντρική ΕΥΡΩΠΗ, αποφάσισε, εφέτος το τρίτο δεκάημερο του ΙΟΥΝΙΟΥ να οργανώσει την παρακάτω εκδρομή.

Για περισσότερες πληροφορίες απευθυνθείτε στον ΔΗΜ. ΧΑΝΤΖΑΡΟΠΟΥΛΟ τηλ. 693.2529.355 και στον Δήμο Κεντρικού Ζαγορίου.

Ο πρόεδρος της Επιτροπής, Δ. ΧΑΝΤΖΑΡΟΠΟΥΛΟΣ

1η ΜΕΡΑ: ΗΓΟΥΜΕΝΙΤΣΑ. Συγκέντρωση των εκδρομέων το πρωί και αναχώρηση για το λιμάνι της Ηγουμενίτσας, όπου θα πάρουμε το πλοίο για την Ιταλία. Επιβίβαση στο πλοίο. Τακτοποίηση στις καμπίνες και απόπλους. Διασκεδάστε στους πολυτελείς χώρους του πλοίου και απολαύστε την κρουαζιέρα. Διανυκτέρευση εν πλω.

2η ΜΕΡΑ: ΒΕΝΕΤΙΑ-ΒΙΕΝΝΗ. Αφίξη την επομένη, στο λιμάνι της Βενετίας. Μικρή περιήγηση - ξενάγηση της μαγευτικής πόλης με τα 118 νησάκια, τα 180 κανάλια και τις 400 γέφυρες, πατρίδα του Καζανόβα και του Μάρκου Πόλο. Θα δούμε την πλατεία του Αγίου Μάρκου με την ομώνυμη βασιλική του, τον πύργο του ρολογιού των Μαυριτανών, το παλάτι των Δόγηδων, την γέφυρα των Στεναγμών, κ.α. Επιβίβαση στο πούλμαν και αναχώρηση με κατεύθυνση τα σύνορα Ιταλίας - Αυστρίας. Μέσω του γραφικού Γκρατς, η σημερινή μας διαδρομή θα μας φέρει στην ρομαντική πρωτεύουσα της Αυστρίας.

Αφίξη στο ξενοδοχείο, τακτοποίηση στα δωμάτια. Δείπνο. Ελεύθερος χρόνος. Διανυκτέρευση.

3η ΜΕΡΑ: ΒΙΕΝΝΗ - ΒΟΥΔΑΠΕΣΤΗ. Πρωινό. Η σημερινή μας ξενάγηση αρχίζει από το συγκρότημα των θερινών ανακτόρων της Μαρίας Θηρεσίας, γνωστό σαν Σένμπρουν και το ανάκτορο Μπελβεντέρε. Θα περιηγηθούμε στην όμορφη Ρινγκστράσε και θα θαυμάσουμε το Πάρκο της πόλης, την Μαύρη Πλατεία, την Όπερα, το Κοινοβούλιο, το Δημαρχείο, το Κρατικό Θέατρο και θα καταλήξουμε στην εκκλησία του Τάγματος Φωτίχ Κίρκε. Το μεσημέρι αναχώρηση για την πρωτεύουσα της Ανατολικής Ευρώπης, την Βουδαπέστη. Αφίξη στο ξενοδοχείο. Τακτοποίηση στα δωμάτια. Δείπνο. Το βράδυ προτείνουμε μια ρομαντική κρουαζιέρα με το καραβάκι, στους πρόποδες του Δούναβη, διασχίζοντας το φωταγωγημένο μαργαριτάρι του, την Βουδαπέστη. Επιστροφή στο ξενοδοχείο. Διανυκτέρευση.

4η ΜΕΡΑ: ΒΟΥΔΑΠΕΣΤΗ. Πρωινό και αναχώρηση από το ξενοδοχείο για ξενάγηση στην πρωτεύουσα της Ουγγαρίας, που είναι χωρισμένη από το Δούναβη στη Βούδα και Πέστη. Θα δούμε τον καθεδρικό ναό του Αγίου Στεφάνου, την πλατεία των Ηρώων, τους πύργους των Ψαράδων, την εκκλησία του Αγ. Ματίας με ωραιότητα Βιτρώ. Επίσης θα δούμε την πινακοθήκη και τα μουσεία πολεμικής και μουσικής ιστορίας.

Από το λόφο Γκέλερτ στη Βούδα της Ελευθερίας μπορούμε να απολαύσουμε πανοραμικά την πόλη, καθώς επίσης και τα φημισμένα καφέ Νιου Διορκ και Ζερμπό, φημισμένα για τη μοναδική τους ατμόσφαιρα. Επιστροφή στο ξενοδοχείο. Δείπνο. Διανυκτέρευση.

5η ΜΕΡΑ: ΒΟΥΔΑΠΕΣΤΗ - ΠΡΑΓΑ. Πρωινό. Επιβίβαση στο πούλμαν και αναχώρηση για Πράγα. Αφίξη στο ξενοδοχείο. Ελεύθερος χρόνος για μια πρώτη γνωριμία για την πόλη. Επιστροφή στο ξενοδοχείο. Δείπνο. Το βράδυ προτείνουμε κρουαζιέρα στο Μολδάβα. Διανυκτέρευση.

6η ΜΕΡΑ: ΠΡΑΓΑ. Πρωινό. Ελεύθερος χρόνος για αγορές. Η «Χρυσή Πόλη», όπως αποκαλείται η Πράγα, χτισμένη στις όχθες του ποταμού Μολδάβα θα σας κατακτήσει στην σημερινή ξενάγηση. Θα δούμε το Δημαρχείο το αστρονομικό ρολόι του 15ου αιώνα, το Εθνικό Θέατρο, τον Ναό του Αγ. Βίτου, την περιοχή Μάλα Στράνα και θα περπατήσουμε στην πέτρινη γέφυρα του Καρόλου. Ακόμη, θα επισκεφθούμε το παρεκκλήσι Λορέτο, με τη συλλογή του από 7.000 διαμάντια, θα περάσουμε τον δρόμο των Αλχημιστών, ολοκληρώνοντας τη γνωριμία μας με την Πράγα. Ελεύθερος χρόνος για αγορές και βόλτα στα καλντερίμια της παλιάς πόλης, που θα σας εντυπωσιάσει. Επιστροφή στο ξενοδοχείο. Δείπνο. Διανυκτέρευση.

7η ΜΕΡΑ: ΠΡΑΓΑ - ΣΑΛΤΣΜΠΟΥΡΓΚ - ΙΝΣΜΠΡΟΥΚ. Πρωινό. Επιβίβαση στο πούλμαν και αναχώρηση για το Σάλτσμπουργκ. Αφίξη επίσκεψη όπου θα δούμε το σπίτι Μουσεό του Μότσαρτ, την πλατεία Μιραμπέλ, τον Καθεδρικό, το Δημαρχείο και μια μικρή βόλτα στο ιστορικό κέντρο της πόλης. Ακολουθώντας αναχώρηση για την πρωτεύουσα του Τυρόλου το Ινσμπουργκ. Αφίξη στο ξενοδοχείο. Τακτοποίηση στα δωμάτια. Περιήγηση και ξενάγηση στην πόλη - δημιουργήματα των Αψβούργων, όπου θα δούμε μεταξύ των άλλων την Αψίδα του Θριάμβου, τη λεωφόρο της Μαρίας Τερεζιανστράσε και την Μικρή Χρυσή Στέγη. Περιήγηση στα μεσαιωνικά δρομάρια με την μεσαιωνική πλατεία, το Χόφμπουργκ, την Χοφκίρχε κ.α. Επιστροφή στο ξενοδοχείο. Δείπνο. Διανυκτέρευση.

8η ΜΕΡΑ: ΙΝΣΜΠΡΟΥΚ - ΑΓΚΩΝΑ. Πρωινό. Επιβίβαση στο πούλμαν και αναχώρηση για την Ιταλία. Αφίξη στο λιμάνι της Ανκόνα. Απόπλους και απολαύστε τις ανέσεις του πολυτελούς πλοίου. Διανυκτέρευση εν πλω.

9η ΜΕΡΑ: ΗΓΟΥΜΕΝΙΤΣΑ - ΙΩΑΝΝΙΝΑ. Αφίξη την επομένη στο λιμάνι της Ηγουμενίτσας. Επιβίβαση στο πούλμαν και αναχώρηση για την πόλη μας γεμάτοι εντυπώσεις και αναμνήσεις από την υπέροχη εκδρομή μας.

ΤΕΛΟΣ ΕΚΔΡΟΜΗΣ

PANVOTIS TRAVEL
N. ΖΕΡΒΑ 11 45221 ΙΩΑΝΝΙΝΑ
ΤΗΛ.: 2651034774
FAX: 26510 37779

ΡΙΖΑΡΕΙΟΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΗ ΣΧΟΛΗ

ΒΑΣ. ΣΟΦΙΑΣ 51 - 10676 - ΑΘΗΝΑ ΑΦΜ 090015220 Δ.Ο.Υ. Δ' ΑΘΗΝΩΝ

ΣΥΝΟΠΤΙΚΟΣ ΑΠΟΛΟΓΙΣΜΟΣ ΕΣΟΔΩΝ - ΕΞΟΔΩΝ 2008

ΕΣΟΔΑ	ΕΞΟΔΑ	
ΚΕΦ. 1 Ενοίκια Ακινήτων	ΚΕΦ. 1 Έσοδα Διοίκησης	996.194,27
ΚΕΦ. 2 Έσοδα από Καταθέσεις	1.α Δαπάνες Συμβουλίων	74.191,20
ΚΕΦ. 3 Έσοδα από Μερίσματα Μετοχών	1.β. Μισθοδοσία Υπαλλήλων Διοικήσεως	694.237,76
ΚΕΦ. 4 Έσοδα από Ι. Ν. Αγ. Γεωργίου Αθηνών	1.γ. Λειτουργικές δαπάνες	174.510,75
ΚΕΦ. 5 Έσοδα Διάφορα	1.δ. Δαπάνες Ι. Ν. Αγ. Γεωργίου Αθηνών	53.254,56
ΚΕΦ. 6 Έσοδα από Πωλήσεις Βιβλίων	ΚΕΦ. 2 Έσοδα Ακινήτων	797.436,62
ΚΕΦ. 7 Έσοδα από Κληροδοτήματα στα Έξοδα Σχολής	ΚΕΦ. 3 Φόροι - Τέλη	427.647,12
ΚΕΦ. 8 Έσοδα από δραστηριότητες στο Ζαγόρι	ΚΕΦ. 4 Δαπάνες ΡΕΣ σε Ζαγόρι	1.382.904,86
8.α Πωλήσεις Χειροτεχνημάτων	4.1 Ριζάρειο Οικοτροφείο Μονοδενδρίου	305.374,35
8.β Πωλήσεις Βιβλίων σε Πνευμ. Κέντρο «Κ. Λαζαρίδη»	4.2 Ριζάρειος Χειροτεχνική Σχολή Μονοδενδρίου	772.974,46
8.γ Πωλήσεις Βιβλίων σε Αρχοντικό Πανταζή	4.3 Λαμπριάδεις Βιστινική Σχολή Ανα Πεδινών Ζαγορίου	18.000,00
8.γ. Χρηματ/ση από Περ. Πρ. Ηπείρου για επισκευή στέγης Ρ.Ο.Μ.	4.4-5 Γυμνάσιο & Λύκειο Τσεπελόβου Ζαγορίου	7.464,00
8.η Επιχορήγηση για εκδόσεις βιβλίων & οργάνωση εκθέσεων	4.6 Κοινότητες Ζαγορίου	102.669,08
ΚΕΦ. 9 Έσοδα Διδασκτρίων Χαλανδρίου	4.7 Πνευματικό Κέντρο «Κ. Λαζαρίδη»	25.000,00
9.γ Εισπράξεις Ι. Ν. Αγ. Γεωργίου	4.8 Δημοτικό Σχολείο Μονοδενδρίου	2.690,77
ΚΕΦ. 10 Έσοδα Μαθητών από Κληροδοτήματα	4.9 Ι. Ναός Μονοδενδρίου	3.515,62
ΚΕΦ. 11 Λοιπά έσοδα	4.10 Αρχοντ. Πανταζή Μονοδενδρίου - Μισθώματα - Επισκευές	12.175,40
ΚΕΦ. 12 Αποθεματικά Κεφάλαια Σχολής	4.11 Αρχοντικό Πανταζή Λειτουργία Εκθρασιακού Κέντρου	113.041,18
	4.12 Πολιτιστικές εκδηλώσεις στο Μονοδένδρι	20.000,00
	4.13 Επισκευή κτιρίου ΡΧΣΜ σε Μονοδένδρι	0,00
	ΚΕΦ. 5 Δαπάνες Σχολής	2.325.127,29
	5.α Μισθοδοσία Καθηγητών	292.924,28
	5.β Μισθοδοσία Προσωπικού	889.441,69
	5.γ Έξοδα Μαθητών	149.617,98
	5.δ Λειτουργικές Δαπάνες Σχολής	558.402,36
	5.ε Δαπάνες Βιβλιοθήκης	256.936,82
	5.στ Δαπάνες Υγέρ Αποφοίτων Σχολής	8.000,00
	5.ζ Κέντρο Μελέτης & Έρευνας Ορθόδοξου Πολιτισμού	0,00
	5.η Εκκλησιαστικό Ι.Ε.Κ.	59.059,50
	5.ι Λειτουργία Ελληνομάθειας - Σχολείο Ελλήν. Γλώσσας	60.349,39
	ΓΕΝΙΚΟ ΣΥΝΟΛΟ ΕΣΟΔΩΝ	5.929.310,16
	Κέρδη χρήσεως (Πλεόνασμα) 2008	
	ΓΕΝΙΚΟ ΣΥΝΟΛΟ	5.929.310,16

Σημείωση «Ζ»: Επαναδημοσιεύεται ο απολογισμός της Ρ.Ε.Σ. για τη διόρθωση τυπογραφικού λάθους στο προηγούμενο τεύχος Δ/βρίου 2009 και για τα ποσά: α) Αρχοντικό Πανταζή Λειτουργία Εκθ. Κέντρου 113.041,18 και όχι 20.000,00. β) Για Πολιτιστικές εκδηλώσεις στο Μονοδένδρι 20.000,00 ευρώ και όχι 113.044,18.

Η Σ.Ε.

ΓΕΝΙΚΟ ΣΥΝΟΛΟ ΕΣΟΔΩΝ

Ζημίες χρήσεως (Έλλειμμα) 2008

ΓΕΝΙΚΟ ΣΥΝΟΛΟ

Ο ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ
ΣΤΑΜΑΤΗΣ Π. ΜΩΡΑΪΤΗΣ

Η ΛΟΓΙΣΤΡΙΑ
ΔΙΟΝΥΣΙΑ Α. ΑΝΔΡΕΩΛΑ

ΤΟ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ
ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΣΤ. ΙΩΑΝΝΙΔΗΣ
ΜΙΧΑΗΛ Ζ. ΚΟΠΙΔΑΚΗΣ
ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ Γ. ΤΣΑΚΙΡΗΣ

ΕΞΩΡΑΪΣΤΙΚΟΣ ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΠΑΠΙΓΚΟΥ

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΟ

Πρακτικό Νο 2/03-01-2010

Σήμερα Κυριακή 3-1-2010 και ώρα 11^η πρωινή συνήλθε σε Συνεδρίαση το Δ.Σ. του Συλλόγου κατόπιν προσκλήσεως του Προέδρου κ. Ιωάννη Παπαεαγγέλου.

Παρόντες: Παπαεαγγέλου Ιωάννης, Στουκίδης Χριστόδουλος, Καλλιόπη Αθηναίου, Στασινοπούλου Δάφνη και Λάμαρη Ελευθερία. Ο Πρόεδρος ενημέρωσε τους Συμβούλους σχετικά με την χρηματική προσφορά του Σπύρου Χριστοφόρου Τσουμάνη ευρώ 466,10 τα οποία ήταν η ετήσια αμοιβή του από την Κοινότητα Παπίγκου για την συμμετοχή του στις Συνεδριάσεις του 2009.

Κατόπιν αυτού, ομόφωνα το Δ.Σ. του Συλλόγου εκφράζει τις ευχαριστίες στον συγχωριανό μας και Μέλος του Συλλόγου κ. Σπύρο Χριστοφόρο Τσουμάνη και να είναι βέβαιος ότι το ποσό των χρημάτων αυτών θα πιάσουν τόπο στο Σύλλογο. Ο Σύλλογος εύχεται όπως την χειρονομία αυτή του Σπύρου Τσουμάνη να την ακολουθήσουν και άλλοι χωριανοί προς γενικό όφελος του χωριού.

Ακριβές Αντίγραφο

Ο Πρόεδρος
Παπαεαγγέλου Ιωάννης

Η Γραμματέας
Λάμαρη Ελευθερία

ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΟΣ ΣΥΝΔΕΣΜΟΣ ΖΑΓΟΡΙΣΙΩΝ

ΕΤΗΣΙΑ ΕΚΔΗΛΩΣΗ

Την Κυριακή 21 Μαρτίου 2010 και ώρα 8:00 μ.μ. στην αίθουσα «Βασίλειος Πυρρινέλλας» στο Πνευματικό κέντρο των Ιωαννίνων, ο Σύνδεσμος Ζαγορισιών θα πραγματοποιήσει την ετήσια εκδήλωσή του με τίτλο:

«ΤΑ ΕΠΙΧΩΡΙΑ»

Χορούς και τραγούδια από το Ζαγόρι, την Κόνιτσα, τη Βοβούσα, το Πωγώνι, τα Γιάννενα και το Συρράκο θα χορέψουν τα χορευτικά τμήματα του Συνδέσμου. Ο Βασ. Παπαεαγγέλου κι ο Θωμ. Χαλιγιάννης κλαρίνο, ο Φ. Παπαζήκος λαούτο, ο Κ. Καραπάνος βιολί, ο Τασ. Ντάφλος ντέφι, ο Γιάννης Παπακώστας κι ο Γιώργος Πατισιούρας τραγούδι. Υπεύθυνος διδασκαλίας χορών ο Γιάννης Τριφύλλης, ενώ τα κείμενα στα οποία στηρίζεται η παράσταση είναι της Νίκης Ζούκη.

Η εκδήλωση θα πραγματοποιηθεί σε συνδιοργάνωση με το Δήμο Ανατολικού Ζαγορίου.

Πολύτιμα εκθέματα στους Κήπους Ζαγορίου

Το «Μουσείο Αγ. Τόλη»... καιρός να μεταφερθεί στο νέο κτίριο

Ολοκληρώθηκε πριν 3 χρόνια και στοίχισε στη Ν.Α.Ι. 600.000 ευρώ

Ρεπορτάζ Χρήστου Τσέτση

Φαίνεται ότι τελικά οδηγήθηκε στις καλένδες η ίδρυση του «Ιδρύματος Αγάπιου Τόλη» στο Δημοτικό Διαμέρισμα Κήπων του Δήμου Τύμφης! Τρία χρόνια (!) έχουν περάσει από την ολοκλήρωση του νέου κτιρίου, το οποίο κατασκευάστηκε σε οικοπεδική έκταση την οποία δώρησε ο Αγάπιος Τόλης στη Νομαρχιακή Αυτοδιοίκηση Ιωαννίνων, η οποία, για το σκοπό αυτό διέθεσε 600.000 περίπου ευρώ. Στο νέο κτίριο πρόκειται να στεγασθεί το Λαογραφικό Μουσείο, που αποτελεί «κόσμημα» για την περιοχή Ζαγορίου.

Πέρυσι τον Ιανουάριο, δόθηκαν στη Νομαρχιακή Αυτοδιοίκηση τα ονόματα που θα αποτελέσουν το πρώτο Διοικητικό Συμβούλιο του Ιδρύματος και έκτοτε ουδέν!...

Γιατί καθυστερεί, επί τόσα χρόνια, η μεταφορά των εκθεμάτων στο νέο κτίριο και η σύσταση του Ιδρύματος; Τα ερωτήματα αυτά διατυπώνει, σε επιστολή του, αξιωματούχος του Δήμου Τύμφης, ο οποίος, μεταξύ άλλων, τονίζει: «Γιατί επικρατεί άκρα σιωπή και από τις δύο εμπλεκόμενες πλευρές; Και από τη Νομαρχιακή Αυτοδιοίκηση και από την πλευρά του Αγάπιου Τόλη, ιδιοκτήτη των εκθεμάτων; Γιατί η Νομαρχία, ως συνιδιοκτήτης (50%) του νέου κτιρίου, δεν παρεμβαίνει αποτελεσματικά για την πιστή τήρηση των σχετικών διατάξεων της Συμβολαιογραφικής πράξης, η οποία υπεγράφη από τον τότε Νομάρχη Νικ. Ζαρμπαλά και από τον δωρητή του οικοπέδου Αγάπιο Τόλη; Οι κάτοικοι του Δήμου αναμένουν από τον δραστήριο Νομάρχη κ. Αλέξ. Κακριμάνη να δώσει, επιτέλους, τη σωστή λύση στο επίμαχο θέμα.

ΝΕΟΙ ΑΝΤΙΔΗΜΑΡΧΟΙ ΣΤΟ ΔΗΜΟ ΤΥΜΦΗΣ

Ο Δήμαρχός μας Γιώργος Σουκοθέλος όρισε δύο νέους αντιδημάρχους στο Δήμο μας, για το χρονικό διάστημα από 1-2-2010 μέχρι 31-12-2010, τους δημοτικούς συμβούλους της πλειοψηφίας:

1. Τον Σταύρο Τσουμάνη του Κων/νου από το Σκαμνέλι, στον οποίο μεταβίβασε τις εξής αρμοδιότητες: Την καθαριότητα των Τοπικών Διαμερισμάτων, την Ύδρευση, το Φωτισμό, τον Αγροτικό τομέα, την υπογραφή Αδειών Ταφής, την εκπροσώπηση του Δήμου στα Δικαστήρια σε θέματα αρμοδιότητάς του, την τέλεση πολιτικών γάμων και την εξουσιοδότηση υπογραφών για θέματα αρμοδιότητάς του. ΚΑΙ

2. Την Μαρία Γρίθα-Χρυσικού του Νικολάου από τη Λάιστα, που τις μεταβίβασε τις αρμοδιότητες σχετικά με την Παιδεία – Αθλητισμό – Πολιτισμό και Περιβάλλον, καθώς και την τέλεση πολιτικών γάμων.

Ευχόμαστε καλή επιτυχία στο έργο τους και καλή συνεργασία...

Δέσποινα Γκερέλ Μπίτσα

Τα χρήματα δόθηκαν από τους αγρίως φορολογούμενους πολίτες για συγκεκριμένο σκοπό κοινής ωφέλειας και ουδείς έχει το δικαίωμα να φέρει, αδικαιολόγητα, πάσης φύσεως εμπόδια!...

ΜΕΓΑΛΗΣ ΑΞΙΑΣ

Υπογραμμίζεται ότι ειδικοί επισημάνουν, ανέφεραν ότι στο Λαογραφικό Μουσείο υπάρχουν αντικείμενα ανεκτίμητης αξίας και ότι κάποια από αυτά δεν τα βρίσκεις ούτε στο Μουσείο Μπενάκη! Οι ίδιοι πρόσθεσαν ότι τα αντικείμενα αυτά –και άλλα αξιόλογα– έχουν ανάγκη συντήρησης... Η πολύ λεπτή και εξειδικευμένη αυτή εργασία, μπορεί να γίνει μόνον μετά τη σύσταση του «Ιδρύματος Αγάπιου Τόλη», του οποίου η χρηματοδότηση είναι εφικτή!...

Σημειώνεται ότι, σύμφωνα με τη Συμβολαιογραφική πράξη, η Νομαρχιακή Αυτοδιοίκηση υποχρεούται να μεταβιβάσει στο υπό σύσταση Ίδρυμα το εξ αδιαιρέτου, 1/2 ποσοστό, από το νέο ακίνητο, κατά πλήρη κυριότητα και σε χρονικό διάστημα εξαμήνου από τη νόμιμη σύσταση του Ιδρύματος. Η μη τήρηση των αναφερομένων στο συμβόλαιο, συνεπάγεται την ακύρωση του υπογραφέντος συμβολαίου.

Το κτίριο είναι έτοιμο προ... ζετίας! Και η σύσταση του Ιδρύματος στις καλένδες!... Τι συμβαίνει τελικά; Ο κ. Αλέξ. Κακριμάνης, ο Νομάρχης Ιωαννίνων, γνωρίζει άριστα τη «μέθοδο», προκειμένου να επιτύχει και τα πιο δύσκολα προβλήματα. Το έχει, αξέλλου, αποδείξει! Οι Ζαγοριείς περιμένουν. Το Λαογραφικό Μουσείο είναι από τα ιδιαίτερα αξιοθέατα της περιοχής για τους τουρίστες Έλληνες και ξένους...

Επιστολές

κ. Δ/ντα

Στις 12 Ιανουαρίου 2010 πραγματοποιήθηκε με πρωτοβουλία του Δημάρχου του Δήμου Τύμφης Γεωργίου Σουκοθέλου στο Τσεπέλοβο μία σύσκεψη για την προστασία των εκκλησιών μας από τους επιδοξους αρχαιοκάπηλους.

Στην σύσκεψη αυτή παραβρέθηκαν οι πρόεδροι των Τ. Διαμερισμάτων του Δήμου Τύμφης, ένα μέλος της εκκλησιαστικής επιτροπής, ο Νομάρχης Ιωαννίνων Αλέξανδρος Κακριμάνης, ο Αστυνομικός Δ/τής Ιωαννίνων, εκπρόσωπος της Αρχαιολογικής υπηρεσίας και τα μέσα μαζικής ενημέρωσης.

Οι Δημοτικοί σύμβουλοι δεν θεωρήθηκαν μάλλον απαραίτητοι και για αυτό τον λόγο ίσως δεν καλέστηκαν σε αυτή την σύσκεψη.

Αναρωτιέμαι αν είναι δυνατόν να γίνονται συσκέψεις για την προστασία των μνημείων της περιοχής μας και να μην παραβρίσκονται οι αιρετοί Δημοτικοί σύμβουλοι και να ανακοινώνονται διά των μέσων μαζικής ενημέρωσης οι τρόποι φύλαξης και προστασίας των μνημείων μας. Αυτό είναι απαράδεκτο. Η προχειρότητα και η ανευθυνότητα που διακρίνει τον Δήμαρχο είναι γεγονός σε τέτοια κρίσιμα θέματα.

Μάλιστα ανακοινώνεται με ευθύνη του Δημάρχου ποσό 1000 ευρώ για τις κεντρικές εκκλησίες για την τοποθέτηση συναγερμών.

Μήπως θεωρείται σκόπιμο να ενημερώνονται οι κλέφτες τι μέτρα θα ληφθούν, τι συναγερμοί θα τοποθετηθούν, πού θα βάλουμε κάμερες κ.τ.λ. Είναι αυτά σοβαρά πράγματα;

Πιστεύω αυτά γίνονται για προβολή και μόνο και θέαμα, και δεν υπάρχει ουδὼς σεβασμός σε αυτά τα μνημεία που βάνουσα λεηλατούν.

Η πάταξη της αρχαιοκαπηλίας είναι ένα σοβαρό αδίκημα και θέλει σοβαρότητα και υπευθυνότητα και όχι θεατρινισμούς. Οι δικωτικές αρχές γνωρίζουν καλά το καθήκον τους και ξέρουν πολύ καλά τι πρέπει να κάνουν.

Οι δημότες και η Δημοτική αρχή μπορούν να συνδράμουν στο έργο των δικωτικών αρχών με την καθοδήγηση των αρμοδίων. Ας σοβαρευτούμε λίγο γιατί λεηλατήθηκαν 4 εκκλησίες στο Ζαγόρι μόνο το 2009, δεν συνηλθή ακόμη κανένας, όμως σε κάθε κλοπή ακούμε τα ίδια πράγματα. Ας συνεργαστούμε λοιπόν με τις δικωτικές αρχές για την πάταξη και καταστολή της αρχαιοκαπηλίας που χτυπά την περιοχή μας τον τελευταίο καιρό, πριν είναι πολύ αργά.

ΤΣΙΜΗΣ ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ
ΔΗΜΟΤΙΚΟΣ ΣΥΜΒΟΥΛΟΣ ΔΗΜΟΥ ΤΥΜΦΗΣ

Ο ετήσιος χορός των πολιτιστικών συλλόγων Λεπτοκαρυάς – Φραγκάδων

Ο Πολιτιστικός Σύλλογος Λεπτοκαρυάς άρχισε τις εκδηλώσεις του για την καινούρια χρονιά με την κοπή της βασιλόπιτας στο καφενείο του χωριού μετά την εκκλησία και τις επισκέψεις την Πρωτοχρονιά. Το φλουρί έπεσε σ' έναν φιλοξενούμενο.

Στις 16 Γενάρη πραγματοποιήθηκε ο χορός με παραδοσιακά ζαγορίσια κυρίως τραγούδια με το συγκρότημα του Ηλία Πλαστήρια και περί τους διακόσιους συμμετέχοντες από Λιασκοβέτσι, Φραγκάδες αλλά και Τσεπέλοβο, Βραδέτο και συγγενείς και φίλους αυτών. Στους δυο συλλόγους δραστηριοποιούνται και νέα παιδιά όπως η Παναγιώτα Τάσσιου απ' το σύλλογο Φραγκάδων, η οποία άνοιξε το χορό χορεύοντας παλιά καλά τραγούδια, ο Άγγελος Αρμένης πρόεδρος του συλλόγου Φραγκάδων που έσυρε κι αυτός το χορό κι η Αριστέα Παναγιωτακοπούλου απ' το σύλλογο Λεπτοκαρυάς. Γενικά τη βραδιά αυτή το χορευτικό μέρος κάλυψαν οι νέοι απ' τα δυο χωριά. Ακολούθησε ο πολιτιστικός σύλλογος Τσεπέλοβου με ωραίους αργούς χορούς. Να μιλήσω για επιστροφή των νέων στους παραδοσιακούς χορούς; Ο χρόνος θα δείξει. Ακούστηκαν πολλά παλιακά ζαγορίσια τραγούδια προς τέρψιν και των μεγαλύτερων ηλικιών. Να είναι καλά όλοι οι παρευρισκόμενοι και του χρόνου.

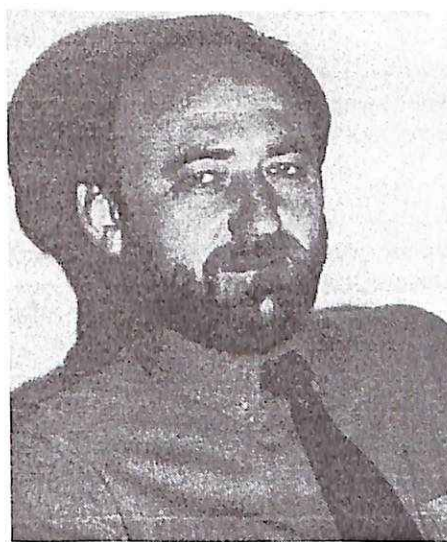
Χαρά Παπαδοπούλου- Κατσαρού

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ Δ.Σ. ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΑΣΠΡΑΓΓΕΛΩΝ

Μετά τον αιφνίδιο θάνατο του συγχωριανού μας Χρ. Κομπάρου ο Πολιτιστικός Σύλλογος αναστέλλει τον προγραμματισμένο ετήσιο χορό του προς ένδειξη σεβασμού και πένθους.

ΑΥΤΟΙ ΠΟΥ ΕΦΥΓΑΝ

ΛΕΩΝΙΔΑΣ ΦΕΡΕΝΤΙΝΟΣ

Το ατελείωτο και αγύριστο ταξίδι κινήσες αγαπημένε μου Λεωνίδα. Άπονα ο χάρος σπάρανε ένα μεγάλο αγκωνάρι από το Φερεντιναίικο και ξέσυρε τα θέμελα του σπιτιού μας.

Ήσουν Λεωνίδα ο μοναδικός γόνος του αδελφού του παππού μας που γνωρίσαμε του αείμνηστου μπάμπη-Γιώργου και έτσι στα μάτια των αδελφών μου και στα δικά μου ήσουν η συνέχεια των γενεών της οικογένειάς μας. Ήρες ατέλειωτες τις μεγάλες νύχτες του χειμώνα κρεμόμασταν από τα χείλη του πατέρα σου, να μας μολογάει ιστορίες, για την οικογένεια, για κλέφτες και γεγονότα όσα ο ίδιος έζησε και είδε,

μα πιο πολλά όσα άκουσε από τον πατέρα του τον γενάρχη της οικογένειας τον γέρο-Κώστα Φερεντίνο. Ο γέρο-Κώστας εξαιρετικά αφηγηματικός χαρακτηρίζεται από την Χατζημιχάλη στο έργο της «Σαρακατσάνοι» ως η ζωντανή ιστορία της Ελληνικής Επανάστασης.

Γεννηθήκαμε στο ίδιο σπίτι στην ίδια γωνιά, η κυρά-μάννα μας αφαλόκοψε και μαζί μεγαλώσαμε. Με μια βελόντζα σκεπαστήκαμε, στον ίδιο νταβά φάγαμε και με ένα τσουκάλι πίνουμε νερό. Μαζί στις χαρές και λύπες της οικογένειας, στις καλές και στις δύσκολες στιγμές. Ετσι Λεωνίδα πώς να μη μας ένοιωθες αδελφία; Για μας ήσουν ο μικρός αδελφός και ας σε είχαμε μπάμπη κατά το συγγενολόι. Γι' αυτό Λεωνίδα ήσουν μοναχογιός με πέντε αδελφία όπως γράφτηκε στο προσκλητήριο του θανάτου σου και που ο ίδιος παρήγγειλες.

Μικρός ορφάνεψες, μα αγωνίστηκες σκληρά και τίμια και πρόκοψες. Έκανες θαυμάσια οικογένεια που καμάρωνες και ήσουν σε αυτήν δοσμένο ολόψυχα. Αυτή την πιο όμορφη περίοδο της ζωής σου ο χάροντας την ζήλεψε και μετά από σύντομο και άνισο αγώνα σε πήρε από κοντά μας.

Για την μάνα σου λόγια παρηγοριάς δεν υπάρχουν. Πιστεύω όμως θωρώντας τον γιο σου στα μάτια θα βλέπει εσένα. Η αγαπημένη σου Βασιλική θα γίνει μάνα και πατέρας για τα παιδιά σου και θα πάρουν τον δρόμο τον ορθό. Είμαι βέβαιος ότι έτσι θα γίνει γιατί από ρίζες γερές, γερά κλαδιά θα γενούν. Η συμπαράστασή μας και η βοήθεια θα είναι αμέριστη.

Λεωνίδα, η μάνα γη πήρε μόνο το κορμί σου, κομμάτι του αέναου βιολογικού κύκλου. Η ψυχή σου όμως φτερούγισε ψηλά και αντάμωσε τον πατέρα σου, τον πατέρα μου, τον Θόδωρο, τον παππού μου Νίκο, τον μπάμπη-Γιάννη, τον γέρο-Κώστα και όλους αυτούς που πέρασαν στην πέρα όχθη. Θα σε περιμένει εκεί η Κώσταινα που σαν παιδί της σε αγαπούσε, η κυρά-μάννα, η Ευδοξία, η Αμαλία, η Αλεξάνδρα, η Μαρούσιω και όλες οι κυρές του σπιτιού μας πούνε στον άλλο κόσμο. Λεωνίδα έχεις πολλά χαμπέρια να τους πεις και πολλά θα σε ρωτήσουν. Όλα να τους τα πεις και τίποτα μην κρύψεις. Τα ξέρεις όλα και από πρώτο χέρι. Και τα καλά και τα δύσκολα. Ετσι θα ξέρουν πως, αρχές και αξίες που μας κληρονόμησαν, ακέραιες θα τις αφήσουμε σε αυτούς που ακολουθούν. Την τιμή και αξιοπρέπεια, την ηθική, την αλήθεια και το δίκιο δεν τα διαπραγματευτήκαμε ποτέ και ούτε εκπώσεις κάναμε και στις πιο δύσκολες στιγμές.

Ανάλαφρη η ψυχή σου μαζί με τους προγόνους μας ας αναπαύεται στον άλλο κόσμο αγαπημένε μας αδερφέ.

Καλό ταξίδι Λεωνίδα...

Γιάννης Φερεντίνο, Τσεπέλοβο

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΟ

Ευχαριστούμε θερμά, όλους όσους και με οποιοδήποτε τρόπο, μας συμπαράσταθηκαν, στο βαρύ πόνο μας, για τον ξαφνικό θάνατο του πολυαγαπημένου μας παιδιού, ανιψιού και θείου

ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΥ Μ. ΚΟΜΠΑΡΟΥ

Υπαλλήλου ΔΕΗ

Οι γονείς: Μιχάλης και Κλεονίκη.

Τα δέλφια: Ανδρομάχη και Δ. Παππάς.

Τα ανίψια.

ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΣ (ΜΑΚΗΣ) ΚΟΜΠΑΡΟΣ

Θλιβερή και ηχηρή σαν βουρδουλιά σύρριξε μέσα μου η είδηση για το χαμό του **Μάκη (Χρυσόστομου) Κομπάρου** υιού του αγαπητού μας ξάδερφου (πλευρά Κορελαίων) Μιχαλάκη, το πρωινό της 23ης Ιανουαρίου 2010. Έμεινα προς στιγμή άναυδος, γιατί ειλικρινά ένα τέτοιο άκουσμα ουδὼλως το περίμενα. Ήταν σπίτι μου, όπως τακτικά πριν από κάμποσες μέρες και κανένα μα κανένα σημάδι δεν σκίαζε επιθανάτια το πρόσωπό του.

Ο Μάκης στα 45 του ήταν ένας νέος έξυπνος, μα αρκετά υψηλό δείκτη νοημοσύνης. Αλλά ασφυκτικά απρόσβατος, επίμονος, εν-

δοστρεφής, είχε βυθιστεί στον εαυτό του και ήταν αδύνατο να του εκμαιεύσεις κάτι από τις οδυνηρές ενδόμυχες σκέψεις, απόρριψη που τελικά θα τον αλάφρωνε. Η ζωή του φέρθηκε άδικα, γιατί από πολύ νωρίς, από την θερμικοιτίδα ακόμη αρχίζουν τα προβλήματα του ψυχικού του Γολγοθά.

Οι γονείς του αλέστα, κατέβαλαν υπεράνθρωπες προσπάθειες για την ίαση και ανακούφισή του. Αλλά είναι ορισμένα πράγματα σκοτεινά και ανεξέλεγκτα μέσα μας, που ο άνθρωπος όσο και να αγαπά, όσα και να ξεδιψεί είναι αδύνατον να διεισδύσει και να ξεδιαλύνει.

Ο διορισμός του στη ΔΕΗ, που ευγενικά συμπαράσταθηκε στο πένθος, του έδωσε ορισμένα χρόνια ηρεμίας και απάλυνσης. Του εδραίωνε κυρίως την εμπιστοσύνη προς το κοινωνικό σύνολο και την συμπαράσταση. Την τελική λύση ωστόσο της ίασης και της λύτρωσης την έδωσε ο Ύψιστος, καλώντας αυτό το ταλαίπωρο παιδί κοντά του.

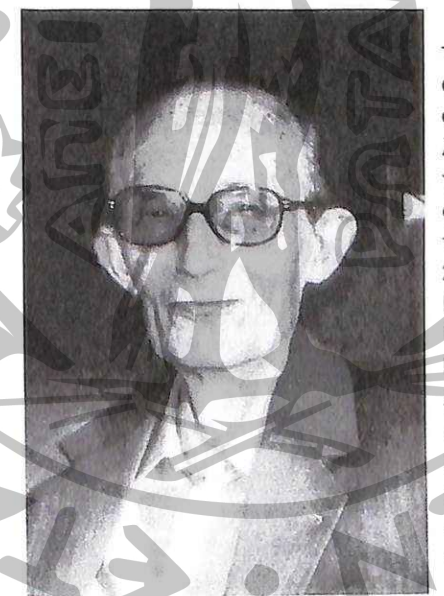
Η Κλεονίκη, ο Μιχαλάκης, η Μαρούλα, ο Δημήτρης μας και τα παιδιά τους Φροσούλα και Φανούλης, ας έχουν ήσυχη τη συνειδήσή τους γιατί όλα αυτά που προσέφεραν υπερέβαιναν κατά πολύ τις ανθρώπινες δυνατότητες. Ας είναι επίσης εφουλασμένοι, γιατί ο Μάκης βρίσκεται ήδη στην αγκαλιά των δακρυσμένων παππούδων του, μπάμπη-Γούλα και Ανδρομάχης, στα χέρια του Τάκη μας, της Φούλας και του Φόρη μας και όλων των άλλων δικών μας εκεί.

Στην αγγελική Ασπραγγελιώτικη παροικία, ο Παντοδύναμος Θεός, που όλοι εναποθέτουμε περιδεείς τις ελπίδες μας, ας αναπαύσει εν ειρήνη το καημένο αυτό παιδί. Μαρτύρησε εδώ και αξίζει τη θεία συγγνώμη.

Εμείς ας ευχηθούμε στους χαροκαμένους γονείς, στη Μαρούλα, στο Δημήτρη μας και στα παιδιά τους, την εξ ύψους παρηγοριά.

Η θεία Μυρσινιά, Φωκίαν, Γαλάτεια, Αίγλη, Ευθαλία, Κωνσταντίνος, Γιάννης

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΑΝΤ. ΧΟΡΕΒΑΣ

Η είδηση του θανάτου του συμπατριώτη μας συνταξιούχου δασκάλου από τη Λάιστα, φίλου επιστήθιου και συσπουδαστή από το Ιεροδιδασκαλείο Βελλάς **Δημήτρη Χόρεβα** μας γέμισε θλίψη και πόνο. Συγγενείς, φίλοι, συνάδελφοι και συσπουδαστές τον συνοδεύσαμε την 21η Ιανουαρίου 2010 στην εξόδιο ακολουθία από τον Ιερό Ναό της Παναγίας Περιβλέπτου Ιωαννίνων, χοροστατούντος του Πανοσιολογιώτατου Αρχιμανδρίτη π. Δημητρίου Αργυρού, Διευθυντού της Ανωτάτης Εκκλησιαστικής Ακαδημίας Βελλάς, ο οποίος αποχαιρέτισε τον εκλιπόντα Βελλαίτη και εξήρε τις αρετές του και τον τέλειο χαρακτήρα του, που καλλιεργήθηκε κατά την

ΑΥΤΟΙ ΠΟΥ ΕΦΥΓΑΝ

δετή περίοδο των σπουδών του στο Ιεροδιδασκαλείο Βελλάς και που τον καταξίωσαν στην κοινωνία μια εξέχουσα προσωπικότητα και άριστο εκπαιδευτικό.

Και πραγματικά ο εκλιπών έχαιρε της γενικής εκτίμησης των συμπατριωτών φίλων και συναδέλφων, όσοι είχαν την τύχη να τον γνωρίσουν και να συνεργαστούν μαζί του.

Υπάρξε ένας φωτισμένος δάσκαλος, ευσυνειδητος και εργατικός και σε όσα Σχολεία υπηρέτησε άφησε μνήμη αγαθή. Για ένα χρονικό διάστημα προσέφερε τις υπηρεσίες του και ως διοικητικός υπάλληλος αποσπασμένος σε Γραφεία της Δημοτικής Εκπαίδευσης Ιωαννίνων, διακρίσεις για τις ιδιαίτερες ικανότητές του και την πλήρη γνώση της Σχολικής Νομοθεσίας αλλά και την αगाστή συνεργασία με τους προϊσταμένους, αποβλέποντας πάντα στην καλύτερη εξυπηρέτηση των συναδέλφων του σε υπηρεσιακά τους ζητήματα.

Επίσης για αρκετά χρόνια –μετά τη συνταξιοδότησή του- ήταν ένα από τα δραστήρια μέλη του Συλλόγου Αποφοίτων του Ιεροδιδασκαλείου Βελλάς.

Αλυσμόντη φιλε Δημήτρη. Αναπαύσου εν ειρήνη. Φεύγοντας για το αιώνιο ταξίδι αφήνεις πίσω σου παράδειγμα φωτεινό εργατικότητας και αφοσίωσης στις αθάνατες ελληνοχριστιανικές αρχές, που όριζαν την πορεία του βίου σου.

Παράκληση θερμή απευθύνουμε στην Παναγιά τη Βελλαίτισσα ίνα μεσιτεύσει στον Πανάγαθο Θεό να δεχτεί την ψυχή σου εκ δεξιών και να σκορπίσει βάλασμο παρηγοριάς στην απορφανισθείσα οικογένειά σου.

Η μνήμη σου αιωνία

Σάββας Θεοδώρου

ΑΛΕΞΑΝΔΡΑ ΘΕΟΧΑΡΗ

Απεβίωσε στα Γιάννινα στις 18 Ιανουαρίου και ενταφιάστηκε την επομένη στο Νεκροταφείο Ανατολής όπου και της δώσαμε τον τελευταίο ασπασμό. Η είδηση του θανάτου σου, βύθισε στη θλίψη και τον πόνο τη μικρή κοινωνία του χωριού μας. Ησουν ενεργό μέλος της, αξιανάπητη, αξία νοικοκυρά, μια γελαστή και χαρούμενη παρουσία, εξαίρετη σύζυγος, μητέρα και γιαγιά.

Η Αλεξάντρα γεννήθηκε και μεγάλωσε στο Μεσοβούνι. Παντρεύτηκε στα Γιάννινα τον εκ Λιγοψά καταγόμενο Νίκο Θεοχάρη και απέκτησαν δύο κόρες. Υποδειγματική οικογένεια.

Οι κόρες παντρεύτηκαν και δημιούργησαν δικές τους οικογένειες και ήταν όλοι τους άρρητα δεμένοι και αγαπημένοι. Είχε την τύχη να χαρεί εγγόνια, ακόμα και δισέγγονα και να απολαμβάνει απ' όλους αγάπη και σεβασμό.

Παιδί της Κατοχής, έζησε τα χίλια μύρια του πολέμου, ακόμη και την ορφάνια, γιατί οι Γερμανοί της σκότωσαν τον πατέρα. Χάρη στην ηρωίδα Ζαγορίσια μάνα, την κυρα-Κωσταντών, και τα πέντε αδέρφια πάτησαν γερά στα πόδια τους και έγιναν αξιόλογα μέλη της κοινωνίας.

Η αγάπη της για το χωριό ήταν ξεχωριστή. Έχτισαν με τον εξαίρετο σύζυγό της καινούργιο σπίτι στο έμπα του χωριού που όλοι μας το καμαρώναμε. Η μοίρα όμως στάθηκε σκληρή. Δεν την άφησε να χαρεί τους κόπους της και το μεράκι της.

Με απέραντη θλίψη, αγαπημένη μου φίλη σε αποχαιρετώ και σου δίνω το λόγο μου ότι θα σε θυμάμαι. Πάντα, όσο ζω, θα μνημονεύω στο κεράκι που θα ανάβω στην εκκλησία τ' όνομά σου.

Αιωνία σου η μνήμη

Πηνελόπη Κυργιάννη-Μπούρη

ΕΙΡΗΝΗ Κ. ΓΕΩΡΓΙΟΥ

Τον περασμένο μήνα πέθανε και κηδεύτηκε στην Αθήνα η Κατω-Σουδενιώτισσα Ειρήνη (Ρήνα) Γεωργίου, το γένος Βάλλα, πλήρης ημερών.

Η Ρήνα ήταν μια από τις τελευταίες μιας γενιάς γυναικών του χωριού της, που με τη δουλειά της στο σπίτι και στο χωράφι, το ήθος και τη νοικοκυροσύνη της, κράτησε ψηλά το όνομά του (όπως όλες οι Ζαγορίσιες) και συνέβαλε στην προκοπή του, πριν έρθουν οι χαλεποί καιροί.

Αυτοί οι χαλεποί καιροί, έδιωξαν και την οικογένεια της Ρήνας από το νοικοκυριό της (εκεί δίπλα στο καμπαναριό μας) και τη στείλανε μετανάστρια στην Κεντρική Αμερική.

Εκεί η οικογένεια της Ρήνας, ο άντρας της ο Κώστας με τις δυο μικρές κοπέλες τους, δούλεψαν και πρόκοψαν.

Μετά από πολλά χρόνια γύρισαν στην πατρίδα και εγκαταστάθηκαν στην Αθήνα. Ο σύζυγός της έφυγε πολλά χρόνια πριν.

Η Ρήνα θαλερή μέχρι τέλους, διάβαζε και περίμενε «Το Ζαγόρι μας» με λαχτάρα κάθε μήνα.

Έφυγε ανώδυνα και ειρηνικά στην αγκαλιά των κοριτσιών της.

Ας είναι ελαφρύ το χώμα της Αττικής γης που τη σκέπασε.

Στα κορίτσια της και τα εγγόνια της και σ' όλους τους συγγενείς της θερμά συλλυπητήρια.

«Το Ζαγόρι μας» - Β.Τ.

– Από την Αυστραλία η οικογένεια του συγχωριανού μας **Κώστα Βασιλείου** στέλνει μέσω του περιοδικού μας τα συλλυπητήριά της στην οικογένειά της.

Επικήδειος του Δημάρχου Ανατολικού Ζαγορίου Βασιλ. Σπύρου

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Χ. ΚΑΤΣΕΦΤΗΣ

Αγαπητέ Γιώργο,

Η θλιβερή είδηση του θανάτου σου, έκανε όλο αυτό το πλήθος των ανθρώπων να βρίσκονται σήμερα εδώ, για να σε συνοδεύσουν, με ένα βουνό κλάμα, στο τελευταίο σου ταξίδι.

Ένα ταξίδι που γίνεται πρόωρα, αναπάντεχα, χωρίς προειδοποίηση, εκεί που κατάστρωνες τα σχέδιά σου για την οικογένειά σου, τα παιδιά και τα εγγόνια σου, το χωριό, το Δήμο, την τοπική κοινωνία...

Μια επίσκεψη ρουτίνας στο Νοσοκομείο, έγινε ο δρόμος δίχως γυρισμό. Κανείς μας δεν μπορεί να το πιστέψει. Μοιάζει με ένα κακό όνειρο, αλλά δυστυχώς αληθινό...

Όλος αυτός ο κόσμος, Γιώργο, που βρίσκεται σήμερα εδώ, αλλά και πολλοί άλλοι που θα ήθελαν αλλά δεν μπόρεσαν να παρευρεθούν εδώ σήμερα, νοερά αποτείνουν φόρο τιμής στον Άνθρωπο, που σε όλη του τη ζωή, μέσα από τη θέληση που κατείχε, ως Γραμματέας της Κοινότητας Δεματίου, βοήθησε όλους ανεξαιρέτα τους χωριανούς, όπου κι αν βρίσκονταν και αργότερα, ως δημοτικός υπάλληλος του Δήμου Ανατολικού Ζαγορίου, είχε την ευκαιρία να βοηθήσει και άλλους δημότες της περιοχής.

Ο Γιώργος Κατσέφτης γεννήθηκε στο Δεμάτι, τα δύσκολα χρόνια της Γερμανικής Κατοχής. Ήταν γιος της Παναγίας και του Χρήστου Κατσέφτη, γονέων που ασχολούνταν με τις βαριές γεωργικοκτηνοτροφικές δουλειές του φτωχού και ορεινού αυτού χωριού. Ο Γιώργος μεγάλωσε κάτω από αυτές τις δύσκολες συνθήκες.

Η αγωνία του για ένα καλύτερο μέλλον και η διορατικότητά του, τον οδήγησαν να καταφέρει να διοριστεί στη θέση του Γραμματέα της Κοινότητας Δεματίου, μετά τη συνταξιοδότηση του Δημητρίου Τσιούρη.

Παντρεύτηκε την εκλεκτή της καρδιάς του Ελευθερία Β. Οικονόμου και μαζί της απέκτησε τρία παιδιά: την Τούλα, την Μαρία και τον Γιάννη, τα οποία αποκατέστησε με τον καλύτερο τρόπο.

Γιώργο,

Σε μένα έλαχε ο κλήρος να σου απευθύνω τούτα τα τελευταία λόγια του αποχωρισμού, γιατί για δεκαετίες ολόκληρες το 'φερε η μοίρα να συνεργαστούμε τόσο στην Κοινότητα Δεματίου όσο και στο Δήμο Ανατολικού Ζαγορίου. Γι' αυτό ξέρω καλύτερα απ' όλους, πόσο αγωνιούσες για τον τόπο, τους ανθρώπους του, τους ντόπιους και τους ξενιτεμένους.

Η αγάπη σου για το χωριό και την αυτοδιοίκηση, σε ώθησε, μετά τη συνταξιοδότησή σου, να ασχοληθείς και πάλι με την τοπική αυτοδιοίκηση, μέσα από άλλο πόστο ως εκλεγμένος δημοτικός σύμβουλος και Αντιδήμαρχος του Δήμου Ανατολικού Ζαγορίου.

Ξέρω καλά πόσο αγωνιούσες για την προκοπή αυτού του τόπου, πόσες προσπάθειες κατέβαλλες καθημερινά για την επίλυση των πολλών και δύσκολων προβλημάτων της περιοχής. Ανυποχώρητος και επίμονος στις προσπάθειές σου.

Το νήμα της ζωής όμως κόπηκε ξαφνικά, γιατί αυτή ήταν η θέληση του Θεού κι η μοίρα των ανθρώπων.

Να είσαι σίγουρος όμως, Γιώργο, ότι οι σκέψεις όλων μας θα σε συντροφεύουν στο τελευταίο σου ταξίδι. Άφησες πίσω παρακαταθήκη στη σύζυγό σου, τα παιδιά και α εγγόνια σου, ένα όνομα βαρύ και αξιοεξέταστο στην κοινωνία.

Γιώργο, το χώμα του αγαπημένου σου χωριού που θα σε σκεπάσει, να είναι ελαφρύ. Καλό ταξίδι!

ΒΑΣΙΛΗΣ ΣΠΥΡΟΥ

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ

ΑΓΙΟΣ ΜΗΝΑΣ
Θάνατοι

– Τον περασμένο Ιανουάριο, έφυγε από την ζωή στην Αθήνα όπου διέμενε μόνιμα η συγχωριανή μας **Ευγενία Πάνου**.

Στους συγγενείς θερμά συλλυπητήρια.

Ο.Κ.

ΑΝΩ ΠΕΔΙΝΑ
Γάμοι

– Η Πανωσουδενιώτισσα Μηχανικός **Βασιλική Τράκη** παντρεύτηκε στο Βόλο το γιατρό κ. **Μανώλη Παπαδόπουλο**.

Τους εύχομαι ολόψυχα ανθόσπαρτη ζωή.

Ελένη Δούβλη

Συγχαρητήρια

– Θερμά συγχαρητήρια στον πολυαγαπημένο μας εγγονό **Παναγιώτη Ξάνθο** του Κων/νου για την εισαγωγή του στη Σχολή Πολιτικών Μηχανικών του Αριστοτελείου Πανεπιστημίου Θεσ/κης.

Οι παππούδες

Βεατρίκη και Παναγιώτης Ξάνθος

ΑΝΩ ΡΑΒΕΝΙΑ
Γεννήσεις

– Ο **Γιώργος** του Βραδετινού Σωτήρη **Μυριούνη** και της πανωραβενιώτισσας Αγγελικής Κ. Τσουμάνη και η **Μαρίνα Δρόσου** απόκτησαν πρωτότοκο τρισχаритωμένο **κοριτσάκι** στις 14 Γενάρη του 2010 στην Άρτα. Να τους ζήσει με υγεία, χαρά, ευτυχία και να καλοδεχτούνε και άλλα παιδάκια.

Δέσποινα Γκερλέ Μπίτσα

ΑΣΠΡΑΓΓΕΛΟΙ
Συλλυπητήρια

– Θερμά συλλυπητήρια στον Μιχάλη και Κλεονίκη Κομπάρου για τον ξαφνικό χαμό του αγαπημένου τους γιου **Μάκη Κομπάρου**.

Ο Θεός να τους δίνει δύναμη και παρηγορία.

Οικογένειες

Ευθυμίου Ιωάννη-Ρούλας

Παπαντωνίου Γιώργος – Ιλπολύτη

Συλλυπητήρια

– Προς την οικογένεια Μιχαήλ Κομπάρου. Θέλουμε να εκφράσουμε τα ειλικρινή και θερμά συλλυπητήρια μας για τον πρόωρο θάνατο του **Μάκη** σας που μας συγκλόνισε και μας λύπησε ιδιαίτερα.

Οικογένειες Κων/νου και Ανδρέα Γρηγορίου Καρβούνη

Βίτσα

Γεννήσεις

– Στις 19 Ιανουαρίου 2010, ο **Γιάννης και η Βασούλα Ζώη**, έγιναν γονείς ενός χαριτωμένου αγοριού. Ευχόμαστε να τους ζήσει, να είναι γερό και δυνατό. Στη δε νονά μου Αγαία, να είναι γερή και να το καμαρώνει.

Οικογένειες

Αναστασίου Κακαγιά,

Κων/νου Ράπτη, Γιάννη Κοντοβού

ΒΡΑΔΕΤΟ

Γεννήσεις

– Ο **Συμεών** του Θεοφάνη **Βασδέκη** και της Ελένης Μεντή και η **Βασιλική Κωστούλη** απόκτησαν πρωτότοκο υγιέστατο **αγοράκι** στις 16/12/2009 στα Γιάννενα. Να τους ζήσει ευτυχισμένο, με χαρά...

Δέσποινα Γκερλέ Μπίτσα

ΒΡΥΣΟΧΩΡΙ
Θάνατοι

– Ο **Νικόλαος** του Κων/νου **Μπέκα** και της Ηλιοχωρίτισσας Χάιδως Τσολάκη που είχε γεννηθεί το 1945 αναπαύτηκε για πάντα στις 27 Δεκέμβρη 2009. Θερμά συλλυπητήρια στους συγγενείς του...

Δέσποινα Γκερλέ Μπίτσα

ΕΛΑΦΟΤΟΠΟΣ
Γεννήσεις

– Στον αγαπητό μας φίλο Τάκη και Βούλα **Ζινδριλή** ευχόμαστε θερμά συγχαρητήρια για τη γέννηση του εγγονού τους από το γιο τους **Γιάννη**. Να τους ζήσει και νάναι τυχερό.

Κώστας Φωτέτσος

Βασίλης Τζιόβας

Ρούλα και Γιάννης Εθυμίου

ΗΛΙΟΧΩΡΙ

Συγχαρητήρια

– Ο **Στυλιανός Μπασαγιάννης** γιος του Δημητρίου Μπασαγιάννη και της Μαρίας Αθανασίου Τσολάκη από το Ηλιοχώρι ανακηρύχθηκε διδάκτορας με άριστα στην Πληροφορική Σχολή του Αριστοτελείου Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης.

Ευχόμαστε καλή σταδιοδρομία. Οι γονείς του.

ΚΑΠΕΣΟΒΟ
Θάνατοι

– Στις 12 Φεβρουαρίου 2010 απεβίωσε η συμπατριώτισσά μας από το Καπέσοβο **Ελισάβετ Κ. Βαρζώκα**, σύζυγος του αείμνηστου **Κώστα Βαρζώκα**, από τα ιδρυτικά μέλη της ΙΛΕΖ και μέλος της πρώτης Σ.Ε. του Περιοδικού μας, πλήρης ημερών –σχεδόν αιωνόβια– και ενταφιάστηκε στο αγαπημένο της χωριό, το Καπέσοβο. Στα παιδιά και τα εγγόνια της να έχουν τα χρόνια της και σ' όλους τους συγγενείς της τα θερμά μας συλλυπητήρια.

Το «Ζ» μας

ΛΕΠΤΟΚΑΡΥΑ
Γεννήσεις

– Ο **Γιώργος Στολίκας** και η **Νατάσα Ευαγγέλου** χάρισαν στην Αλεξάνδρα και το Βασίλη τους μια αδερφούλα. Να τους ζήσει η νεογέννητη και να τη δούνε όπως επιθυμούν. Στη γιαγιά Ιωάννα να καμαρώνει τα εγγονάκια της.

– Ο **Στράτος Ράπτης** κι η σύζυγός του απέκτησαν πρωτότοκο

ΠΑΠΙΓΚΟ

Γάμοι

– Η **Νικολέτα** του αείμνηστου Αντωνίου **Νότη** και της παπιγκιώτισσας Ειρήνης Ηλ. Ρωμανέλη και ο **Νίκος Τάτσος** παντρεύτηκαν στο Δημαρχείο Ανατολής με κουμπάρους τον Αλέξανδρο Γεωργούλη και την Τσεπελοβίτισσα σύζυγό του Ευαγγελία Βαγγελή. Να ζήσουν, να ευτυχίσουν και όλα του κόσμου τα καλά να αποκτήσουν...

Δέσποινα Γκερλέ Μπίτσα

ΣΚΑΜΝΕΛΙ
Γεννήσεις

– Ο **Βασίλης Τσουμάνης** και η **Παναγιώτα Ντέτσικα** χάρισαν στον Αριστείδη και στη Βασιλική τους μια υγιέστατη τρισχаритωμένη αδελφούλα στα Γιάννενα στις 21 Γενάρη του 2010. Να τους ζήσει γερή και τυχερή.

Δέσποινα Γκερλέ Μπίτσα

ΤΣΕΠΕΛΟΒΟ
Συλλυπητήρια

– Ο 62χρονος καλονοικοκύρης και γεν. γραμματέας της Ενώσεως Ποδοσφαιρικών σωματείων Ηπείρου **Παναγιώτης Χρ. Κύρκος** από τη Βαπτιστή Ιωαννίνων αναπαύτηκε για πάντα. Πλήθος κόσμου τον συνόδευσε στον Ιερό Ναό Αγίου Ιωάννη Ανατολής Ιωαννίνων την Τετάρτη 16 Δεκέμβρη του 2009. Θερμά συλλυπητήρια στα παιδιά του Βασιλική Κύρκου και Δημήτρη Τάγκα και λοιπούς συγγενείς.

Δέσποινα Γκερλέ Μπίτσα

ΠΡΟΣΦΟΡΕΣ - ΔΩΡΕΕΣ

– Στη μνήμη του Χρυσόστομου **Κομπάρου**. Στεφάνια:

– Οι γονείς Μιχάλης -Κλεονίκη, τα αδέρφια Ανδρομάχη - Δημήτρις, οικ. Κομπάρου Γεωργία και τα παιδιά της (χρηματικό ποσό ΕΛΕΠΑΠ), Κομπάρου Μάκης - Ζωή, τα ξαδέλφια σου Κομπάρου Αλεξάνδρος - Άρτεμις, ο Δντής της ΔΕΚ Περιφ. Πελοποννήσου Ηπείρου, η Δ/νη και το προσωπικό της ΔΕΗ περιοχής Ιωαννίνων, οι φίλοι και οι συνάδελφοί σου του Τομέα Υποστήριξης, η Ένωση Διοικητικού Προσωπικού Δ.Ε.Η., Σωματείο ΠΕΠ - ΔΕΗ Ιωαννίνων.

Χρηματικά ποσά στην ΕΛΕΠΑΠ:

– Ο ξάδελφός σου Βύρων Παπαγεωργίου, οικογ.: Δημητρίου και Χρυσούλας Σκούρα, Χατζή Νικολάου - Χριστίνας, Χατζή Θεοδώρου - Ελένης, Γκίκη Χρήστου - Καλλίνης.

Οικοτροφείο Αγίας Τριάδας - Λιόσια Αττικής: Οικογ. Χατζή Βασίλειου και Αδελφούλα. Να τους ζήσει η νεογέννητη και να τη δούνε όπως επιθυμούν. Στη γιαγιά Ιωάννα να καμαρώνει τα εγγονάκια της.

Πολιτιστικό Σύλλογο Ασπραγγέλων: Οικ. Κομπάρου Σπριδού-

λας, Τσολάκης Φρίξος, Δήμαρχος Κεντρικού Ζαγορίου, οι υπάλληλοι του Δήμου στην Εκκλησία, οι νονοί σου Αφοί Τσιαπάρα στην Εκκλησία, Οικ. Τσαπάρη Κων/νου, Γκίτσα Κων/νου, Ζαμπάκοια Σωτηρίου, Φωτοπούλου Παρασκευή, Τζουρά Ιωάννη στην εκκλησία, Γκίτσα Αηγαίου στο σύλλογο, Μπιρμπίλη Χρυσόστομου και Ανδρομάχης στο σύλλογο, οικ. Παπαγεωργίου Ναπολέων ΕΛΕΠΑΠ, οικ. Οικονόμου Χριστοδούλου στο σύλλογο, Χολέβας Κων/νος και Ευανθία στο Ντουραχάνι, Καψάλης Φωκίων στο Σύλλογο, οικ. Παππά Αριστοφάνη στην Εκκλησία, το Δ/κό Συμβούλιο της ΙΛΕΖ στην Εκκλησία - Ασπραγγέλων, η Περιφερειακή Δ/ση ΟΑΕΕ Ηπείρου στο Ντουραχάνι, οικ. Τσονίδη Ιωάννου στην εκκλησία Ασπραγγέλων, οικ. Γκάνου Αγαία στην Εκκλησία, το Σωματείο Συνταξιούχων ΤΕΒΕ-ΟΑΕΕ στο ταμείο Αναξιοπαθούντων του σωματείου, οικ. Μπαλάφα Παύλου στο σωματείο Συνταξιούχων ΤΕΒΕ-ΟΑΕΕ στο ταμείο Αναξιοπαθούντων του σωματείου.

ΣΥΝΔΡΟΜΕΣ

ΕΥΡΩ 100
Γιαννακού-Κίτσου
Μελπομένη
Γκοτζαμάνης Κώστας
Παντελή-Βαζάκα Θεανώ
Γεωργιάδου-Βαζάκα
Μαίρη
Γεωργιάδου Φωτεινή

ΕΥΡΩ 95
Ράπτης Θωμάς

ΕΥΡΩ 90
Γαλανόπουλος Δημήτριος

ΕΥΡΩ 60
Ζώη Αριστούλα
Φωτιάδη Χριστίνα

ΕΥΡΩ 50
Σκλάβη Ευνομία
Παπαρούση Χριστίνα
Τζιόμπος Χρήστος
Καπράντζιος Ιωάννης
Βασδέκη Βασιλική
Πορφύρης Αριστοφάνης
Σινάνης Άγγελος
Φαρμάκη Παρασκευή
Τζούφης Στέφανος του
Χριστοδ.
Ζαρόπουλος Χρήστος
Τζουριάδης Πέτρος
Μανίκα - Ξάνθου
Ευάνδρα
Ντακαρέλας Ιωάννης
Πολιτιστ. Σύλλογος
Ασπραγγέλων
Κάβγια Όλγα
Τζιάσιος Αντώνιος
Ζούκερα Αγκαία
Σπαθάκης Πέτρος
Ντακαρέλας Ιωάννης
Σωτήρης Σωτήρης
Χαρισιάδου Όλγα
Θάνου-Σκόρδου Αμαλία

Τζιόμπος Βασιλική
Αλεξάκη Έλσα
Τότσκα Αφροδίτη

ΕΥΡΩ 45
Αρβανίτης Σπυρίδων
Γενναδίου-Μαυρολίδου
Ελένη

ΕΥΡΩ 40
Σοφιανοπούλου Πολυξέ-
νη
Σωτήρη-Λιακοπούλου Ει-
ρήνη

ΕΥΡΩ 35
Ράπτης Χρήστος
Παπαθανασίου Χρήστος

ΕΥΡΩ 30
Οικονόμου Άννα
Τσουμάνης Δημήτριος
Τσινάβος Σπύρος
Κατσαρού - Παπαδοπού-
λου Χαρά
Μαχαίρας Νικόλαος
Σάρρος Άλκης
Πόλας Χριστόφορος
Πούρλης Φρίξος
Ντιναλέξης Δημήτριος
Παπακώστα Κλεονίκη
Τσουμάνης Παύλος
Παπαποστόλου Σωτήριος
Δερδεμέζη - Καλλιδη
Μαρία
Παπαρούσης Διονύσιος
Σοφιανοπούλου Σμαρά-
γδα
Ιωαννίδου Καίτη
Ζαχάρης Βάσος
Τζαμπούρα Δέσποινα
Κασίμης Ευάγγελος
Τόλη Μαρίνα
Δάλλας Κων/νος
Νάσιος Κων/νος
Βαζάκα Ιάνθη

ΕΥΡΩ 25
Καζούκα-Τσουμάνη Τζένη
Καρπούζη Μαριγώ
Καρπούζης Χαρίτων
Χουλιάρης Θεοφάνης
Κυριάκης Γεώργιος
Λαμπρίδης Δημήτριος
Ματσίκας Πέτρος
Ματσικά - Νικολάκη
Αρετή
Βέλλου Θάλεια
Βέλλος Απόστολος
Βακόλας Χαρίσης
Ξάνθος Μιχαήλ
Τόμος Κων/νος

ΕΥΡΩ 20
Νικολάου Ηλέκτρα
Τζαφέρη Ελισάβετ
Δούβλης Πέτρος
Δασκαλόπουλος Βασί-
λειος
Φρακτοπούλου Αφροδίτη
Τσιμποπούλου Ανθούλα

Πατεράκης Εμμανουήλ
Πατεράκης Τούλης
Καλογήρου Γεώργιος
Μάνθος Αλέξανδρος
Παντέκης Γεώργιος
Τσουμάνη-Πανταζή Μαίρη
Βαζάκας Κων/νος
Παπαγεωργίου Λούλα
Τσολάκη-Μπασογιάννη
Μαρία
Νάκος Χρήστος
Σαφαρίκα Αικατερίνη
Ρογκότης Ευστάθιος
Κουμπής Γεώργιος
Βαλαούρας Λεωνίδας
Βαραδίνης Δημήτριος
Λιόντου Αγγελική
Κρυστάλλη-Βλάχου Άννα
Κοντοδήμος Χαρίλαος
Τζιοβαντάρη Ανθούλα
Γερούκαλη Αγνή
Χριστοδούλου Μιχαήλ
Καλύβας Ιωάννης
Μπαλατσός Ιωάννης
Θεοδώρου Ηρακλής
Μανδαλάς Κων/νος
Μπαϊρακτάρης Αλέξαν-
δρος
Βλαστός Ηλίας
Βλαστός Κων/νος
Λαζαρίδου Μαρία
Λέκκου Ευφροσύνη
Φραγκοπούλου Δανάη
Παπανίκας Παύλος
Παλιάτσου Έφη
Παλιάτσος Αθανάσιος
Αλεξανδρή Αικατερίνη
Μπάτας Σπυρίδων
Δούκα Φιλομήλα
Ζηκοπούλου-Σιαμπίρη
Αφροδίτη

ΕΥΡΩ 15
Βούρβος Κων/νος
Τσένη Ξανθίπη
Δούβλης Βασίλειος
Δούβλη Κλεοπάτρα
Παπαδόπουλος Χρήστος
Καβάγιας Γεώργιος
Σκλαβενίτου Αντιγόνη
Γκοδίμη Γαλάτεια

ρος
Βαταβάλης Ανδρέας
Κοντοκάλη-Δήμου Μαρία
Τόλογλου Ανδρέας
Καμτσόκα Ευρύκλεια
Βαταβάλη Ηλέκτρα
Χαντζαροπούλου-Βασδέκη
Μιράντα
Αποστόλου Κων/νος
Χριστοδούλου Ελένη
Λιόντου Γιαννούλα
Βούλγαρης Ιωάννης
Κομπάρου Γεωργία
Μπονόβας Χάρης
Μπάζα - Παπαδιώτη Δή-
μητρα
Θεοδώρου Αλέξανδρος
Θεοδώρου Ιωάννης
Ράπτη Μαρία
Γελέκη Βικτωρία
Καπελλίδης Γεώργιος
Βανδέρ-Οικονόμου
Δέσποινα
Καψάλης Γρηγόριος
Κομπάρου Σπυριδούλα
Παππά Βασιλική
Νάσιου Αποστόλου Ηλέ-
κτρα
Αποστόλου Κλεοπάτρα
Αποστόλου Ανδρέας
Παπανικολάου Ιωάννης
Αναγνωστάκη Κλεοπάτρα
Γατσέλου Παναγιώτα
Καψάλης Αλέκος
Μποσογιάννη Ευτυχία
Φώτου Σωκράτης
Καρπούζη Ευτέρπη
Σίββα Χρυσάνθη
Τόμος Δημήτριος

ΕΥΡΩ 15
Βούρβος Κων/νος
Τσένη Ξανθίπη
Δούβλης Βασίλειος
Δούβλη Κλεοπάτρα
Παπαδόπουλος Χρήστος
Καβάγιας Γεώργιος
Σκλαβενίτου Αντιγόνη
Γκοδίμη Γαλάτεια

ΤΟ ΖΑΓΟΡΙ ΜΑΣ

Ιδρυτής:
ΚΙΜΩΝ ΚΥΡΙΑΖΗΣ
ΕΤΟΣ 1978

★
ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ:
ΙΣΤΟΡΙΚΗ
ΚΑΙ ΛΑΟΓΡΑΦΙΚΗ
ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΖΑΓΟΡΙΟΥ
ΕΚΔΟΤΗΣ - ΥΠΕΥΘΥΝΟΣ:
ΤΖΙΟΒΑΣ ΒΑΣΙΛΗΣ
ΓΕΝ. ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ Ι.Λ.Ε.Ζ.

**Η ΠΡΩΤΗ ΣΥΝΤΑΚΤΙΚΗ
ΕΠΙΤΡΟΠΗ**
ΛΑΖΑΡΙΔΗΣ ΚΩΝ/ΝΟΣ
ΛΑΜΠΡΙΔΗΣ ΣΤΑΘΗΣ
ΝΙΚΟΛΑΪΔΗΣ ΙΩΑΝΝΗΣ
ΒΑΡΖΩΚΑΣ ΚΩΝ/ΝΟΣ
ΓΙΑΝΝΑΚΟΣ ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ
ΤΖΙΟΒΑΣ ΦΡΙΞΟΣ
ΤΣΑΟΥΣΗΣ ΛΕΩΝΙΔΑΣ

★
**ΣΥΝΤΑΣΣΕΤΑΙ
ΑΠΟ ΤΟ Δ. ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ**

ΓΚΕΚΗ ΔΗΜΗΤΡΙΟ
Πρόεδρος
ΝΤΙΝΑΛΕΞΗ ΑΠΟΣΤΟΛΟ
Α' Αντιπρόεδρος
ΘΕΟΔΩΡΟΥ ΣΑΒΒΑ
Β' Αντιπρόεδρος
ΤΖΙΟΒΑ ΒΑΣΙΛΗ
Γεν. Γραμματέα
ΤΣΕΚΟΥΡΑ ΙΩΑΝΝΗ
Ταμία
ΚΥΡΙΑΖΗ ΚΑΛΛΥ
Μέλος
ΖΑΧΑΡΗ ΓΕΩΡΓΙΟ
Μέλος
Αριστίνοη μέλη:
ΟΙΚΟΝΟΜΙΔΟΥ-ΔΟΥΒΛΗ ΕΛΕΝΗ
ΣΥΚΙΩΤΗΣ ΣΤΑΥΡΟΣ

ΤΑΚΤΙΚΟΙ ΣΥΝΕΡΓΑΤΕΣ

ΒΑΚΑΜΗΣ ΙΩΑΝΝΗΣ
ΚΙΚΟΠΟΥΛΟΣ ΜΕΝΕΛΑΟΣ
ΜΕΡΤΖΙΟΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ
ΠΑΠΑΪΩΑΝΝΟΥ ΙΩΑΝΝΗΣ
ΡΕΜΟΥ-ΤΣΟΥΠΗ ΜΑΡΙΑ
ΣΚΟΥΡΤΗ ΕΛΕΝΗ
ΥΦΑΝΤΗΣ ΝΙΚΟΛΑΟΣ

ΣΥΝΔΡΟΜΕΣ - ΕΙΣΦΟΡΕΣ

Περιοδικό «Το ΖΑΓΟΡΙ μας»
Σίνα 4 Ιωάννινα 454 44
και στο Μυροπολείο
ΚΑΛΛΥ ΚΥΡΙΑΖΗ
Λόρδου Βύρωνος 21
Τηλ. 26510 26266
Ιωάννινα 45444

ΕΤΗΣΙΑ ΣΥΝΔΡΟΜΗ

Εσωτερικού 20 ΕΥΡΩ
Ευρώπης 40 ΕΥΡΩ
Εκτός Ευρώπης 50 \$ ΗΠΑ

ΔΙΕΚΠΕΡΑΙΩΣΗ
ΡΟΥΛΑ ΕΥΘΥΜΙΟΥ

★
Ευπογραφεία:

Μ. ΔΟΥΒΛΗ - Π. ΑΠΟΣΤΟΛΟΥ
28ης Οκτωβρίου 41 (Στοά Καμπέρη)
Τηλ. 26510 20544 - 26510 27845
Ιωάννινα 454 44

ΠΡΟΣΦΟΡΕΣ
ΣΤΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ ΜΑΣ

- Κυριαζή Άρτεμις
προσέφερε 50 ευρώ.
- Σπύρος Καπελί-
δης 20 ευρώ.
- Βανδέρ-Οικονό-
μου Δέσποινα 30
ευρώ.
- Παπαγεωργίου
Λούλα 30 ευρώ.
- Πολιτιστικός
Σύλλογος Ζαγορισίων
50 ευρώ στη μνήμη της
Σαββούλας Βαρτζώκα
Τουλούπης
- Τάκης 200 ευρώ στην
μνήμη του αδερφού
του φάνη.

ΠΡΟΣΦΟΡΕΣ - ΔΩΡΕΕΣ

ΑΣΠΡΑΓΓΕΛΟΙ

- Αντί στεφάνου χρηματικά ποσά κατέθεσαν εις
μνήμη Χρυσοστόμου Μιχ. Κομπάρου στην εκκλησία
του χωριού μας:
- Οι Υπάλληλοι του Δήμου Κεν. Ζαγορίου
- Οικογένεια Αγκαίας Γκάνου
- Κα Όλγα Φωτοπούλου-Τζουρά
- Το Δ.Σ. της ΙΛΕΖ και το περιοδικό «Το Ζαγόρι
μας»
Η Εκκλησιαστική Επιτροπή τους ευχαριστεί
θερμά!

Ευχαριστήριο

Η Εκκλησιαστική Επιτροπή της Ιεράς Μονής
Ασπραγγέλων ευχαριστεί θερμά τον κ. Ιωάννη
Τσονιδη για την χρηματική προσφορά του των πενή-
ντα ευρώ προς το Μοναστήρι της Παναγίας
Ασπραγγέλων.